[Srimathi Lourdhammal Simon] [17th February 1959

appliances have been reported to have occurred due to fishing operations. So, the question of preventing fishing in river estuaries during high tide does not arise.

MR. SPEAKER : The next item on the agenda is Government Bills.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I think there is a motion under rule 40 of the Assembly Rules.

MR. SPEAKER : Yes. But the hon. Member who has given notice of the same is absent. As nobody else can move it, I think we can take it up tomorrow. I think the Hon. Minister has no objection to it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The only thing is that the Minister will not be here tomorrow.

MR. SPEAKER : All right then. The hon. Member will miss the chance. But I cannot help it, because, nobody else can move it.

III. GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS OPEN PLACES (PREVENTION OF DISFIGUREMENT) BILL, 1958 (L.C. BILL NO. 8 OF 1958).

10-10 p.m. * THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, I move—

"That the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958) [a], as passed by the Council, be taken into consideration."

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா முன்பு இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டு ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடப்பட்டது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி ஒவ்வொரு பிரிவையும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து சில திருத்தங்களை செய்திருக்கிறது. முக்கியமான திருத்தம் என்னவென்றால், மத சம்பந்தமான அபிப்பிராயங்களோ, அல்லது நடவடிக்கைகளோ, அல்லது சமூக சம்பந்தமான அபிப்பிராயங்களோ, அவைகளை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு இம் மாதிரி விளம்பரங்கள் அமைக்கப்பட்டால் அதற்கு விதி விலக்கு வேண்டும் என்பது தான். இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் உணர்வார்கள்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம் ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்கள் நகரங்களிலே முக்கியமாக சுவர்களில் ஒட்டப்படுகின்றன. அவைகள் நகரங்களின் அழகை கெடுப்பதோடு, வேறு வகையிலும் ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்களாக இருக்கின்றன சில. ஆட்சேபகரம் என்றால், பலாத்காரத்தை தூண்டக்கூடியவை, பிறர் மனதை புண்படுத்தக் கூடியவை, ஆபாசமானவை என்ற மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம். இம்மாதிரி விளம்பரங்களைப் போடுவது நகரத்தின் அழகை கெடுப்பதுமட்டுமல்ல, வேறு வகையிலும் அது நல்லது அல்ல என்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். இதனால் விளம்பரம்

---

[a] Printed as Appendix V on pages 173-176 infra.

17th February 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

செய்யபடுவது பாதிக்கப்படுமா, தவறான அபிப்பிராயங்கள், பிற்போக்கான அபிப்பிராயங்கள், கெட்ட அபிப்பிராயங்கள், கெட்ட பழக்க வழக்கங்கள் இவைகளையெல்லாம் மாற்றியமைக்கும் முயற்சி பாதிக்கப்படுமா என்று கேட்டால், அவ்வாறு எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படாத வகையிலே தான் இந்த மசோதா அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பொறுக்கு கமிட்டியில் இருந்த சில அங்கத்தினர்கள்கூட இதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த மசோதாவே அவசியமில்லை, பொது ஜன அபிப்பிராயத்திற்கே இதை விட்டுவிடலாம், அது தானாகவே திருந்திவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தவறுதலான பழக்க வழக்கங்களை மாற்றுவதற்கு முடியாமல் போய்விடலாமே என்று சொல்லுகிறார்கள். அல்லது சினிமா போன்ற பல தொழில்கள் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அத்தகைய அச்சம் ஏற்படுவதற்கு இடமே இல்லை. திருத்தப்பட்ட இந்த மசோதாவை நன்கு கவனிப்பவர்கள் அத்தகைய அச்சத்திற்கு இடமில்லை என்பதை நன்றாக உணர்வார்கள். இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் இது நீண்ட காலமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு குறை. அந்தக் குறையை அகற்றக்கூடிய வகையிலே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆபாசமான சுவர் ஒட்டிகளையும், ஆபாசமான விளம்பரங்களையும் தடுப்பதற்காகவே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆபாசமான காட்சிகளை காணக்கூடிய வகையிலே சில விளம்பரங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. சினிமா படங்கள் சென்ஸார் செய்யப்பட்டு அவைகள் ஒழுங்காக இருந்தாலும்கூட, உள்ளே காண்பதைவிட ஆபாசமான வகையிலே சில சமயங்களில் விளம்பரங்கள் செய்யப்படுகின்றன. சில பத்திரிகைகளில்கூட சில சமயங்களில் உள்ளே வருவது ஒன்றாக இருக்கும், மேலே கொட்டை எழுத்துக்களில் போடுவது வேறாக இருக்கும் என்பதைக் கூட சில அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். உள்ளே சென்ஸார் செய்யப்பட்டு ஒழுங்காக இருந்தால்கூட, வெளியே வசீகரம் ஏற்பட்டுவிடும் என்ற குறுகிய நோக்கத்தோடு மிகவும் ஆட்சேபகரமான, ஆபாசமான முறையில் சில சமயங்களில் சில விளம்பரங்கள் சமைக்கப்படுகின்றன. அம்மாதிரி விளம்பரங்கள் ஒட்டப்பட்டிருப்பதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். இந்த இழுக்கை நாம் சீக்கிரமாக அகற்றவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றொன்று, கட்டிடங்களின் சொந்தக்காரர்களை கேட்காமல் விளம்பரங்கள் சுவர்களில் ஒட்டப்படுகின்றன. சொந்தக்காரர்கள் அனுமதி இல்லாமல் அவர்களுடைய கட்டிடங்களின் சுவர்களில் விளம்பரங்கள் ஒட்டுவது சரியல்ல. இப்படியெல்லாம் வரம்பு கட்டினால் விளம்பரம் செய்வது பாதிக்கப்படுமா என்று ஒரு அபிப்பிராயம் கூறப்பட்டது. இதற்காகத் தான் நகரங்களிலே முக்கியமான இடங்களில் எங்கே விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக " ஹோர்டிங்களை " ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், நகர சபை சட்டத்தை திருத்தும்பொழுது அம்மாதிரி " ஹோர்டிங்களை " ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதாக ஒரு பிரிவை அதில் சேர்க்கவேண்டுமென்ற யோசனை பொறுக்குக் கமிட்டியிலே தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும். மற்றொன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியல் துறையிலே கூட சில அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கவேண்டும், பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்றால், இந்த மசோதா குறுக்கே நிற்கும் என்ற அச்சத்திற்கு கொஞ்சம் கூட ஆதாரம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவில் எது ஆட்சேபகரமானது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த வகையிலே விளம்பரம் செய்கிறவர்கள் வியாபாரத்தை ஒட்டியிருந்தாலும், கலையை ஒட்டியிருந்தாலும், அரசியலை ஒட்டியிருந்தாலும், அவர்களுடைய லட்சியம்கூட நிறைவேறாது. அவர்களுடைய லட்சியம்கூட பாதிக்கப்படும். அதை நாளடைவிலே அனுபவத்திலேயே அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளுவார்கள். இன்று ஏதோ வசீகரம்

அளிக்கின்றது. வசீகரிக்கும் என்ற நோக்கத்தோடு ஒரு ஆபாசமான விளம்பரத்தை செய்தால், விளம்பரம் செய்தவர்களே அவ்வாறு விளம்பரம் செய்வது எவ்வித பலனையும் அளிக்காது என்பதை நாளடைவிலே உணர்வார்கள். ஆகவே, இந்த சீரிய நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்பி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958), as passed by the Council, be taken into consideration."

Sri S. M. Annamalai has given notice of an amendment.

SRI S. M. ANNAMALAI : I am not moving it.

MR. SPEAKER : All right. I was about to rule it out of order.

* SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். இந்த மசோதா அவசியம் இல்லாத ஒரு மசோதா என்று நான் கருதுகிறேன். நகரங்களின் அழகு கெடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தனியார் தீர்ப்பில் இருந்து மேல் சபையிலே கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில் அவர்களுடைய நோக்கம் நகரங்களின் அழகு கெடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும், சினிமா விளம்பரங்கள் பெரியதாக இருக்கிற காரணத்தினாலே அதைப் பார்ப்பதற்கு ஜனக் கூட்டம் அதிகமாகசேர்ந்து, அதனால் வண்டிப் போக்குவரத்து நடைபடுகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டம் தேவை என்பதுதான். ஆனால், அரசாங்கம் அதை துணையாகக் கொண்டு, வேறு சில ஷரத்துக்களையும் சேர்த்து இங்கே ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொண்டு வந்த நோக்கம் வேறு, அரசாங்கம் அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு, அதை சாக்காக வைத்துக்கொண்டு, இன்னும் சில ஷரத்துக்களை இம்மாதிரியாக சேர்த்து இங்கே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நகரங்களின் அழகு கெடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 10, 11 ஆண்டுகள் கழிந்தும், அதற்காக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி என்ன ? ஸ்தல ஸ்தாபனம், பஞ்சாயத்து போர்டு, அல்லது சென்னை போன்ற பெரிய நகர சபைகளில் விளம்பரம் ஒட்டுவதற்கு ஆங்காங்கு (ஹோர்டிங்குகள்) ஏற்பாடுகள் செய்கின்றார்களா என்றால், எங்கேயோ ஒரு சில இடங்களில் அம்மாதிரி பலகைகள் இருக்கின்றனவே தவிர, தேவையான அளவுக்கு, அவசியமான அளவுக்கு, போதுமான அளவுக்கு ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இந்த நிலைமைக்குக் காரணம், அதற்கான குற்றத்தையும் அரசாங்கத்தின் மீதுதான் சுமத்துகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு இதனாலே வருமானம் வரக்கூடும். அம்மாதிரியாக விளம்பரங்களை ஒட்டுவதற்கு "ஹோர்டிங்குகளை" அமைத்திருக்க வேண்டும். அதைத்தான் செய்திருக்க வேண்டும். இந்த மசோதா முதலிலே இந்தச் சபையில் பிரேரேபித்த நேரத்தில், கவுன்சிலில் பிரேரேபித்த நேரத்தில் இதிலே ஒரு பிரிவு சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது, ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் "ஹோர்டிங்குகளை" ஏற்பாடு செய்யும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளப்படும் என்பது தான் அந்த ஷரத்து. அந்த ஷரத்தை இப்பொழுது பொறுக்குக் கமிட்டியில் எடுத்துவிட்டார்கள். ஸ்தல ஸ்தாபன சட்டத்தை திருத்தும் பொழுது அதில் இம்மாதிரி ஒரு ஷரத்தை வேண்டிய இடத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இப்பொழுது சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரி அந்தப் பிரிவை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, இந்த மசோதாவை இப்பொழுது அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டு வரவேண்டிய காரணம் என்னவென்று புரிய

17th February 1959] [Sri A. Govindasamy]

வில்லை. நகரங்களின் அழகு கெடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் "ஹோர்டிங்குகளை" தகுந்த இடங்களில் ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்வார்களேயானால், நகரங்களின் அழகு கெடாமல் பார்த்துக்கொள்ள உள்ளபடியே அவர்கள் வழிவகைகள் செய்ததாகக் கருதப்படும். நகரங்களின் அழகை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, பிரசாரத்தையும், விடுதலை உணர்ச்சியையும் தடுக்கும் தீதான காரியத்தை இந்த மசோதா செய்கிறது. நோக்கம் அது அல்ல என்று சொன்னாலும், ஜனநாயக உரிமையை பாதுகாக்காத விளைவில் தான் அது கொண்டு போய் விடும் என்ற காரணத்தினால், இந்த மசோதா தேவையில்லை, அவசியமில்லை, தீதானது, தீமை பயக்கக்கூடியது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதிலும் சிறப்பாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் செய்யும் நல்ல பிரச்சாரங்களை 10-20 a.m. தடுக்கின்ற வகையில்தான் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. ஆபாசத்தை ஒழிக்கவோ அல்லது கெட்ட எண்ணங்களை தூண்டும் பிரச்சாரத்தை ஒழிக்கவோ இது பயன்படுமா என்கிற கேள்வியை எழுப்புகின்ற நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள், நாங்கள் நல்ல பிரச்சாரங்களை எல்லாம் தடுப்பதற்காக இதை கொண்டு வரவில்லை, ஆபாசமான விளம்பரங்களை தடுப்பதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இம்மாதிரிப் பட்ட சுலோகங்கள், இம்மாதிரிப்பட்ட பிரச்சாரங்கள் எல்லாம் மற்ற நாடுகளில் அனுமதிக்கப்படவில்லையா என்று கேட்கிறேன். மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் சுவரொட்டிகளுக்கு எல்லாம் அனுமதி கொடுக்கின்றபோது இந்த அரசாங்கம் மாத்திரம் இம்மாதிரிப்பட்ட விஷயங்களில் தலையிடுவானேன். அவசர அவசரமாக இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருவானேன் என்பது தான் தெரியவில்லை. எல்லா காரியங்களுக்கும் அகில இந்திய ரீதியாக பேசும் இவர்கள் அகில இந்தியாவின் சபையாக இருக்கக்கூடிய பார்லிமெண்டில் கூட இத்தகைய ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அங்கேயும் கிடையாது, மற்ற நாடுகளிலும் கிடையாது, இந்த நிலையில் இந்த அரசாங்கம் மாத்திரம் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருவானேன்? ஆனால் இந்த சட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற பிரிவுகளின் பிரகாரம், பலாத்காரம், அநாகரீகமான பிரச்சாரங்கள் முதலியவைகளை தடுப்பதற்கும் ஆபாசமான விளம்பரங்களை தடுப்பதற்கும் இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஏற்கனவே இந்த அரசாங்கத்தின் கையில் இவைகளை எல்லாம் தடுப்பதற்கு இந்தியன் பீனல் கோடின்படி நல்ல பாதுகாப்பை வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இந்தியன் பீனல் கோடிலிருக்கும் 295-எ பிரிவின் பிரகாரம் இவைகளை எல்லாம் தடுக்க முடியும். மதத் துவேஷங்களை பரப்புவதை • தடுப்பதற்கு இந்தியன் பீனல் கோடில் இருக்கின்ற 295-எ என்கிற பிரிவே போதுமானது. அதோடு வயலன்ஸ், அதாவது பலாத்காரம், அதே போன்று மிஸ்சீப் காரியங்களை பரப்புவதை தடுப்பதற்கும் 425-வது பிரிவின்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம் அதே போன்றுதான் ஆட்சேபகரமான காரியங்களை தடுப்பதற்கு, 292-வது பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. இந்த சட்டங்களையெல்லாம் கையில் வைத்துக்கொண்டு இப்போது ஏன் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லை. இன்றைய தினம் உண்மையிலே, பத்திரிகையில் வருகின்ற விளம்பரங்கள், கார்ட்டூன்கள் இவைகளை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் அனுமதிக்கின்றது. ஆனால் அவ்விதம் பிரசுரிக்கப்படும் கார்ட்டூன்களை வெட்டி எடுத்து வேறு பிரதி எடுத்து அச்சிட்டு சுவரொட்டிகளாக ஒட்டினால்மட்டும் குற்றமாகிவிடுகிறது. இதை அரசாங்கம் மறுத்துவிட முடியாது. நமது போலீஸ் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களை போலிஸ்காரர் வேஷத்தில் போட்டு சில பத்திரிகைகள் கார்ட்டூன்களாக வருகின்ற நேரத்தில் அதைப் பார்க்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் அல்லது அமைச்சர் அவர்களது ஆட்கள் புண்படுகின்ற நேரத்தில் இதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் அதை சுவற்றில் ஒட்டினால் மாத்திரம் குற்றமாக கருதப்படுகிறது. இந்த சட்டத்தின் மூலம்

மதவாதிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. அதே நேரத்தில் மதத்தின் பேரில் நம்பிக்கையில்லாத மக்கள் பெரும்பகுதியினர் நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தின் மூலம் அரசாங்கம் என்ன பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கின்றது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மதத்தைத் துவேஷிக்கக்கூடியவர்கள் வெட்டுவேன், குத்துவேன என்றெல்லாம் சுவரொட்டிகள் மூலமாகவும் சுலோகங்கள் மூலமாகவும் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டதற்கு எல்லாம் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்று கேட்கிறேன். நேர்மாறாக அவர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்புதான் கொடுத்தது. இந்தச் சட்டத்தை பொது நோக்கத்தோடுதான் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால், இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பிரிவுகளை பார்க்கும்போது இதன் மூலம் ஒரு சாராருக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காகத்தான் இச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதை நான் மிக வன்மையாக கண்டித்து சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். இந்த நிலைமையில் வியாபாரத் துறையிலும் சரி, கலைத் துறையிலும் சரி, சினிமாத் துறையிலும் சரி, சரியான முறையில் விளம்பரங்களை செய்வதற்கு முடியவில்லையானால் நிச்சயமாக அதிலுள்ள முன்னேற்றம் தடைபடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்றைக்கு சினிமா மீது யாருக்கும் வெறுப்பு கிடையாது, அதிலும் ஆளும் கட்சிக்கு வெறுப்பே இருக்க முடியாது என்பதற்கு அவர்களது சமீப கால நிகழ்ச்சிகளே சான்றாகும். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ், அகில இந்திய காங்கிரஸ் கூட்டங்களுக்குகூட அதிகமான கூட்டம் வருவதற்காக சினிமாக்காரர்களைதான் அழைத்து வருகிறார்கள். இதற்கும் விளம்பரம் இல்லாமல் முடியாது. இதில் யாரும் ஆத்திரப்படுவதற்கு இடமில்லை. காங்கிரஸ் கூட்டங்களுக்கு எல்லாம் அதிகமாக கூட்டம் கூடுவதற்காக சினிமாக்காரர்களை வைத்துத்தான் நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகிறார்கள். (இச்சமயத்தில் ஸ்ரீ எஸ். லாஸர் அவர்கள் தமது இருப்பிடத்தில் இருந்து எழுந்திருந்தார்). கனம் லாஸர் அவர்கள் கொஞ்சம் பொறுமையோடு இருந்து கேட்பார்களானால் என்னால் சொல்ல முடியும், சமீபத்தில் நடந்த தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் மகாநாட்டுக்கு சிவாஜி கணேசன் போன்ற பிரபல சினிமாக்காரர்களை கொண்டு வந்தார்கள். இதற்காக பெரிய பெரிய போஸ்டர்கள் எல்லாம் ஒட்டப்பட்டிருந்ததை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இதற்கெல்லாம் விளம்பரங்கள் இல்லாமல் இருந்தால் அதிகமாக கூட்டம் வந்திருக்க முடியாது.

SRI S. LAZAR: Sir on a point of order நாம் இப்போது விவாதிக்கக்கூடிய மசோதாவில் சினிமாவைப்பற்றி எதுவுமே கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த மசோதா சினிமாக்காரர்களை மிகவும் தாக்குகின்றதுபோலவும், இவர்கள் அதற்காக பரிந்து பேசுவது போலவும் பேசுகின்றார்கள்........ will be in order because we are on a different Bill which has nothing to do with cinemas or film exhibitions.

MR. SPEAKER: I think Mr. Govindasamy apprehends that this Bill may affect putting up of very big advertisements with regard to cinemas. That is his fear and he is entitled to express it. It is not out of order, though it may be irrelevant.

SRI A. GOVINDASAMY: தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய விளக்கத்திற்காக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவினால் கலைத்துறைக்கோ அல்லது சினிமாத் துறைக்கோ எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்பட்டு விடாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தை தெரிவித்திருந்தார்கள். அதைக் குறித்துத்தான் நான் சொன்னேன். சமீபத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் சினிமா நட்சத்திரங்களான சிவாஜி கணேசன் போன்றவர்களை கொண்டு பங்கு கொள்ள செய்துதான் அங்கு மகாநாடு கூட்ட முடிந்தது. ஆகவே இந்த மசோதாவினால் ஆளும் கட்சிக்குக்கூட பாதகம் ஏற்படும் என்பதை

17th February 1959] [Sri A. Govindasamy]

தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம் நம் நாட்டுககு வருகிறார்கள். சமீபத்தில் "டிட்டோ" போன்றவர்கள், எடின்பரோ மன்னர் போன்றவர்கள் நம் நாட்டுக்கு வரும்போது அவர்களின் வருகையை பெரிய விளம்பரங்கள் மூலம் தான் மக்களுக்கு அறிவிக்க முடிந்தது. ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட சந்தர்ப்பங் களில் விளம்பரங்கள் தேவை என்பதை அரசாங்கம் மறுக்க முடியாது. ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் பொதுக்கூட்டம் நடத்துவது என்றால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு மட்டுமல்ல ஆளும் கட்சியினருக்கும் பெரிய பாதகமாகத்தான் வந்து சேரும் என்பதை குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக எதிர்கட்சிக்காரர்களுக்கு இதனால் பெரிய பாதகம் ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கம் உண்மையிலேயே உணர்ந்து தான் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த பொதுக் கூட்டங்களை நடத்துவதற்கு என்ன முறையை கையாளுவது? துண்டு பிரசுரங்கள், நோட்டீஸ் மூலம் விளம்பரம் செய்வது என்றால் எல்லா மக்களுக்கும் அறிவிக்க முடியாது, அதற்கு வேண்டிய வசதியும் இருக் காது. ஆகவே சுவரொட்டிகள் (வால் போஸ்டர்) மூலம்தான் விளம்பரம் செய்யமுடியும். இம்மாதிரிப்பட்ட 500 சுவரொட்டிகள் ஒட்ட வேண்டு மென்றால் அதற்கெல்லாம் அனுமதி பெற்றுத்தான் ஒட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. ஒரு சுவரொட்டிக்கு ஒரு ரூபாய் என்று சுவர் சொந்தக்காரர் கேட்பதாக இருந்தால் 500 ரூபாய் கொடுத்துதான் இந்த சுவரொட்டிகளை ஒட்ட முடியும். இது முடியாத காரியமாகும். மேலும் இந்த சட்டம் ஆபாசமான விளம்பரங்களை தடுப்பதற்கு ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்களை தடுப்பதற்கும் வேண்டிதான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்கள், ஆபாசமான விளம்பரங்கள் செய்பவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை இதன் மூலம் விதிப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தண்டனை 1,000 ரூபாய் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு ஒரு வருட சிறை தண்டனையும் கொடுப்பதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஆபாசம் என்று அரசாங்கம் எதை கருதுகிறது என்று தெரியவில்லை. அந்தவிதத்தில் பார்த்தால் இன்றைக்கு பல வீடுகளிலும் கிருஷ்ண லீலா படம் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் இருக்கின்ற காட்சிகள் எல்லாம் ஆபாசமில்லையா? அதை பார்க்கின்ற வாலிபர்கள், யுவதிகள் கெட்டுவிடமாட்டார்களா என்று கேட்கிறேன். மத துவேஷம் செய்யக்கூடிய விளம்பரங்கள் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லுகின்ற நோக்கில் "கண்ணப்பர்" சினிமா பற்றிய படத்தில் சிவலிங்கத்தைக்காட்டி அதன் மேல் கால் வைத்து மிதிப்பது போன்ற காட்சி காட்டப்படுகிறது. இவையெல்லாம் மத துவேஷம் போன்று கருதப்படலாகாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே இதில் போடப்பட்டிருக்கிற படம் என்ன என்பதை பார்க்காமல் யார் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை பார்த்துதான் நடவடிக்கை எடுப்பார் களோ என்று சந்தேகப்படவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் இந்தக் குற் றத்தை செய்பவர்களுக்கு தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. இவ்விதம் கூறப்படுவதில் இந்த குற்றத்தை யார் உண்மை யாக செய்திருந்தாலும் சுவரொட்டிகள் முதலியவைகளை ஒட்டுகின்றவர் 10-30 a.m. களுக்கு தண்டனை கொடுக்கவும் இந்த ஷரத்தில் இடம் வைத்திருக்கிறார் கள். யாரோ செய்கிற குற்றத்திற்காக அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக் கிறார்கள். அந்தச் சுவர் லைசென்ஸ் பெற்ற சுவரா இல்லையா என்று தெரியாமல் கூலிக்காரர்களும், சிறுவர்களும் அதிலே ஒட்டிவிட்டால் அவர் களுக்குக் கடுமையான தண்டனை. இப்படித் தெரியாமல் ஒட்டிவிட்டால், அது எந்தக் கட்சிக் கூட்டம், எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்கும் தண்டனை கொடுக்க இடமிருக்கிறது. இப்படியில் லாமல் இருப்பதற்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று பார்க்கும் போது இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை—அவசியமில்லை—என்று கூறவிரும்பு கிறேன்.

"ஒழிக" என்று சொன்னால் குற்றம் என்று கொண்டு "அறியாமை ஒழிக, அறிவு வளர்க" என்று சொல்லும்போது "ஒழிக" என்று வரு

கிறது என்று அவர்கள் மேல் கேஸ் போட்டு, கோர்ட்டுக்குப் போகும்போது அங்கே திறமையான வழக்கறிஞர்களை வைத்து, வாதாடித் தான் அந்தக் குற்றத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இதனால் பிரசாரமோ, விளம்பரமோ பாதிக்காது என்று. இங்கே அந்த மாதிரி விவாதித்தாலும் ஒவ்வொரு கோர்ட்டுக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் சாட்சியாக உடன் வரமுடியுமா? கொடுத்திருக்கக் கூடிய விதி விலக்கைப் பார்த்தாலும், அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற சமாதானத்தைப் பார்த்தாலும், வழக்குத் தொடருகின்றவர்களுடைய மனப்பான்மையைப் பொறுத்துத்தான் இது இருக்கும் இந்த நிலைமையிலே இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன்.

ஆபாசமான பழக்கங்களைத் தடுத்து மக்கள் மனதில் மாற்றத்தைச் செய்ய பிரசாரம் செய்வதற்கு வழிவகைகள் செய்யக்கூடும். ஆனால் அவைகளைச் செய்ய அரசாங்கம் தயாராயில்லை. அவைகளின் மீது கவனம் செலுத்தாது, இத்தகைய ஒரு சட்டத்தை யாரையோ ஒடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குச் சுவரிலே "ஸ்லோகன்"கள் எழுதுகிறார்கள். பெருத்த அளவில் பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படக்கூடியது சுவரிலே "ஸ்லோகன்கள்" எழுதுவதாகும். புத்தகம் படிக்காதவர்கள் சுவற்றிலே இருப்பதை மற்றவர்கள் பார்த்து, அவர்களிடமிருந்து கேட்டு அதனுடைய கருத்தை புரிந்துகொண்டு தங்கள் மனதை மாற்றிக்கொள்ள வசதியுள்ளதாக இருக்கிறது.

பட்டாளத்தைத் தூண்டிவிடக் கூடிய நிலையிலோ அல்லது போலீஸ்காரர்களைத் தூண்டிவிடக்கூடிய நிலையிலோ இருந்தால் அதற்கும் தண்டனை இருக்கிறது இந்தச் சட்டத்திலே. பட்டாளத்திலே ஆட்கள் சேர வேண்டாம், பட்டாளத்திற்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டாம் என்று சொன்னவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். யாராவது பட்டாளத்தையோ, போலீஸ்காரர்களையோ தூண்டி விடுவார்களா? இதற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருப்பதானது, அவர்களுடைய பழங்கால சரித்திரம்தான் இதற்கு இடம் கொடுத்திருக்கிறது என்று இங்கே நான் வலியுறுத்திக் கூறாமல் இருக்க முடியாது.

இந்தியாவிலிருக்கிற ஒரு பகுதியார் இன்னொரு பகுதியார் மீது கோபத்தை உண்டாக்கக் கூடிய முறையில்—ஆத்திரத்தை மூட்டக் கூடிய முறையில்—இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. "வடநாட்டுச் சுரண்டல் ஒழிக" என்று சொல்லும்போது, வட நாட்டுச் சுரண்டல் தான் ஒழிய வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, வடநாட்டுக்காரர்களே ஒழிய வேண்டுமென்று சொல்லப்படுவதல்ல. அதையும் வடநாட்டுக்காரர்கள் ஒழிய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்று நினைத்து—கோபத்தை தூண்டுகிறார்கள் என்று நினைத்து—அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, வழக்கு தொடரக்கூடும். அங்கேயும் நல்ல—சிறந்த—வழக்கறிஞர்களை வைத்து—அவர்களின் துணை கொண்டு—வட நாட்டுச் சுரண்டலைத்தான் ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொன்னோமே தவிர, வட நாட்டுக்காரர்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை என்று நிரூபித்து தப்பித்துக்கொண்டு வர நேரிடும். வட நாட்டுச் சுரண்டலை இது அனுமதிக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். இதற்கெல்லாம் பாதுகாப்பு கொடுக்காத நிலையில், எதையோ மனதில் வைத்துக் கொண்டு—மதத்தை துவேஷிக்கிறார்கள்—மதத்தில் இருக்கிற ஆபாசத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள்—அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, "வட நாடு, தென்னாடு" என்று பேசுகிறார்கள், அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையிலே இந்தச் சட்டம் வருகிறது என்று அஞ்சுகிறேன். மதவாதிகளின் மனது புண்படக்கூடாது என்று இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. நான் சொல்லுகிறேன், ஒரு போஸ்டரில் "குழந்தைக்கு பாலில்லை, தயிரில்லை, தேனில்லை—பாலையும், தேனையும், தயிரையும் பாழாக்குவானேன்" என்று போட்டால், அபிஷேகம் செய்வதை மனதில் கொண்டு மதவாதிகள் செய்வதைக் கண்டிக்கிறான் என்று அதன் காரணமாக அவன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அவனுக்குத்

தண்டனை. குழந்தைக்குப் பாலில்லை, தயிரில்லை, மருந்துக்குக்கூட தேன் இல்லை என்று இருக்கும்போது ஏராளமாக வீண் செலவு செய்வதை—மூடப்பழக்கத்தில் நம்பிக்கை வைத்துச் செய்வதை—இந்த ரேஷனலிஸ்டிக் வியூஸ் உள்ளவர்கள் பிரசாரம் செய்வதற்குத் தடையாக இருக்கக்கூடாது என்று நான் கண்டிக்கிறேன். ஒரு கரண்டி எண்ணைக்கு வசதியில்லாத நேரத்தில், டின் டின்னாக குடம் குடமாக—எண்ணையையும், நெய்யையும் போட்டு எறிக்கிறீர்களே, குழந்தையின் தலைக்குத் தடவக்கூட எண்ணை யில்லாதபோது எண்ணையையும், நெய்யையும் எறிப்பானேன் என்று கேட்டால், திருவண்ணாமலையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தான் இம்மாதிரி எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் மீது நடவடிக்கை சட்டம் உறு துணையாக இருக்கிறதேயல்லாது, மூடநம்பிக்கையை அகற்றவேண்டுமென்று சொல்லிப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் எந்த வழியில் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு நடத்தும் எல்லா திட்டங்களுக்கும் விளம்பரம் தேவைப்படுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் அரசாங்கம்............

Mr. SPEAKER : The hon. Member has already taken more than fifteen minutes. He is only repeating what he has said.

Sri A. GOVINDASAMY : I want five minutes more. I am on a different point now.

நான் இன்னும் சில நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். அரசாங்கப் விளம்பரத்திற்கென்றே ஒரு இலாகாவை வைத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கப் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று படம் போடுகிறார்கள். எங்கே என்ன நடந்தாலும் அதற்குச் சில போஸ்டர்களைப் போடுகிறார்கள். கைத்தறி வாரமாக இருந்தாலும், சிறு சேமிப்பு நிதியாக இருந்தாலும், அதற்குச் சினிமாக்காரர்களின் துணை—தயவு—தேவையாக இருக்கிறது. அவர்கள் மனது புண்படுமாகையால், பகுத்தறிவுப் பிரசாரத்திற்கு இது தடையாக இருக்குமாதலால், எதிர்க் கட்சிகளை ஒடுக்குவதாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் இந்தச் சட்டத்தைக் கைவிடவேண்டும்—இது தேவையில்லை—என்று கூறி நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* Sri T. SAMPATH : Mr. Speaker, I welcome this Bill There has been a long-felt need for an enactment of this nature. Disfigurement of public places, public buildings, schools, temple walls, etc., by writing slogans and objectionable and obscene matters has become quite common. These writings have reached very undesirable proportions in recent years. Particularly, boys and girls of impressionable age are spoiled by such advertisements. Indecent and scurrilous writings in public places and roads and on private buildings have been resorted to very freely. Some of these are intended for blackmail purposes alone. Objectionable advertisements and slogans and writings intended to wound the religious feelings of the people have tremendously increased. They incite class hatred and communal hatred. Such acts have sometimes led to very unpleasant consequences. These acts are considered as anti-social acts in Western countries and very heavy penalties have been provided for such offences. I am glad that the Government have taken up this question at least now and have come forward to put down such acts by means of this legislation. My Friend, Mr. Govindaswamy in his minute of dissent has stated that the existing provisions in the Indian Penal Code—Sections 292, 295-A and 425—are quite adequate. With great respect, I wish to say that

I differ from him. The existing provisions in the Indian Penal Code are not adequate for realising the objects of the Bill. The scope and provisions of this Bill are quite different. He also apprehended that this Bill was intended to stifle political parties. It is not so because Explanation 'A' says: 'Expressing disapprobation or criticism of any law or of any policy or administrative action of the Government with a view to obtain its alteration or redress by lawful means' shall not be deemed to be objectionable.

10-40 a.m. As regards the complaint that this Bill will hit hard the cinema advertisements and business people, I do not think there is any force in such a complaint. As long as the advertisement is not objectionable and as long as the propaganda of any political party is not intended for the purpose of inciting any person to resort to violence or sabotage, the provisions contained in the Bill would not apply to such propaganda.

I am glad, Sir, that the Bill covers effigies also. The Select Committee has amended the provision. We know that effigies of top leaders are sometimes made and are openly dragged in the streets and burnt even. Hon. Members know what an atrocious act it is. I am therefore glad that the Government have made provision to prevent such occurrence.

Then, I come to the preamble portion. I welcome the changes made therein. The words 'objectionable or unauthorized' have been added. That is the answer to the point made by my hon. Friend Sri A. Govindasamy. The changes are quite necessary.

Coming to the explanation under sub-clause (b), scope is given to express or criticise or bring in social reform or justice but at the same time it says that an advertisement would not be deemed to be objectionable merely because it criticises any social or religious practices without malicious intention and with an honest view to promote social or religious reform or social justice. According to me I feel it would be very difficult to judge the intention of the offender. It may give a loophole, which the offending person is likely to take advantage of. This in my view would take away by one hand what is given by the other hand, particularly the words 'malicious intention' would enable the offenders to escape. Likewise in the definition clause, under item (iv) the words 'deliberately intended' would cause some difficulty. It would be difficult to make a distinction between honest intention and deliberate intention. It would be very difficult to prove deliberate intention. So it would be better if the word 'deliberately' is deleted. In the same clause which covers other advertisement there is no provision for posters and advertisements relating to inciting communal hatred and communal feeling. I would in this connection like to draw the attention of the Hon. Minister to an amendment that I have given notice of namely; after the word 'or', include the words, 'creates communal hatred.'

I am glad, Sir, that the offences committed under this Act are made cognisable offences and I am sure it will have a very salutary effect. With these remarks I support the Bill.

17th February 1959]

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாமன்றத்தில் விளங்குகின்ற இம் மசோதாவை முழு மனதுடன் ஆதரித்து வரவேற்று, விரைவில் சமுதாயம் பலனடைவதற்கு ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறந்த நம் தமிழ்ச் சமுதாயம், சிறந்த முறையிலிருப்பதிலிருந்து சரிந்திருப்பதற்குக் காரணம் விளம்பரங்களின் பெயரால் வர்க்கப் பகைமை இனப் பகைமை. மொழிப் பகைமை, மதப் பகைமை இன்னும் ஆபாசங்கள், ஒழுங்கீனங்கள் இன்னபிறவெல்லாம் மலைபோல் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. தலைசிறந்த தமிழகத்தை எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது அறப்பழங் காலத்தில் எந்தத் துறவிகள், எந்த ஞானிகள் எவைகளைக் கண்டித்தார்களோ அவைகள் அத்தனையும் இந்த நாட்டில் விளங்குகின்றன.

தமிழகத்திற்கு சாத்திரத்தைப் படைத்த திருமூலர் :

“ பார்க்கின்ற மாதரைப் பாராதகன்று போய்
ஓர்க்கின்ற உள்ளம் உருக அழல்மூட்டி
பார்க்கின்ற கண்ணை பாழ்பட மூலத்தே
சேர்க்கின்ற யோகி சிவயோகி தானே ”

என்று குறிப்பிடுகிறார். அந்த முறையிலே பார்க்கும்போது எந்த ஒழுங்கீனத்திற்கு ஆபாசத்திற்கு சமுதாயத்தை அழைத்துக்கொண்டு செல்வதற்கு—கதைகள், உரையாடல்கள், கலையின் பெயரால், நாகரீகத்தின் பெயரால் முன்னேற்றத்தின் பெயரால், விளம்பரங்கள் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய கொடுமைகளால் சமுதாயமே சரிந்துவிடும் சமுதாயமே அழிந்துவிடும் என்று வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு தலைசிறந்த நாடு. அறம்—ஒழுக்கம் இருக்கவேண்டும் என்று தொல்காப்பியர் காலம் முதல் இக்கால ஞானிகள் வரை கூறியிருத்தல் வெள்ளிடைமலை. இந்நாடு சிறந்த முறையில் இருக்கவேண்டுமென்றால் அறம்—கற்பு—ஒழுக்கம் முதலியவைகளைக் கொண்டு விளங்கின் தலை சிறந்த நாடாக இருக்கும். கலையின் பெயரால், மொழியின் பெயரால், நாகரீகத்தின் பெயரால் தமிழ் மக்கள் சிறந்தவர்கள்—உயர்ந்தவர்கள் என்றாலும்கூட மனிதன் மனிதப் பண்புடன் வாழும் நிலையில் நம் தமிழ் சமுதாயம் இல்லை.

தமிழகத்திற்குத் தோத்திரத்தைப் படைத்த மாணிக்கவாசகர் :

“ கச்சற நிமிர்ந்து, கதிர்த்து, முன்பணைத்து
எய்த்திடை வருந்த எழுந்து, புடை பரந்து
ஈர்கிடைபோகா இளமுலை மாதர்தம்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையில் பிழைத்தும் ”

என்று கூறி ஈராயிரமாண்டுகளுக்கு முன்னால் சமுதாயத்தை வேசியர்—விலைமாதர்—பரத்தையர்—பதியிலார் ஒழுக்கக் குறைவுடைய நடத்தையால் கெடுத்ததைக் கூறி அக் கொடுமையினின்று சமுதாயம் விலகி மீண்டும் நல்ல சமுதாயமாகப் படைக்கப்பட வேண்டுமென்று அவர் கண்ணீர் சிந்தியிருக்கிறார்.

அண்மையில் தோன்றிய இராமலிங்க அடிகளார் சமுதாயம் சரிந்து சிதைந்து—ஒழுக்கமின்மையால் தாழ்ந்த நிலைக்கு சென்றிருந்ததை உற்று நோக்கி உள்ளம் வெதும்பி

“ . . . . . .மெய்யுறக் காட்ட வெருவி வெண்துகிலால்
மெய்யெலாம் ஐயகோ மறைத்தேன் ”

என்று கூறியுள்ளார். ஆணைப் பிறந்த அடிகளார் தன் உடலைக் காட்டக் கூடாதென்று நினைத்து வெள்ளாடை உடுத்தினார். சமுதாயம் எந்த அளவில் வீழ்ச்சியுற்றிருந்திருத்தல் வேண்டுமென்பதைக் கூறத் தேவையில்லை. என்றாலும் இன்றைய நிலையைப் பார்க்கும்போது கதையின் பெயரால்—கலையின் பெயரால்—உரையாடல் பெயரால் இன்னபிற எல்லா

வற்றின் பெயரால் தமிழ்நாட்டுப் பண்பு பாழாகியிருக்கிறது ; தமிழ்நாடு கறைபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது ; மதம் பற்றியவர்கள் மதம் பற்றாத காரணத்தால், சீர்திருத்தப் போர்வையில் மதத்திற்கு ஊறு செய்யும் வகையில் ஏற்றவாறு திருத்திக் கூறுமியல்புடையோருக்களவே இல்லை. தலை சிறந்த சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும் என்ற இம்மசோதாவை வேறுபட்ட கட்சியோ—மாறுபட்ட கட்சியோ—கூறுபட்ட கட்சியோ—எப்படி இருப்பினும் ஒன்றுபட்டு பிரிவினை இன்றி ஆதரித்து வரவேற்பதைக் கைவிட்டு எதிர்க்க முன்வந்திருப்பதை எண்ணும்பொழுது இல்லாத ஒன்றுக்குத் திரித்துக் கூறி தன் எண்ணத்திற்கு ஏற்றவாறு நிறம்பூசும் இயல்பை ஷேக்ஸ்பியர் மிகச் சிறந்த முறையிலே சித்தரிக்கிறார் :

" Men may construe things after their fashion clean from the purpose of the things themselves".

எத்தகைய நல்ல திட்டம் வந்தாலும் அதை அறவே விடுத்துப் புறம்பான முறையில் திரித்து பகுத்தறிவின் பெயரால் பகரும் இயல்பு கனம் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களிடமிருத்தல் கண்கூடு. சேக்கிழார் படைத்த பேரிலக்கியத்தை இழிவுபடுத்த இயம்பியது வருந்துதற்குரியது. தலைசிறந்த கண்ணப்பர் ஒரு கண் இழந்து அடுத்த கண்ணைப் பிடுங்க முனையும் பொழுது இட அடையாளத்திற்கு காலைத் தவிர பிறிதொன்றையும் வைக்க முடியாததால் இதை தனக்கேற்றவாறு திரித்துக் கூறியதைப் பார்க்கையில் இவர் எந்த நூலைப் பயின்றார் என்று கேட்க விரும்புகின்றேன். இன்மை வாதத்தைப் பரப்ப கண் இழந்த உயரிய நல்ல நிலையை சமயத்திற்கு விரோதம் என்று கூறுகிறார். இருண்டவர்கள் மருண்ட கொள்கையைக் கூறும்பொழுது சமுதாயத்தை வாழவைக்கும் இறைநெறியைக் குறைவாகப் பேசுவது சைவத்திற்கு இழுக்காகும். மிண்டிய மாயாவாதமென்னும் சண்டமாருதத்தை அரசியலில் பிணைத்து பாவக் கடலைத் தோற்றுவித்து அறங்கடந்த செயலைப் புரிந்து வருவதைத் தொடர்பில்லாத இம் மசோதாவுடன் பிணைத்து பொருந்தா முறையில் கூறுமியல்புக்கு வருந்தாமலிருக்கவில்லை ; அவர் எந்த அளவு மதத்தை எதிர்த்துப் பேசவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத் தொடர்பின்றியே பகர்ந்துள்ளார். அவர் கூற்றுக்கும் மசோதாவிற்கும் தொடர்பில்லை என்றாலுங்கூட தான் எதை நினைக்கிறாரோ அதைத் திருத்திக் கூறுகிறார். சமுதாயத்தைச் சீர்குலைப்பதற்காக, சீர்திருத்தத்தின் பெயரால் மதத்தை வன்மையாக எதிர்த்தார் என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டின் தரம் இப்பொழுது தாழ்ந்து விட்டது. தமிழ் நாட்டின் உயர்வு ஊறுபட்டிருக்கிறது ; தமிழ் நாட்டின் பண்பு புண்பட்டிருக்கிறது ; தமிழ் நாட்டின் கலை கறைபட்டிருக்கிறது ; தமிழ் நாட்டின் நாகரீகம் நலிவுற்றிருக்கிறது ; இளைஞர்கள் காவியங்களைப் படிக்கும்போது பொருளுணர்ந்த பிறகு மனதில் பதிகிறது ; ஆனால் ஓவியத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்தில், ஆராய்ச்சி இல்லாமல் உடனே திடீரென்று ஓவியத்தின் தன்மை எதைக் குறிக்கிறதோ அது திடீரென்று பற்றிவிடும். ஆகையால் ஓவியம் அன்பையும்—அமைதியையும்—அருளையும் ஊட்டக் கூடிய முறையில் படைக்கப்பட்டிருக்குமானால் இந்த மசோதா வந்திருக்க வேண்டியதில்லை. சமுதாயம் சிறந்த முறையில் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே இம் மசோதா வந்திருக்கிறதென்று கூறுவதோடல்லாமல் அரசியல் கட்சிகளை அடக்கவோ—ஒடுக்கவோ வரவில்லை.

கருவி கரணங்களை ஒடுக்கி புலனை அடக்கி கட்டமைந்த ஒழுக்கத்திற்கு அடிகோலும் இறைநெறிக் கொள்கைகளை விளக்கும் தெய்வ நூல்களைப் பழிக்கவே சீர்திருத்தத்தின் பெயரால்—பகுத்தறிவின் பெயரால்—முன்னேற்றத்தின் பெயரால்—கலையின் பெயரால் விளங்கும் விளம்பரங்களை—உரையாடல்களை—ஆபாசக் கற்பனைகளை அறவே அகற்றி மாசு எய்திய சமுதாயத்தை மாண்புற வைக்கவே இம்மசோதா வந்துள்ளது. எனையோரும் இம் மசோதாவை ஆதரிக்குமாறு மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

17th February 1959] [Sri V. K. Krishnamurthy]

விளம்பரத்தின் பெயரால் வருமானம் கிடைக்குமென்று கனம் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் கூறியது மிகவும் வியப்பாக இருக்கிறது. அற நூலாம் திருக்குறள் பிறந்த தமிழகத்தில் அழுக்கொண்ட பொருளும்; அறங்கடந்த பொருளும் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு காலங் கடத்தாமல் கடிதில் இம் மசோதாவைச் சட்டமாக்கி கட்டமைந்த ஒழுக்கத்தை சமுதாயத்தில் பரப்பி சிறந்த சமுதாயத்தைப் படைக்க விரைவில் ஆவன புரியுமாறு அமைச்சரைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொண்டு இம்மசோதாவை வரவேற்று ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விகாரப்படுத்துவதை தடுப்பதற்கு வேண்டி கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை, மசோதா என்று சொல்லக்கூடிய விகார மசோதாவை, நான் மனதார வரவேற்காமல் எதிர்த்து பேசக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். காரணம் மதாபிமானிகளை புண்படுத்துவதாகவும், அப்படிப் புண்படுத்துவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்கின்ற பெயரால் இது போன்ற பலாத்காரத்தை தூண்டக்கூடிய விளம்பரங்கள் வருமேயானால் அதைத் தடுப்பதற்காகவும் வேண்டி இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா, மசோதா என்கிற பெயரால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆபாசமாக, விகாரமான விளம்பரங்களைத் தடுப்பதற்காகவும் இதைக் கொண்டு வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதைக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் இதற்கு முன்னதாக அவைகளைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் இல்லையா என்பதைப் பார்க்கும்போது பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இது போன்ற சட்டங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் கட்டிடங்களின் பேரில் ' "Stick No Bills" என்று ஒட்டுகிறார்கள். அப்படி ஒட்டப்பட்டிருக்கிற சுவர்களில் எந்த விதமான விளம்பரமும் செய்யப்படுவது இல்லை. போஸ்டர்களும் ஒட்டப்படுவது இல்லை. ஆகவே இது போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு சட்டங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட இந்த நேரத்தில் இதைப்போன்ற தனியான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் நோக்கம் என்ன என்பதைப்பற்றி என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அப்படி புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையிலும் இருக்கிறேன். 10 50 a.m.

இது போன்ற சட்டங்கள் கொண்டு வருவதற்கு இதற்கு முன்பு இது போன்ற சட்டங்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஏதாவது கிளர்ச்சிகள் நடந்தனவா அல்லது ஏதாவது மகஜர்கள் வந்தனவா அல்லது ஏதாவது லெட்டர்கள் வந்தனவா என்று பார்த்தால் எந்த விதமான மகஜர்களும் லெட்டர்களும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. கிளர்ச்சிகள் நடந்ததாகவும் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு மக்கள் பலவிதமான சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சட்டங்களை இன்னும் கொண்டு வரவில்லை. அவற்றுக்கெல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியவைகளுக்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் மத சம்பந்தமானவைகளை தடுக்க புண்படுத்தக்கூடிய அளவில் இருக்கக் கூடியவைகளை தடுக்க இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் நான் என்ன நினைக்கிறேன் என்றால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகத்தான் ஜாதி மத பூசல்களையும், சண்டைகளையும் மேலும் அதிகப்படுத்தக்கூடிய அளவில் போகும் என்றே நினைக்கிறேன். அமைதியாக இருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் பலாத்காரத்தைக் தூண்டக்கூடிய அளவில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று கருத வேண்டியதாக இருக்கிறது. பலாத்காரத்தில் ஈடுபடக்கூடிய அளவில் சர்க்காரே நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடப்போகிறார்களா ? அந்த அடிப்படையில் அதற்கு முன் கூட்டியே தடுத்துக்கொள்வதற்காக இது போன்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அந்த முறையில்தான் நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

விளம்பரம் இல்லாமல் எந்த வியாபாரமும் நடைபெறாது. விளம்பரம் இல்லாமல் எந்த அரசியல் கட்சியும் நடைபெறாது. மதராஸ் சிட்டியில்

[Sri V. K. Kothandaraman] [17th February 1959

பார்த்தால் அரசியல் கட்சிகள் பெரிய வால் போஸ்டர்களை ஒட்டியிருப்பதைப் பார்க்கலாம். மந்திரிகள் பெயரால் போடப்பட்ட பல விளம்பரங்களையும் பார்க்கலாம். மந்திரிகள் கலந்து கொள்ளக்கூடிய பல கூட்டங்களை விளம்பரப்படுத்தக்கூடிய போஸ்டர்களையும் பார்க்கலாம். அதே போன்று ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிக்கும் விளம்பரங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. இது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதனால் இது போன்ற சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதானது அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமையை பிடுங்குவதாக ஆகிறது. அரசியல் கட்சிகளை ஒடுக்குவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய முதல் நடவடிக்கையாக இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகள் போதுமான அளவில் விளம்பரங்களை செய்யக் கூடாது, போதுமான கூட்டங்கள் கூட்டி அவர்களுடைய கருத்துக்களை சொல்லக்கூடாது என்பதற்காக கொண்டு வரப்படுவதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு பேச்சு உரிமை, எழுத்து உரிமை எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை இதன் மூலம் எடுத்து விடுவதாக ஆகிறது. ரேஷன் சிஸ்டம் என்ற அடிப்படையில் மூன்று மணி நேரம்தான் பேச வேண்டும், அதற்கு மேல் பேசக்கூடாது என்கிற நிலைமையிலும், ஒலிபெருக்கி வைப்பதற்கு அனுமதி வேண்டும் என்றும், ஏற்கெனவே அதை இலவசமாக உபயோகப்படுத்தலாம் என்று இருந்தது, அதற்குக் கட்டணம் இப்பொழுது கட்ட வேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. மக்களுடைய உரிமையை முழுக்க முழுக்கப் பரிக்காவிட்டாலும் அரைகுறையாகப் பரிக்கப்பட்டு வருகிறது. முன்பு இலவசமாக ஒலி பெருக்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருந்தது இப்பொழுது காசு கொடுத்து லைசென்சு வாங்கி வைக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. எங்கு அதிகாரிகள் இநக்கிறார்களோ அங்கு அவர்களைத் தேடிச் சென்று லைசென்சு வாங்கி வர்வேண்டியதாக இநக்கிறது. ஆகவே இந்த குறைகளைப் பார்த்தால் அரசியல் கட்சிகள் வளரக் கூடாது என்கிற நோக்கத்துடன் பல காரியங்களைச் செய்து வருவதாகத் தோன்றுகிறது. ஆகவே இது போன்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது என்று சொன்னால் அரசியல் கட்சிகளை ஒடுக்குவதற்காக இது முதல் ரூபத்தில் வருகிறதோ என்று நினைக்க வேண்டியதாக இநக்கிறது. இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் அதன் முடிவு எதில் கொண்டு போய விடும் என்று தெரியவில்லை. இதற்கு ஒரு பழமொழி கூட சொல்லுவார்கள். "தோலைக்கடிச்சு, துருத்தியைக் கடிச்சு, ஆட்டைக்கடிச்சு, மாட்டைக் கடிச்சு மனிதனைக் கடித்தது" என்று சொல்வதுபோல் இதன் முடிவு எதில் கொண்டு போய் விடும் என்பது தெரியவில்லை. இப்படி படிப்படியாகப் போவதற்கு இந்தச் சட்டம் முதல் படியாக இநக்குமோ என்று அச்சப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. கடைசியில் அரசியல் கட்சிகள் சட்ட விரோதமானது என்று சொல்வதற்கு ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு விடுமோ என்று கூட தோன்றுகிறது. ஆகவே இந்த நேரத்தில் இது போன்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் மூலமாக, இந்தச் சட்டத்தினால் எடுக்கலாம் என்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு வசதி இநக்கிறது. அதனால் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதை நான் எதிர்க்கறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வேண்டும் என்று பொது மக்கள் கிளர்ச்சி செய்யவில்லை மகஜர்கள் அனுப்பவில்லை, லெட்டர்கள் எழுதப்படவில்லை. எந்தெந்த சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று மக்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்களோ, மகஜர் அனுப்புகிறார்களோ லெட்டர்கள் எழுதுகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட சட்டங்களைத்தான் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமேயொழிய இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டாம் என்பதையும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Srimathi T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னையிலுள்ள வெளியிடங்களை விகாரப்படுத்துவதைத் தடுக்க இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளோம். இதைப்பற்றி பேசும்போது எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் " அது ஒரு விகார மசோதா " என்று

17th February 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

குறிப்பிட்டார். இது விகார மசோதா அல்ல. விகாரத்தைச் செய்கிறவர்களை விகாரமான விளம்பரங்களை ஒட்டுகிறவர்களைத் தடுப்பதற்கு கொண்டு வந்துள்ள மசோதா இது. இந்த மசோதாவை சரியாக படித்துப் பார்த்திருந்தால் இது நன்ருகத் தெரிந்திருக்கும், புரிந்திருக்கும். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதனுல் பேச்சு உரிமையையும் எழுத்து உரிமையையும் தடுக்கப்படுகிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். இந்த உலகத்திலுள்ள ஜனநாயக நாடுகளில் நம்முடைய நாடு எவ்வளவோ முன்னடைந்து நிற்கிறது. மக்களுக்கு எவ்வளவு உரிமை கொடுக்கப்படவேண்டுமோ, அவ்வளவு உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த உரிமைகளை யார் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிருர்களோ அவர்கள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆனுல் நாங்கள் பத்து வருஷங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகள நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்று. நல்ல மக்கள் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளுவார்கள். நாகரீகமான மக்கள் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளுவார்கள். அப்படி பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லையானுல்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை சரியானபடி பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தால் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வந்திருக்காது. கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை ஒழுங்கான முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருந்ததின் காரணத்தினுல்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் நாகரீகத்தை நல்ல முறையில் காப்பாற்ற முடியும். அந்தக் காரணத்தினுல்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிருர்கள் அரசாங்கத்தார்.

நாகரீகத்திற்கு விளக்கம் கொடுத்த பல அறிஞர்கள், பல பெரியவர்கள் எல்லோரும் என்ன சொல்லியிருக்கிருர்கள் என்ருல் பிறரைப் புண்படுத்தாமல் இருக்க எதை எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதுதான் நாகரீகத்தின் செயல் என்று கூறினுர்கள். அதை ஆங்கிலத்தில் கூட சொல்லுவார்கள்.

" A gentleman is one who does not inflict pain on others " என்று கூறினுர்கள். ஒரு நாகரிக மனிதன் என்ருல் மற்றவனை எந்த வகையிலும் நோக வைக்கக் கூடாது. அவன்தான் நாகரீக மனிதன் என்று கருதப்படும். வள்ளுவனுடைய வாக்கைப் பார்த்தாலும் என்னசொல்லியிருக்கிருர் என்ருல்,

" பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர் ",

என்று கூறியிருக்கிருர். எந்த துறையில் எந்த முறையில் எந்த வகையில் புண்படுத்தாமல் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிருர். விளம்பரம் செய்யும்போது எவ்வளவோ உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேசுகிருர்கள். அவர்களை இப்பொழுது கண்டிக்க முடியாது. நல்ல முறையில், நியாயமான முறையில் நடந்துகொண்டால் அவர்களை அரசாங்கம் தண்டிக்காது. நியாயமான முறையில் விளம்பரங்கள் செய்தாலும் அரசாங்கம் எந்த விதமான தண்டனையும் கொடுக்காது. சட்டபூர்வமாக நடந்துகொண்டால் எந்த விதமான தண்டனையும் கிடையாது என்பது சட்டத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடந்துகொள்ளுகிறவர்களை கண்டிப்பாக தண்டிக்க வேண்டியதுதான். ஒழுங்கான முறையில் நடந்துகொண்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உரிமைகள் கொடுக்கப்படும். அதற்கு வேண்டிய ஷரத்தும் அந்தச் சட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று அவர்களுக்கு இது புரியாமல் இருந்திருக்கலாம். அல்லது புரிந்துகொண்டிருந்தும் அதைச் சொல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். புரிந்துகொண்டிருந்தாலும் அந்த எண்ணத்தை வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாமல் இருந்திருக்கலாம். எப்படிப்பட்ட உரிமை கொடுக்கப்படும் என்பது இந்தச் சட்டத்திலேயே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஷரத்து எக்ஸ்ப்ளனேஷன் முதலாவது பிரிவைப் பார்த்தால் அது நன்ருகத் தெரியும்.

11-00 a.m. அந்த முறையிலே கொடுக்கப்பட்ட உரிமையை பாழாக்கக் கூடிய வகையில் "நாலடியார்கள்" தோன்ற ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். நம்முடைய தமிழகத்தில் நாலடியார் நூலில் "ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சுவர்களிலே இப்பொழுது எழுதப்படும் நாலடிகளால் சொல்லுக்கு உறுதி ஏற்படாது. எவ்வளவுதான் அரசாங்கத்தை இந்த "நாலடியார்கள்" கீழ்த்தரமாகத் தாக்கினாலும் கூட, மக்கள் கவலைப்படுவதில்லை. மக்கள் அவர்களைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டார்கள். ஆபாச உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த சுவர்களைப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். பழைய "நாலடியார்" நல்லதைக் கொடுத்தது. இந்த "நாலடியார்" களோ, மக்களை நாசப்படுத்துகிறது. நரம்பு இல்லாத நாக்கு எதை வேண்டுமானாலும் எழுதும். யார் நம்மைக் கேட்கப்போவது என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் இஷ்டப்படி எழுதிவருகிறார்கள். கேட்கப் பயந்து கொண்டிருந்த காரணத்தினால்தான் கவலைப்படாமல் எழுதினார்கள். நம் நாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்க வெளி நாடுகளிலிருந்து வருபவர்கள்—ஏன் நம் நாட்டிலேயே இருக்கக் கூடிய நல்லவர்கள் அதைப் பார்க்க நேரிட்டால் நம்முடைய நாட்டுப் பண்பைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள். இதைப் பற்றிப் பல கோடி மகஜர்கள், பல மனுக்கள் அரசாங்கத்திடம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. வீட்டை அழகாகச் சுண்ணாம்பு அடித்து வைத்திருந்தால் இந்த "நாலடியார்கள்" சுவற்றிலே எழுதிவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். வேறு எதிலும் எழுதினால் கலைந்துவிடும் என்று கருதி, கலைத்தாலும் போகாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தாரினால் எழுதுகிறார்கள். பொதுவாக இளைய பிள்ளைகள்தான் இதைச் செய்கிறார்கள். சில அரசியல் கட்சிக்காரார்கள் இந்த மாதிரி இளைஞர்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். இந்த இளைய பிள்ளைகளை நல்ல பாதையில் நடத்துவது நம்முடைய பொறுப்பு. இந்தச் சுவர் சுலோகங்களை எழுதுபவர்கள் படித்தவர்களாக இருப்பதில்லை. பெரியவர்கள் எழுதித் தருகின்ற வாசகத்தை இவர்கள் சுவற்றிலே எழுதுகிறார்கள். சுலோகத்தின் கருத்து என்னவென்றே புரியாது. ஆகவே இளைஞர்களை நல்ல பாதையில் நடத்த இந்தச் சட்டம் மிகவும் துணை புரியும். இந்தச் சட்டம் மிகவும் போற்றத்தக்கது. பல்லாயிரம் ரூபாய் போட்டுக் கட்டியிருக்கிற வீடுகளின் சுவர்களை இவர்கள் பாழ்படுத்துகிறார்கள். எத்தனையோ சொந்தக்காரார்கள் இதைப் பற்றி மனுக்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். "இதை நிறுத்த உங்களுக்குச் சக்தி இல்லையா ?" என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுதாவது கொண்டுவந்தது மிக மிக நல்லது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தின் மூன்றாவது ஷரத்தின்படி பார்த்தால் "ஒருவர் சுவரிலே எழுதினார் என்பதை ருசுப்படுத்தும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது" என்று இருக்கிறது. தங்களுடைய சம்மதத்தின்பேரில் கொடுத்திருப்பவர்களானால், அந்தச் சம்மதம் வாங்கப்பட்டதா ? இல்லையா ? என்பதும் காட்டப்பட வேண்டும். ஆகையால் திடீரென்று எந்த முறையிலாவது உள்ளே தள்ளிவிட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் சர்வாதிகாரம் ஏற்படுத்த முன்வரவில்லை. "இந்தியன் பினல் கோடு இருக்கிறது. அதிலே இதை தடுப்பதற்கேற்ற ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரி சட்டம் ஏன் கொண்டுவர வேண்டும் ?" என்று கேட்கிறார்கள். "இந்தியன் பினல் கோடு" சட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஷரத்துக்களில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. என்னென்ன முறையில் கேஸைத் தயார் செய்தாலும், நல்ல முறையிலே "எவிடன்ஸ்" இருந்தாலும் "**obscene matters**" என்று சொல்லி தள்ளுபடி செய்துவிடுகிறார்கள். இப்படி இருப்பதால் எத்தனையோ ஆபாசமான பத்திரிகைகள் நம்முடைய நாட்டில் உலவிக்கொண்டு வருகின்றன. ஆகவே இதைப் போல ஒரு சட்டம் மிகமிக அவசியம் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

"கண்ணப்ப நாயனார் லிங்கத்தைக் காலால் உதைத்தாரே, அது ஆபாசம் இல்லையா ?" என்று ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போது குறிப்பிட்டார். கண்ணப்ப நாயனாருக்கு இருந்த உள்ளத்தைப் பற்றி மக்களுக்குத் தெரியாமலில்லை. நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அன்பு

17th February 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

உள்ளம் கொண்டவர்களுக்கு கண்ணப்ப நாயனாரின் அன்பு உள்ளம் தெரிந்தது. ஆனால் இங்கு பேசியவர் உள்ளத்தில் ஆபாச உணர்ச்சி எழுந்திருக்கிறது என்பதை மக்கள் நன்றாக உணர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

Sri K. ANBAZHAGAN : On a point of order, Sir, இங்கே பேசுகின்ற அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏற்கனவே பேசிய ஒரு அங்கத்தினருடைய உள்ளம் ஆபாசமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். நேரடியாக ஒரு அங்கத்தினரை அவமதிக்கக்கூடிய மாதிரி பேசுவதற்கு இந்த மன்றத்தில் இடம் அளிக்கலாமா ?

Mr. SPEAKER : I uphold the point of order raised by the hon. Member, Sri Anbazhagan. I would request the hon. Member, Srimathi Anandanayaki not to cast aspersions on any hon. Member of this House. The words ' ஆபாச உணர்ச்சி ' are objectionable.

Srimathi T. N. ANANDANAYAKI : அதை கீழ்த்தரமாகச் சொன்னேன் என்று நினைக்கவேண்டாம்.

Mr. SPEAKER : I rule that those words are not parliamentary.

Srimathi T. N. ANANDANAYAKI : I bow to your ruling and withdraw those words. அந்த முறையிலே, அந்த உள்ள எழுச்சியையும் இந்த உள்ள வெறுப்பையும் வைத்துக்கொண்டு எது ஆபாசம் என்று கண்டுபிடிக்க முடியும். சினிமாப் படங்கள் சில கீழ்த்தரமான உணர்ச்சிகளை எழுப்பிவிடுகிறது. இந்த மாதிரி ஆபாசங்களை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டுமென்று மாதர் சங்கங்களிலிருந்தெல்லாம் தீர்மானங்கள் போடப்பட்டு அரசாங்கத்துக்கு வந்திருக்கின்றன. இத்தகைய தீர்மானங்களை எல்லாம் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, எத்தனையோ ஆண்டு காலமாக நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து பிறகுதான் இப்பொழுது சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, திடீரென்று அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிடவில்லை. பண்பாட்டையும், ஒழுக்கத்தையும் வளர்க்கப் பயன்படும் இந்தச் சட்டத்தை எல்லோரும் எங்களோடு சேர்ந்து, ஒத்து வரவேற்று இருக்கவேண்டும். மக்களைப் பண்படுத்துவதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்தைக் குறித்து வேண்டாத உணர்ச்சியைப் பரப்புவது மிகத் தவறு என்ற காரணத்தினால் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றாக தமிழ் மாண்பைக் காக்கும் இந்தச் சட்டத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(Sri V. K. Kothandaraman in the Chair.)

Sri V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது எல்லாக் கட்சியினராலும், எல்லா வகுப்பினராலும் வரவேற்கப் படவேண்டிய ஒரு மசோதா என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றிச் சொல்லும்போது கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் "இது எதிர்கட்சிகளின் பிரச்சாரத்தைப் பெரும் அளவில் தடை செய்து விடும் ; சினிமாக்காரர்கள் விளம்பரம் செய்வதைப் பாதித்து விடும்" என்று கண்ணீர் வடித்தார்கள். உண்மையில் இந்த மசோதா பூராவையும் படித்திருந்தால் அது போன்ற ஒரு வாதத்திற்கு இடம் இல்லை என்பதை நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள முடியும். கட்சிப் பிரசாரங்கள் சரியான முறையில், நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் இதில் எதிர்க்கட்சிகளின் பிரசாரத்திற்கும் பூரண பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த விதமான ஒழுங்கான கட்சிப் பிரசாரத்தையும் தடை செய்வதாக இல்லை என்பது இந்தச் சட்டத்தைப் பூரணமாகப் படித்தவர்களுக்கு இது நன்கு விளங்கும். ஒரு மதத்திலே அவருக்கு நம்பிக்கை இல்லையென்றால் அதைக் கைக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லலாம். ஆனால் பிற மதத்தினரை அவமதிக்கும் முறையில், துவேஷிக்கும் முறையில் பேசினால் இந்த

மசோதா அதைக் கட்டுப்படுத்த உதவுகிறது. வகுப்பு வாதத்தை எடுத்துக் கொண்டால் வித்தியாசங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று பிரசாரம் செய்வதை கண்டிப்பாக இந்தச் சட்டம் தடை செய்யவில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் வகுப்பு துவேஷத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்று ஒருவன் பிரசாரம் செய்தால் இந்த மசோதா தடை செய்யும் என்பது நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. இன்றைக்குப் பலவித ஆபாச குணங்கள் பொருந்திய விளம்பரங்களை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த முறையில் ரொம்பக் கண்டிப்பாக இதையெல்லாம் வரையறை செய்யவேண்டும். உண்மையிலேயே தவறாக இருந்தால் அதை எடுத்துக் காட்டுவதற்குப் பல முறைகள் இருக்க வேண்டுமென்றே கிளர்ச்சி என்று சொல்லிக்கொண்டு நியாயமில்லாத தன்மையில் செய்யப் படுகிற காரியங்களைத் தடை செய்தாகவேண்டும். நியாயமான கிளர்ச்சிகளை அவர்கள் நடத்தட்டும். நியாயமற்ற செயல்களைச் செய்யும்போது அதை நாம் தடுக்கவேண்டும். இதை ஏன் ஆட்சேபிக்கவேண்டும் என்று கேட் கிறேன்.

அதே சமயத்தில் இன்னொரு வாதம் சொன்னார்கள். பட்டாளத்தில் சேரவேண்டாம் என்று அப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் பிரசாரம் செய்ய வில்லையா என்றார்கள். இது ராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக்கு முரண்பட்ட செயல், இதைச் சொன்ன காங்கிரஸ்காரர்கள் அப்படிச் சொன்னதன் பலனை அனுபவிக்கவும் தயாராய் இருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யப் போகும்போது அதனால் ஏற்படும் விளைவை—தண்டனையை—ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராய் இருக்கவேண்டுமேயொழிய அதைவிட்டு அதற்கும் நாங்கள் தயாராய் இல்லை என்கிற ரீதியில் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றும்படிச் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள, விரும்பு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பலவிதமான ஆபாசச் சுவரொட்டிகளைப் பார்க்கிறோம். ஆபாசப் படங்கள் அடிக்கடி பத்திரிகையில் வருகின்றன. சினிமாப் பெண் களை எல்லாம் ஆபாசமான முறையில் சித்தரிக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் தடுக்காமல் விட்டுவிட வேண்டுமென்றால்—இவைகள் நம்முடைய நாகரீகத்திற்கு அழிவு தேடவில்லையா என்று கேட்கிறேன். இப்படி பத்திரிகையில் வருவதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று ஒரு கேள்வி கேட்டபோது அதற்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில் அதற்கும் ஒரு தனி மசோதா கொண்டுவரப்படும் என்று சொன்னார்கள். சீக்கிரத்தில் அதையும் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவில் வேண்டுமென்றே மதச் சம்பந்த மாக பிறர் மனம் புண்படும்படியாகச் செய்யப்படுகிற காரியங்கள் செய் தாலும் குற்றம் என்று வருகிறது. அதோடு ஆட்சேபகரமான விளம்பரங் கள் என்பதில் clause 2 (b) (IV)-ல் 'is deliberately intended to outrage the religious feelings on any class of the citizens of India by insultidg or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class' என்று இருக்கிறது. இதற்கு வியாக்கியானம் கொடுக்கப்படுகிற இடத்தில் Explantion (2) வேண்டுமென்றே இந்தக் காரியத்தைச் செய்தால் தான் குற்றமாகக் கருதப்படும் என்று சொல்லப்படுடிருக்கிறது. வேண்டு மென்றே செய்யப்பட்ட காரியமா, இல்லை சீர்திருத்தம் செய்வதாக Bonafide ஆக எண்ணி செய்யப்பட்ட காரியமா என்பதை எப்படிக் கண்டு பிடிப்பது. இது தெளிவு இல்லாது இருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்த ஷரத்து 2 (b) ல் இருக்கக்கூடிய நான்காவது பிரிவில் உள்ள "deliberately" என்ற வார்த்தையையும், "any class of the" என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பின் வருகிற 'the' என்பதையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒருவனுடைய மனதிற்குள் இருக்கிற நோக்கம் என்ன என்று நமக்குத் தெரியாது. நம்மால் கண்டுபிடிக்கவும் முடியாது. மனதிற்குள் என்ன இருக்கிறது என்பதை விசாரணை செய்ய வேண்டு

17th February 1959] [Sri V. Sankaran]

மென்றுலும் கோர்ட்டுகளால் அது முடியாது. ஆகவே இந்த வார்த்தைகளை வைத்துக்கொண்டு தப்பித்துக் கொள்ள ஏதுவாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்

வகுப்பு துவேஷத்தை உண்டு பண்ணக் கூடிய, மத சம்பந்தமான உணர்ச்சியைப் பண்படுத்தக் கூடிய எத்தகைய விளம்பரங்களாகவோ சுவரொட்டிகளாகவே இருந்தாலும் தண்டிப்பதற்கு வழி இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஒரு துளியும் இடம் இருக்கக் கூடாது.

ஷரத்து 2 (b) (i)-ல

" incite any person to commit murder, sabotage or any offence involving violence : or

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. 'involving violence' என்று பலாத்காரம் சம்பந்தமாக குற்றம் இருந்தால் தான் என்று பொருள்படும்படியாக இருக்கிறது. இதற்கு அவசியம் இல்லை. திருடச் சொல்லலாம். கொள்ளை அடிக்கச் சொல்லலாம். பிறரை ஏசும்படியாக இருக்கலாம். இப்படிப் பட்ட எல்லாவற்றையும் குற்றமாகக் கருதி தண்டிக்கக் கூடிய தாய் இருந்தால் அதுவே போதும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். ஆகவே, "involving violence" என்பதற்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக "place open to public view" என்கிற ஷரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இரவும் (வி), (டி) ஆக இரண்டு பிரிவாக இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக இணைத்து "place open to public view" includes a private place or building, momement, statute, effigy, post, wall, fence என்று இருப்பதில் எல்லா இடங்களும் பூரணமாகப் பாதுகாக்கப்படவேண்டியது அவசியம். அப்படிச் செய்தால் எல்லோரும் வரவேற்கக் கூடிய சட்டமாக அமையும். அதே சமயத்தில் இன்னொரு வார்த்தையும் சொன்னார் கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய கட்டிடங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் என் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். ஏற்கெனவேயே தனியார் சுவர்களில் சுவரொட்டிகள் ஒட்டினால் தண்டிக்க சட்டம் இருக்கிறதே இது எதற்கு என்றார்கள். முன்பும் இம்மாதிரி சட்டம் இருக்கிறது. அதை மீண்டும் வலியுறுத்துவதாக இந்தச் சட்டம் இருப்பதில் ஆட்சேபணை என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன் ஆகவே இதை எல்லோரும் ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதா ஒரு மயக்கம் தரும் மசோதா என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் நல்ல நோக்கங்களை சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ அதில் சற்றும் தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல எதிர்க்கட்சியில் அமர்ந்திருக்கிற அங்கத்தினர்கள். நான் உண்மையாக நம்புகிறேன். இந்தச் சபையின் அந்த நல்ல நோக்கத்தை தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு தாயும், தந் தையும் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்வார்கள். சிறந்த ஒழுக்கத்தை விரும் பாத தாய், தந்தையர்கள் இருக்க முடியாது. குழந்தைகளிடத்தில் நல்ல பண்பாடு வளரவேண்டும் என்பதில் தாய்க்கும், தந்தைக்கும் அதிகப்படி யான அக்கறை உண்டு. இதில் நாம் மிக்க பெருமை கொள்ளலாம். இந்த நல்ல நோக்கத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு இப்படிப்பட்ட மசோதா தேவையா என்று பார்க்கிறபோது இந்த மசோதா இல்லாமல் இந்த நல்ல நோக்கத்தை நிச்சயமாக அடையலாம் என்ற நம்பிக்கை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால் இந்த மசோதா தேவையற்றது என்று நான் கருதுவேனானால் ஏதோ பண்பாட்டுக்கு எதிராக நான் பேசுவ தாக அல்ல. ஒழுக்கக் கேட்டை நாங்கள் விரும்புவதாக அல்ல. அப்படிப் பட்ட எண்ணம் பிறரால் கற்பிக்கப்பட்டுவிடுமே என்ற ஐயத்தால் காரியம்

செய்ய முடியாது. இதைச் செய்வதனால் ஒழுக்கத்தைக் காப்பாற்றியவர்கள் என்ற பெருமை வந்துவிடாது. இதனால் தான் இது ஒரு மயக்கம் தரும் மசோதா என்று நான் குறிப்பிட்டேன். இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களை சர்க்கார் கட்சியினர் என்றோ எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் என்றோ பாகுபாட்டுக்கு உட்படுத்தி நான் இப்போது பேசவில்லை; இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரையும் ஒரு மயக்கத்தில் ஆழ்த்தும் மசோதாதான் இது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சபையிலுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமின்றி மக்களுக்கும் இது மயக்கத்தைத் தான் கொடுக்கும். நமது ராஜ்ய மக்களை விட்டுவிட்டோம். இவ்வாறு சட்டமியற்றினால் மற்ற ராஜ்யங்களிலுள்ள மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? "தமிழ்நாட்டில் ஒழுக்கம் எவ்வளவு குன்றிப் போய்விட்டது? மக்களின் ஒழுக்கத்திற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டிய அளவிற்கு தமிழ்நாட்டில் ஒழுக்கம் கெட்டுப்போய்விட்டது போல் இருக்கிறதே? தமிழ் நாட்டின் பண்பே குறைந்துபோய் விட்டதே? அதனால் தான், அங்கே சட்டசபையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்" என்று தான் அண்டை ராஜ்ய மக்களும் அயல் நாட்டு மக்களும் நினைப்பார்கள். இவ்வாறு, இந்த மசோதாவால் எல்லோருக்கும் மயக்கம் ஏற்படக்கூடும். எனவே தான் இது ஒரு மயக்கம் தரும் மசோதா என்று கூறுகிறேன். உண்மையிலேயே, இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக்கொண்டு வராமலிருந்து, மசோதாவின் அதே நோக்கம் பொது மேடைகளில் அரசியல் கட்சிகளால் வற்புறுத்தப்பட்டு வருமேயானால், நிச்சயமாக உரிய பலனை நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அதில் சந்தேகமே கிடையாது.

இந்த மசோதாவின் 4-வது ஷரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். எந்தச் சுவரிலும், அதன் சொந்தக்காரருடைய அனுமதியைப் பெறாமல், எழுதவோ, விளம்பரங்களை ஒட்டவோ கூடாது என்று அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அனுமதி பெறாமல் அவ்வாறு செய்வதற்கு தண்டனைகொடுப்பதற்குரிய சட்டங்கள் ஏற்கனவே இருக்கின்றன. 'நோட்டீஸ் ஒட்டக் கூடாது' என்று எழுதப்பட்டுள்ள சுவர்களைத் தவிர மற்றச் சுவர்களில் நோட்டீசுகள் ஒட்டுவதும், எழுதுவதும் மிக சகஜமாக இருக்கிறது. இது இன்று நேற்று நடக்கவில்லை. நம் நாடு ஜனநாயக பாதையில் இயங்கத் துவங்கிய நாள் முதற்கொண்டு இந்த முறையில் விளம்பரங்கள் நடைபெற்றுத்தான் வருகின்றன. இது மிகவும் மலிவான விளம்பரம் என்றும் நான் சொல்வேன். இவ்வாறு விளம்பரம் செய்வதற்கு யாருடைய அனுமதியையும் வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதனைத் தடுக்க இன்று அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டதா என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆபாச விளம்பரங்களைத் தடுக்க மசோதா கொண்டு வரப்படும் வேளையில் பல ஆண்டுகளாக அனுமதிக்கப்பட்டு வந்த சாதாரண விளம்பரங்களையும் சட்டத்தின் மூலம் தடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா சட்டமானால் என்ன நேரும்? இது சட்டமானால் ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் ஒவ்வொரு அரசியல் ஸ்தாபனமும் என்ன செய்ய வேண்டியிருக்கும்? அவைகள் தங்கள் சுவரொட்டிகளை அச்சடித்தவுடன் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுடைய அனுமதிக் கடிதங்களை வாங்க வேண்டிவரும். எழுதுவதற்கு மட்டுமன்றி வெறும் சுவரொட்டிகள் ஒட்டுவதற்கும் அனுமதி வாங்க வேண்டிவரும். அவ்வாறு அனுமதியில்லாமல் யாராவது சுவரொட்டிகளை ஒட்டிவிட்டால், வீட்டுச் சொந்தக்காரர் புகார் செய்யாவிட்டாலும், சுவரொட்டியை ஒட்டியவரை போலீஸ்காரரே பிடித்து ஒரு கோர்ட்டில் நிறுத்தி விடலாம். அவரை அப்படி கோர்ட்டில் நிறுத்திவிட்டால் அவர் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறார் என்று, ஒட்டியவரோ ஒட்டும்படி கூறியவரோ சுவரின் சொந்தக்காரரோ கூறியாக வேண்டும். அத்துடன் நில்லாது சுவரின் சொந்தக்காரரின் எழுத்துபூர்வமான அனுமதியைக் கொண்டுவந்து காட்டியாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சுவரொட்டியை ஒட்டியவருக்கு மூன்று மாத சிறை தண்டனை தப்பாது, 200 ரூபாய் அபராதம் தப்பாது. சுவரொட்டியை ஒட்டச் சொல்லியவரானவருக்கும் தண்டனை

17th February 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

கொடுக்கும் முறையில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது, இது பொதுஜன ஸ்தாபனங்களையும் அரசியல், சமூக ஸ்தாபனங்களையும் எந்த அளவிற்கு பாதிக்கும் என்று அரசாங்கத்தார் சிந்தித்துப் பார்த்தார்களா? அவ்வாறு சிந்தித்துப் பார்த்திருந்தால் இந்த ஷரத்தை ஏன் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நகரத்தில் அழகான காம்பவுண்ட் சுவர்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் பலவற்றில் சுவரொட்டி ஒட்டக்கூடாது என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல விளம்பரங்களாக இருந்தாலும் ஒட்டக்கூடாது என்று சொல்லுகிறவர்களைக் காண்கிறோம். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய சுவர்களில் நாம் சுவரொட்டிகளை ஒட்டப்போவதில்லை. அவர்கள் தங்கள் சுவர்களில் நோட்டீஸ் ஒட்டக்கூடாது என்று ஒரு அறிவிப்பைப் போட்டிருந்தால் போதும். நகரங்களில் மட்டுமன்றி கிராமங்களிலும், இன்ன அபேட்சகருக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்று கூறும் சுவரொட்டிகளைப் போடுவதற்குக் கூட இது தடையாக இருக்கும். இத்தகைய சுவரொட்டிகளைத் தடுத்தால் நாட்டில் ஜனநாயகம் பாதிக்கப்படும். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். ஏதோ ஒரு அரசியல் கட்சிக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவாக இதை நான் கருதவில்லை. நாம் உண்மையிலேயே நல்ல நோக்கம் கொண்டிருந்தாலும் ஆழ்ந்து பார்க்காமல் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து விட்டோமோ என்று அஞ்சுகிறேன். நிச்சயமாக, 4-வது ஷரத்தையாவது எடுத்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். அது இந்த மசோதாவில் இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்பதை இந்த சபையில் வலியுறுத்துகிறேன். இதனைச் சற்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இப்போதும் கூட காலம் தாழ்ந்துவிடவில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசுவதிலுள்ள நல்ல கருத்துக்களை ஏற்க கனம் அமைச்சர் தயங்கமாட்டார் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆபாச விளம்பரங்கள் என்றால் என்ன என்று இந்த மசோதாவில் வரையறுக்கப்படவில்லை. ஒரு விளம்பரமானது ஆபாசமானதா இல்லையா என்று தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை நீதிபதிக்கு விட்டுவிடுகிறோம். இது சம்பந்தமாக, 'விச் இஸ் க்ராஸ்லி இன்டிஸெண்ட் ஆர் இஸ் ஸ்கரிலஸ் ஆர் அப்ஸீன்' என்று இந்த மசோதாவில் போடப்பட்டிருக்கிறது. எது 'இன்டிஸெண்ட்' எது 'அப்ஸீன்' என்று யார் வரையறுப்பது? ஒருவருடைய மனதிற்கு ஆபாசமாகத் தோன்றுவது இன்னொருவருடைய மனதிற்கு ரொம்பவும் அலங்காரமாகத் தோன்றுகிறது. மசோதாவில், ஆபாசம் என்பது இன்னது என்று தெளிவாக வரையறுக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட மசோதாவைச் சட்டமாக்குவதில் பயனில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா சட்டமானால், அது சினிமா விளம்பரங்களைத் தடைபடுத்தும் என்று பேசப்பட்டது. அப்படியெல்லாம் இல்லையென்றும் இங்கொரு தப்பிவிருந்து பேசப்பட்டது. சில சினிமா விளம்பரங்கள் எனக்கு உண்மையிலேயே சில சமயங்களில் ஆபாசமாகத் தோன்றுகின்றன. சில சமயங்களில் அலங்காரமாகத் தோன்றுகின்றன. இதெல்லாம் மனதைப் பொறுத்தது. இதெல்லாம் வயதைப் பொறுத்தது என்று எண்ணி வந்தேன். ஆனால், இதெல்லாம் மனதையும் சூழ்நிலையையும் பொறுத்தது என்று இப்போது எண்ணுகிறேன். எத்தனையோ சினிமாப் படங்கள் வருகின்றன. இப்போது வரும் சினிமாப் படங்களில், சோபன இரவின் முற்பகுதியை, படுக்கை அறையை, காட்டாத படமே இல்லை. சினிமாக் கொட்டகைகளில் ஏராளமாக கூட்டம் இருக்கிறது. பொதுமக்கள் இந்தக் காட்சிகளை விரும்புகிறார்களா? இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்தக் காட்சிகள் ஆபாசம் என்றால் தணிக்கை அதிகாரிகள் இவைகளை ஏன் அனுமதிக்கிறார்கள்? அவர்கள் அனுமதிக்கும் காட்சிகள் தானே விளம்பரங்களாக சுவரொட்டிகளில் வருகின்றன. அவைகளை சுவர்களில் ஒட்டிவைக்காவிட்டாலும் தள்ளுவண்டிகளில் ஒட்டி சந்து பொந்துகளில் தள்ளிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகையால் அவைகள் ஆபாசம் என்று கருதி இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்கினால் நமது நோக்கம் நிறைவேறாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சினி

மாவே ஆபாசமா இல்லையா என்ற கேள்வி இருந்து வருகிறது. சினிமாவே ஆபாசமானது, அதனை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். சினிமா நாட்டுக்கு நல்லது, சமூகத்திலுள்ள தீமைகளைக் களைந்தெறிவதற்கு சினிமா துணைபுரிகிறதாதலால் சினிமா அவசியம் என்று நினைப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான சர்ச்சைகளில் இறங்கி சாதக பாதகங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். எத்தனையோ மருந்து விளம்பரங்களும் அழகு சாதன விளம்பரங்களும் போஸ்டர்களில் வராவிட்டாலும் புத்தகங்களில் வரத் தான் செய்கின்றன. 'தளர்ந்துபோன தசை நார்களை மீண்டும் பலப்படுத்த தாது புஷ்டி லேகியம் சாப்பிடுங்கள்' என்று விளம்பரம் வருகிறது. அந்த விளம்பரத்தில், ஒரு பயில்வானின் படம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பயில்வான் லங்கோடு மட்டும் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். அந்தப் படம் ஆபாசமானதாக சிலருக்குத் தோன்றுகிறது; எனக்குக்கூட அவ்வாறு தோன்றுகிறது. அவனுக்கு சரியான ஆடைகள் போடப்படவில்லையே என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. முறுக்கேறிய தசை நார்களைக் காட்ட வேண்டுமானால் அவ்வாறு படம் போட்டுக்காட்ட வேண்டும் என்று சொல்லப்படலாம். 'தசைநார்கள் அந்த மாதிரி வலுப்பட வேண்டுமானால் இந்த தாதுபுஷ்டி லேகியத்தைச் சாப்பிடுங்கள்' என்று அந்த விளம்பரத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்துவிட்டு சிலர் அதை வாங்கி உண்ணுகிறார்கள். அதை அவர்கள் உண்டதால் பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறதோஎன்னவோ,எனக்குத்தெரியாது ;அதைநான் சாப்பிட்டதில்லை.

இப்படி, அழகு சாதன விளம்பரங்கள் பல இருக்கின்றன. அப்படி
11-30 a.m. அழகு சாதன விளம்பரங்களைப் பற்றி விவரித்து இந்த சபையின் நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை. எத்தனையோ கவர்ச்சிகரமான விளம்பரங்கள் இருக்கின்றன. கவர்ச்சிகரமாக இருக்கிறது என்று யார் யார் நினைக்கிறார்களோ அவர்கள் அதைக் காணத்தான் செய்வார்கள் ஆகவே இன்று இவைகளுக்கு எல்லாம் ஒரு மசோதா கொண்டு வர வேண்டுமென்று நாம் ஏன் கருத வேண்டும். சமுகத்தில் நல்ல பழக்கம் நிலவுவதற்கு, சமூகம் பிரதிநிதிகளாக விளங்கக் கூடிய அரசியல் வாதிகள் பொதுஜன ஸ்தாபனங்கள் இவைகள் ஒழுக்கம் பற்றி மக்களிடையே வலியுறுத்தி ஆங்காங்கு பேசிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதும். தேர்தல் வரும்போது அரசியல் மேடைகளில், நிறைய பொதுக் கூட்டங்கள் போட்டு பேசுகிறோம். மற்ற நாட்களில் நாம் என்ன செய்கிறோம்? நாம் செய்கிற சாதனைகளை எடுத்துக் கூறுவதோடு மட்டுமல்லாமல், நாம் செய்யக் கூடிய சாதனைகளை எடுத்துச் சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல் மக்கள் இடையில் ஒழுக்கத்தை உண்டாக்குவது, மத வேறுபாடுகளைப் போக்கி மக்களிடையே ஒரு சமரஸ மனப்பான்மையை உண்டாக்க, ஜாதி வேறுபாடுகளை விட்டு விட்டு மக்கள் ஒற்றுமையுடன் வாழ வேண்டுமென்றெல்லாம் நாம் மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்கிறோம். வடநாட்டார் என்றும் தென்னாட்டார் என்றும் கூறி பிரிவினையை உண்டாக்கக் கூடியவர்களுக்கும் ஜனநாயகத்தில் அவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கத்தான் இருக்கிறது, இந்த இனம் அந்த இனம் என்று கூறி பிரிவினையை வளர்க்க கூடிய வர்களுக்கும் மக்கள்தான் அதற்கு முடிவு கூறவேண்டும். எது நல்லது எது கெட்டது என்று மக்களிடையே எடுத்துச் சொல்வதற்கு, நாட்டுப் பற்றுள்ளவர்கள் ஏன் அவர்கள் கடமையைச் செய்ய முன் வரக் கூடாது? அப்படி அவர்கள் கடமையைச் செய்ய முன்வருவதற்குப் பதிலாக, மக்களிடையே நல்லறிவை தட்டி எழுப்புவதற்குப் பதிலாக, நல்ல கருத்துக்களை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி தீய சக்திகளையும், கெடுதல்களையும் ஒழித்துக் கட்டுவதற்குப் பதிலாக சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி, அதை போலீசார் கையில் ஒப்படைத்து, நீதிபதிகளின் கையில் விட்டுவிட்டு நாம் சும்மா கை கட்டிக் கொண்டு உட்காரப் போகிறோமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். சட்டம் ஒன்று உண்டாக்கி விட்டோம். போலீசார் அதை அமுல் நடத்த, நீதிபதிகள் சட்டத்தை மீறுபவர்களுக்கு தண்டனை அளிக்க, சமூகத்தில் ஒழுக்கம் நிலவிவிடும் என்று நாம் கருதினால் பொதுமக்களின்

17th February 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

நாட்டுப் பற்றுடைய நல்ல ஊழியர்கள் என்ற முறையில் நாம் நமது கடமையைப் புறக்கணிக்கிறோம் என்றுதான் நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே எந்த நல்ல நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறதோ அதே நல்ல நோக்கத்தோடு நான் தாழ்மையோடு வேண்டிக் கொள்வேன், உங்களுடைய நல்ல நோக்கத்தோடு ஒத்துழைக்க ஏராளமான பேர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே இது ஒரு சட்டமாக வெறும் புத்தகரூபத்தில் சட்டத் தொகுப்பிற்கு ஒரு பளுவாக ஆக்கிவிடாதீர்கள் என்று வேண்டிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri S. LAZAR : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, விளம்பரங்கள் சம்பந்தமாக எந்தளவிற்கு கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பேச முற்படுகிற நான் இதைப் பற்றி எதிரிடையாகப் பேசிய அங்கத்தினர்கள், ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர் ஆத்திரப்பட்டது மற்றொரு கட்சியைச் சார்ந்தவர் விகாரப்பட்டது, மூன்றாவது கட்சியைச் சார்ந்தவர் மயக்கமுற்றதும், உள்ளபடியே என் போன்றவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கவேயில்லை. அதைப் பார்க்கிறபோது அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததில் எல்லாவித "ஜஸ்டிபிகேஷன்," நியாயமும் இருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது. ஒருவேளை அரசாங்கம் இதனளவோடு நின்று விடாது, இது போன்று பேசுவதற்கு பேச்சு உரிமை இருக்கிற அதே நேரத்தில் இது போன்ற முறைகளில் விளம்பரப்படுத்தக் கூடாது என்று சொல்கிற நாம், இதுபோன்ற முறையில் பேசக்கூடாது என்ற முறையில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால் அது இன்னும் நல்ல முறையில் அமைந்ததாக இருக்கும். அதற்கு நல்ல நியாயமும் இருக்கும் என்பதுதான் எனது தாழ்மையான கருதது. ஒருவர் பேசுகிற போது குறிப்பிட்டுச் சொன்னார், இது போன்றதொரு மசோதா உலகத்தில் வேறு எந்த நாட்டிலும் கிடையாது என்றும் இப்படி ஒரு மசோதாவை தமிழ்நாட்டில் நாம் கொண்டுவருவதே நமக்கு ஓரளவு அவமானத்தைக் கொடுக்கிறது என்றும் சொன்னார். இதில் இருக்கக்கூடிய பாகுபாடு இரண்டு விதப்படும். முதலாவதாக, இந்த மசோதாவின் நோக்கம் எந்த விதத்திலும் வீடு அல்லது சுவர் போன்ற எந்த ஒரு இடத்திலும் அந்தந்த சொந்தக்காரர்களின் அனுமதி இல்லாது நோட்டீஸ்கள் அல்லது விளம்பரங்கள் ஒட்டக்கூடாது என்பது. இதுபோன்றதொரு சட்டம் வேறு ஒரு நாட்டிலும் இல்லை என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் நாம் ஒன்று கவனிக்க வேண்டும். பிறருடைய வீட்டுச் சுவற்றில் அவர்களுடைய அனுமதியின்றி எந்தக் காரியமும் எந்த நாட்டிலும் யாரும் செய்வது கிடையாது. எனக்கு முன்னால் பேசிய சின்னதுரை அவர்கள், "ஸ்டிக் நோ பில்ஸ்" என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் அந்தச் சுவற்றில் நாங்கள் ஒட்டுவதில்லை, அப்படியில்லாத சுவற்றைப் பார்த்துத்தான் ஒட்டுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒன்று கவனிக்க வேண்டும். சட்ட அடிப்படையில், ஒவ்வொருவருடைய உரிமையின் அடிப்படையில், பண்டமண்டல் ரைட்டின் அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது ஒருவனது அனுமதியில்லாமல் அவனுடைய சுவற்றில் ஒட்டுவதற்குத் தான் நீங்கள் உத்தரவு வாங்கச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர "ஸ்டிக் பில்ஸ்" என்று இருந்தால் மட்டுமே அந்த சுவற்றில் ஒட்டலாமே தவிர ஸ்டிக் நோ பில்ஸ் என்ற விளம்பரம் இல்லாததால் அங்கு ஒட்டலாம் என்று சொல்வது அர்த்தமற்ற ஒரு வாதம் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். "ஸ்டிக் பில்ஸ்" என்று இருந்தால் மட்டுமே, அதற்கு அவர்கள் அனுமதி கொடுத்தால் தாராளமாக ஒட்டலாம். அதில் ஒருவரது உரிமையும் பறிபோகாது. அதேபோல் மூன்றாவது பிரிவைப்பொறுத்தவரைக்கும், ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்கள் செய்யக் கூடாது என்ற முறையில் மூன்றாவது பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. உள்ளபடியே அப்படிப்பட்டதொரு அம்சம் வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத ஒரு அம்சமாகும் என்பதை நான் பகிரங்கமாக ஒத்துக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். இந்த இடத்தில் நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாம் மற்ற நாடுகளில் நாகரீகத்தை அல்லது கலாசாரத்தை ஒட்டிச்சொல்வதாக இருக்கிறோமே அல்லது நாம் மேடை

களில் பேசுகிறபடி, நாம் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறபடி, நம் தமிழ்நாட்டின் கலாசாரம் சிறப்புடையது, அதைக்காப்பாற்ற வேண்டும் என்று எண்ணத்தில் இருக்கிருேமா என்பதை முதலில் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மற்ற நாடுகளில் உள்ள கலாசாரம்தான் நமக்குத் தேவை என்ற முடிவுக்கு வந்தால் இந்த மூன்ருவது பிரிவு தேவையில்லை என்பதனை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு இடத்திலும் நம்முடைய நாகரீகத்தைப்பற்றியும், கலாசாரத்தைப் பற்றியும் பிரமாதமாகப் பேசிவிட்டு அந்தக் கலாசாரத்தைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஒரு சட்டம் கொண்டு 11-40 a.m. வரும்போது அதற்குத் தக்க 'காரணங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் வெகு அழகாக எடுத்துச் சொன்ஞர்கள். கிருஷ்ணமூர்த்தி உட்பட கனம் அனந்தநாயகி அவர்களும் சிறப்பாக எடுத்துச் சொன்ஞர்கள், இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு அவசியம் இருக்கிறதென்று. நமது நாட்டின் பண்பாட்டையும், கலாசாரத்தையும் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் நமக்கு இருக்குமாஞல் இதுபோன்ற சட்டம் தேவைப்படுகிறது என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக ஒரு அங்கத்தினர் சொன்ஞர், ஏற்கனவே இதற்கு இந்தியன் பீனல் கோடில் 202, 405 பிரிவுகள் இருக்கிறதே என்று. நான் மிகவும் மனவருத்தத்தோடு அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தேன். ஆஞல் அதுபோன்ற குறிப்பு எதுவும் அதில் இல்லை. 292 பிரிவைப் பார்த்தால் "இன்டீஸன்ட் ஆண்ட் அப்சீன் மாட்டர்ஸ்" என்றிருக்கிறது. விகாரமான ஆபாசமானவைகளைப் பற்றி மட்டும்தான் இருக்கிறது. ஆபாசமான விளம்பரங்கள் செய்வதைத் தடுக்க மட்டுமல்ல இந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. ப்ளாக் மெயில், செய்வதை, பிறரை பயமுறுத்திப் பணத்தை அபகரிப்பதையும் இது தடுக்கிறது. Grossly indecent or scurrilous போன்ற விளம்பரங்களைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வரும்போது, இந்தவிதமான விளம்பரங்களைத் தடுக்க 292வது பிரிவில் எந்த விதமான வகையும் செய்யப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக, அவர் சொன்ன பிரிவு 425 ஐ.பி.சி. அவர்கள் தவறுதலாக அப்படிக் குறிப்பு கொடுத்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அதற்கும் இதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. அது, "மிஸ்சீப்" ஐ பொறுத்தது. வேறு செக்ஷன்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருந்தால், ஓரளவு சமீபத்தில் வந்த சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புப்படி 295 (ஏ) பிரிவின்படி மதசம்பந்தமான முறைகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இதில் ஒரு பிரிவு இருக்கிறது என்று வாதாடியிருப்பார்களாஞல் அதை வரவேற்றிருப்பேன். ஆஞல், அந்த 295-ஏ-ல் இருப்பதில் கூட "ரெலிஜியஸ் இனஸல்டு" என்பதற்கு மட்டும் தான் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இப்பொழுது நாம் செய்திருக்கிற முறைப்படி 4-வது பிரிவிலே 'deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or blaspheming, etc.' என்று இருக்கிறபடி, அதிலே ஒருவார்த்தை கூட கிடையாது என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 'insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class' என்பதிலிருந்து பாதுகாப்பு அந்த வகையிலே நமக்கு இல்லை. அதுமட்டுமல்ல. கடைசி பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறபடி கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கடைசியிலே 10-வது பிரிவிலே 'The provisions of this Act are in addition to, and not in derogation of, the provisions of any other law for the time being in force' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையிஞலே, இந்தச் சட்டத்தில் கண்டிருக்கிறபடி ஒன்று, இரண்டு வகையான குற்றங்களுக்கு ஏற்கனவே வகை செய்யப்பட்டு இல்லாத போதிலும் கூட, பொதுவாக இந்த முறைகளைக் அத்தனையும் தடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறபோழுது, இதை வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. இதைத் தயவு செய்து பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்கள் கூடாது. எதிர்க்கட்சியில் பேசிய அங்கத்தினர்களின்

17th February 1959] [Sri S. Lazar]

கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நான் சொல்லுவதை தயவு செய்து கேளுங்கள். ஒவ்வொரு பிரிவையும் பற்றி பேசுகிறேன்.

முதலாவதாக 'incite any person to commit murder, sabotage or any offence involving violence' பலாத்காரத்தின் அடிப்படையிலே கொலை, கொள்ளை போன்ற குற்றங்கள் செய்வதைத் தூண்டும்படியான விளம்பரங்கள் கூடாது. இதை ஆட்சேபிப்பதற்கு என்ன காரணம் இருக்கிறது அம்மாதிரி விளம்பரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்பது உங்களுடைய அபிப்பிராயமா? இரண்டாவதாக, 'seduce any member of any of the armed forces of the union or of the police forces from his allegiance or his duty, or prejudice the recruiting of persons to serve in any such force or prejudice the discipline of any such force' போலீஸ் படையிலே இருப்பவர்களையோ, ராணுவத்தில் இருப்பவர்களையோ அவர்களுடைய நாட்டிற்குத் துரோகம் செய்யக்கூடாது. அவர்களை துரோகம் செய்யக்கூடிய முறையில் தூண்டுதலான விளம்பரங்கள் கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ராணுவத்தினர் நாட்டிற்கு துரோகம் செய்யவேண்டு மென்பது உங்கள் கொள்கையா? போலீஸில் இருக்கக்கூடியவர்கள் துரோகம் செய்யவேண்டுமென்பது எதிர்க் கட்சியினர் கருத்தா என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மூன்றாவதாக 'incite any section of the citizens of India to acts of violence against any other section of the citizens of India' மக்களுடைய ஒரு பகுதியை, மற்றொரு பகுதிக்கு விரோதமாகத் தூண்டிவிடக்கூடாது. கலவரம், பெரிய அடிதடி பெரிய அளவிலே நடக்கவேண்டுமென்பது எதிர்க்கட்சியின் கருத்தா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நான்காவதாக, மத சம்பந்தமாக விரோதமான முறையில், அவர்களுக்கு ஆத்திரம் ஏற்படக்கூடிய முறையில், அவர்களுடைய எண்ணத்திற்கும், கருத்துக்கும் மாறுபட்ட பகுதியினரின் பேரில் வெறியை உண்டுபண்ணக்கூடிய முறையிலே விளம்பரங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதையும் தடுக்கக்கூடாது என்று சொன்னால், அப்படி ஒரு எண்ணம் இருக்கவேண்டும் என்பது உங்களுடைய கருத்தா என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். There should not be any indecent or obscene matters put up in the advertisements. என்ற முறையிலே இருக்கிறது. அவைகள் இருக்கவேண்டுமென்பது உங்களுடைய கருத்தா? இந்த ஐந்து முறையான குற்றங்கள் இருக்கக் கூடாது என்பதை இச் சபையிலே உள்ள எல்லா அங்கத்தினரும் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்பதை நான் பகிரங்கமாகச் சொல்ல முடியும். ஆனால் மசோதாவில் இருக்கும் ஷரத்துக்களை வேறு முறையில் அர்த்தம் செய்துகொண்டு, அல்லது வேறு சில கருத்துக்களை மனதில் • வைத்துக் கொண்டு, இங்கே ஒரு அங்கத்தினர் பேசியது போல் இதே போன்ற ஒரு சட்டத்தை வேறு முறையிலும் கொண்டு வந்து தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல் உரிமைகளைப் பறித்துவிடுவார்களோ, அரசியலில் நமக்கு ஓர் அளவுக்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறது. அதை இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டு வந்து தடுத்துவிடுவார்களோ, அதன் காரணமாக நம் கட்சி வளராமல் இருந்துவிடுமோ என்ற பயம் இருந்தாலொழிய, இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பது இதற்கு ஆதரவு கொடுக்காமல் இருப்பது அர்த்தமற்ற செயலாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் தலைமை வகித்தார்.)

கடைசியாக எனது ஒரு விண்ணப்பம். 8-வது பிரிவைப் பார்க்கும்பொழுது, இந்த மசோதாவின்படி எந்தவிதமான குற்றத்தையும் செய்யக் கூடிய ஒருவனை எந்த நிமிஷத்திலும் எந்த நேரத்திலும், போலீஸார் அரெஸ்டு செய்யலாம் என்ற முறையிலே அது அமைந்திருக்கிறது. அதாவது இது ஒரு "காக்கானிஸபிள் அபென்ஸ்," என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, மற்றைய குற்றங்களுக்கு

இருக்கிற முறைப்படி வாரண்டு இல்லாமல் அரெஸ்டு செய்யக்கூடாது, அதன் பிறகு தான் அரெஸ்ட் செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் இதை திருத்தவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால், உள்ளபடியே அவர்களை நான் பாராட்டியிருப்பேன், பெருமைப்பட்டிருப்பேன். அதற்குப் பதிலாக வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்து இது தேவையல்ல என்பது தான். இதுபோன்ற குற்றங்களை நாம் இதுவரையில் அனுமதித்து வந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது இவைகளைத் தடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வ ப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதிகக் கொடூரமாக இல்லாமல், ஓரளவு நடைமுறையில் எந்த அளவுக்குத் திருத்தம் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்த்து விட்டு, பின்னால் அவசியம் ஏற்பட்டால், அடுத்த கட்டத்தில், இதை ஒரு "காக்னைஸபிள் அபெனஸாகச்" செய்துகொள்ளலாம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை முற்றிலும் வரவேற்கிறேன், ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri SAMI SAHAJANANDA : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் பூரணமாக வரவேற்கிறேன். மனிதப் பிறவி மிகவும் உயர்ந்த பிறவி. அந்தப் பிறவியின் பயனை அடைவதாயிருந்தால், ஒழுக்கம்தான் பிரதானம். அந்த ஒழுக்கமானது எல்லோருக்கும் உண்டாக வேண்டுமென்றால், நம்முடைய சாஸ்திரங்களினால் தான் உண்டாகும். சாஸ்திரங்களில் முக்கியமானது வேதம், ஸ்மிருதி, இதிகாசம், புராணங்கள். இவைகளை எல்லோரும் படிக்கவேண்டும். இதிகாசங்களில் இராமாயணம், பாரதம் இவை இரண்டும் உலகத்தில் இரண்டு கண்களாக விளங்குகின்றன. இரண்டையும் சமீபத்தில் சிலர் ரொம்பவும் கேவலமான முறையில் பிறர் மனது புண்படக்கூடிய முறையில், நடித்துக்காண்பித்தார்கள். சிலர் இவைகளைப்பற்றி கேவலமாகப் பேசுகிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் விநாயகர் சுவாமி உருவத்தைப் போட்டு உடைத்தார்கள். ராமர் படத்தைக் கொளுத்தினார்கள். இம்மாதிரி பல அக்கிரமமான காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு நான் உயிரை விடாமல் வாழ்வது ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மாதிரி பிறர் மனதைப் புண்படுத்தும்படியான செயலைச் செய்வது ரொம்பவும் தவறு. பெரிய புராணத்தில் கண்ணப்ப நாயனார் சிவலிங்கத்தை செருப்புக் காலால் உதைத்தார் என்று அதனுடைய கருத்தை அறியாதவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

" மார்காவர்ஜித பாதுகா பசுபதே : அங்கச்ய கூர்சாயதே ".

என்று சங்கரர் கூறியிருக்கிறார். பெரிய புராணத்தில்

11.50 a.m. பொருப்பினில் வந் தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மேல்
அருப்புறுமென் மலர்முன்னை அவை நீக்கும் ஆதாவால்
விருப்புறும் அன் பெனும் வெள்ளக் கால்பெருகிற்றென வீழ்ந்த
செருப்படி அவ் விளம் பருவச் சேயடியிற் சிறப்புடைத்தால்

என்று புகழ்ந்து பேசப்படுகிறது. மேலே இருக்கின்ற புஷபத்தை நீக்க வேண்டுமென்று அன்பின் பெருக்கினால் கண்ணப்ப நாயனார் செருப்புக் காலால் நீக்குவது, கடவுளுடைய திருஷ்டியில் அவருடைய குமாரனை முருகவேள் அடியினும் சிறப்பாக இருக்கிறது. இதனுடைய உட்கருத்து இது தான். இதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அன்புதான் அங்கே பிரதானம். எந்தக் காரியங்கள் செய்தால் ஆண்டவனுக்குத் திருப்தி உண்டாகுமோ அந்தக் காரியங்களைத்தான் பக்தர்கள் செய்வார்கள். அதைத்தான் பெரிய புராணத்தில் கண்ணப்ப நாயனார் செய்திருக்கிறார். இன்னும் பெரிய புராணத்தில், மனைவியையே கூட்டிக் கொடுக்கிறார்கள், மனைவி கூந்தலைக் களைகிறார்கள், பிள்ளையை வெட்டுகிறார்கள், இம்மாதிரி புராணம் ஆபாசமாகப் பேசுமா என்று கூட சிலர்

பேசுகிறுர்கள். இதை அம்மாதிரி திருஷ்டியுடன் நோக்கக்கூடாது. ஆண்டவனுக்கு எந்தச் சமயத்தில் எதைச் செய்தால் திருப்தி உண்டாகுமோ அதைத்தான் அடியார்கள் செய்கிறுர்கள். அன்புதான் பிரதானம் என்பதை உணரவேண்டும். அப்படியில்லாமல் இதையெல்லாம் சாதாரண திருஷ்டியோடு பார்த்து குறை சொல்லுவது மிகவும் தவறு.

சிதம்பரத்தில் நந்தனுர் ஹாஸ்டலுக்கு எதிரே உள்ள பெரிய சத்திரத்தின் சுவரில் பார்ப்பானே வெளியேறு என்று பெரிய எழுத்துக்களில் எழுதினுர்கள். இம்மாதிரி மனம் புண்படும் காரியத்தைச் செய்வது மிகவும் தவறு. இவைகளையெல்லாம் தடுப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் அவசியம். மதத்தைக் காப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் அவசியம். ஒழுக்கத்தைக் காப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் அவசியம். யாருக்கு ஒழுக்கம் தேவையில்லை என்று தோன்றுகிறதோ, யாருக்கு பக்தி இருக்க வேண்டாம் என்று தோன்றுகிறதோ, யாருக்கு தங்கள் இஷ்டம் போல் நடக்கலாம் என்று தோன்றுகிறதோ அவர்கள்தான் இதை எதிர்ப்பார்கள். ஒழுக்கம் உடையவர்கள் இதை எதிர்க்கமாட்டார்கள். நான் இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமானது எதிர்காலத்தில் பல சிக்கல்களை உண்டாக்காமல் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. இன்றைய சமுதாயத்தில் ஒழுக்கத்தை கொண்டு வருவதற்கு இந்தச் சட்டம் தேவைதானு என்பதைப் பார்த்தால் இப்போது இருக்கக்கூடிய பீனல் கோடை திருத்தினுலே போதுமானதாகி விடும். மேலும் இந்தச் சட்டத்தினுல் வருமானம் வரும் என்று அரசாங்க நினைக்கின்றதோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. கடைசியாக இந்த சட்ட அமைப்பில் இருக்கின்ற விதிகளைப் பார்த்தால் அதன் மூலமாக எதிர்க்கட்சியினர்களுக்கும் மற்றும் பல கட்சியினருக்கும் இதன் காரணமாக சில கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைய சமுதாயத்தில் எல்லோருமே நல்லவர்களாகவும், ஒழுக்கமுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறுர்கள். ஆயினும் இதற்காக ஒரு சட்டத்தின் மூலம் ஒழுக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடலாம் என்று நினைத்து இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருப்பார்கள் என்றுல் அதை நாம் வரவேற்க முடியாது. எத்தனையோ சட்டங்கள் எல்லாம் நமது நாட்டில் வந்திருக்கின்றன. அதிலும் விளம்பரத்தின் மூலம் வருமானம் வருகிறது என்று நினைத்து இம்மாதிரிச் சட்டங்களைக் கொண்டு வரலாமே தவிர ஒழுக்கத்தை கொண்டு வருவதற்காக இம்மாதிரிச் சட்டங்கள் எல்லாம் பயன்படாது என்றுதான் கருதுகின்றேன. இம்மாதிரி சட்டங்களை நிறைவேற்றினுல் அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்படுமா என்பதைப் பார்த்தால் அவைகள் எல்லாம் சரியாக செயல்படுவதில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. . . .

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.

என்று வள்ளுவர் பெருமான் கூறியுள்ளார். இதன்படி தமிழ் நாடு ஒழுக்கத்திற்கு சிறப்பிடமாகத்தான் இருந்திருக்கிறது. அதற்காக மசோதா கொண்டு வருவதால் பயன் ஏற்பட்டு விடாது. ஆனுல் இப்போது அதற்காக மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்போது வேண்டுமானுல் இச்சட்டத்தின் மூலம் சுவர்களில் விளம்பரம் செய்வதையும் மரங்களில் விளம்பரம் செய்வதையும் தடுத்துவிட முடியும். ஆனுல் ரோடுகளில்—தார் ரோடில்—எழுதினுல் என்ன செய்ய முடியும், அதே போன்றுதான் பலூன் போன்றவைகளில் எழுதிப் பறக்கவிட்டு விளம்பரம் செய்தால் அதையெல்லாம் எப்படித் தடுக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். இதன் மூலம் குற்றம் செய்பவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கவும் இதில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தண்டனை மிகவும் குறைந்த தண்டனையாக இருக்க வேண்டும். மக்கள் இதைப்பற்றி சரியாகப் புரிந்து கொண்டு செயலாற்றுவது

வரையிலும் குறைந்த தண்டனைதான் இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் இதைப்பற்றி நன்கு அறிந்து சமுதாய வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டு அதில் ஈடுபடுவார்கள். அதல்லாமல் எத்தனை சட்டங்கள் இயற்றினாலும் மக்களுடைய மனம் மாறாவிட்டால் எந்தச் சட்டமும் பயன் தராது. அம்மாதிரிப்பட்ட மனமாற்றம் ஏற்படும் வரையிலும் இம்மாதிரி அவசரம் அவசரமாகச் சட்டங்கள் கொண்டு வருவதால் ஒரு வித பயனும் ஏற்படாது. ஆகவே மக்களுடைய மனமாற்றத்திற்கு வழி செய்யாமல் இம்மாதிரி சட்டங்களை அவசரம் அவசரமாக கொண்டு வருவதால், எதிர்க்கட்சிகளில் இருக்கக்கூடியவர்கள் சொல்வதைப் போன்று இந்த அரசாங்கம் ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று அஞ்ச வேண்டிய நிலையில் அமையும் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI A. VEDARATHNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன் வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கும் முகத்தான் சில வார்த்தைகள் நான் பேச விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய பல கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்தமாதிரியான சட்டம் வேண்டியதில்லை, இம்மாதிரி அடக்கு முறைச் சட்டங்கள் மூலமாக ஒழுக்கத்தை பரப்புவதைக் காட்டிலும் உபதேசத்தின் மூலமாக ஒழுக்கத்தைப் பரப்புவதுதான் நல்லது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். நல்ல பிரசாரங்கள் மூலம் ஒழுக்கத்தைப் பரப்பலாம் என்று பலர் தெரிவித்தார்கள். நல்ல பிரசாரம் செய்வதின் மூலமாக நம் நாட்டில், தவறு செய்கின்றவர்களைத் திருத்திவிட முடியும் என்றால் இந்தச் சட்டசபையே நம் நாட்டுக்குத் தேவையில்லை, பல சட்டங்கள் எல்லாம் தேவையில்லை, இந்த நாட்டுக்கு போலீஸே தேவையில்லை. இந்த நாட்டில் புத்தர் காலத்திலிருந்து பலர் இதோபதேசங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட சிறந்த உபதேசங்களை அதன் பின்னால் யாரும் பார்த்திருக்க முடியாது, யாரும் கேட்டிருக்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட உபதேசங்களை எல்லாம் செய்த பிறகும்கூட தவறு செய்கின்றவர்கள் இந்த நாட்டில் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். சட்டத்தினால் தான் இம்மாதிரி தவறு செய்கின்றவர்களை (இன்காரிஜிபிள்) திருத்த முடியும் என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதல்லாமல் உபதேசங்களினால் முடியும் என்று நினைப்பதற்கில்லை. வள்ளுவர் பெருந்தகையார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்.....

அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம், எச்சம்
அவா வுண்டேல் உண்டாம் சிறிது

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கீழ் மக்களுக்கு எத்தகைய உபதேசங்களை சொல்வதினாலும் பயன் ஏற்படாது. தவறு செய்கின்றவர்களை அச்சுறுத்தினால் தான் திருத்த முடியும் என்ற கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார். சொல்லினால் பயன்படுபவர்கள் சான்றோர்கள்தான். "சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர்" என்று வள்ளுவர் கூறியிருப்பது போன்று உபதேசங்கள் எல்லாம் சான்றோர்களுக்குத்தான் பயன்படும். இவ்விதம் உபதேசங்களின் மூலம் திருத்த முடியும் என்றால் நமது நாட்டில் பல பெரியார்கள் செய்து வரும் சன்மார்க்க உபதேசங்களின் மூலமாக நம் நாடு எவ்வளவோ திருந்தியிருக்க வேண்டும். மேலும் இந்தமாதிரியான சட்டம் உலகத்தில் வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் உலகத்திலே வேறு எந்த நாட்டிலும் நாட்டுக்கு கேடு விளையக்கூடிய செயல்களைச் செய்கின்ற ஒரு கூட்டம் இம்மாதிரி இல்லை என்பதையும் நினைவில் வைத்திருக்கவேண்டும். இந்த நாட்டில் மாத்திரம்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில்தான் இவ்விதமான செயல்கள் நடக்கின்றன, வேறு நாட்டில் இம்மாதிரி செயல்கள் புரிகின்றவர்கள் கிடையாது. அதனால் தான் இந்த நாட்டில் இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு எந்த காரணமும் இல்லை. யார் ஒழுக்கக்கேடான செயல்களை புரிகின்றார்களோ அவர்களைத் தண்டிப்பதற்குத்தான் இந்தச் சட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதனால் எந்தவிதமான தவறும் ஏற்பட்டு

17th February 1959] [Sri A. Vedarathnam]

விடாது. அதேமாதிரி சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், பகுத்தறிவு காரியங்களைப் பரப்புவதற்கும், அறியாமையைப் போக்குவதற்கும் செய்யப்படுகின்ற காரியங்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தினால் பாதகம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த மாதிரியான நல்ல காரியங்களை, அதற்கான உபதேசங்களை செய்தால் யாரும் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க 12 noon மாட்டார்கள். இப்போது அறியாமையை போக்குகிறோம், பகுத்தறிவைப் பரப்புகிறோம் என்று சொல்லி சுவற்றில் என்னவெல்லாம் எழுதப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். "அவுட்டுத்திரி ஒழிக", "உச்சிக்குடுமி ஒழிக" என்றெல்லாம் விளம்பரங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தன் கட்சியில் பலமில் ாததை உணர்ந்த வக்கீல் எதிர்க் கட்சி வக்கீலைத் திட்டுவதுபோல. (வக்கீல் நண்பர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்)—தங்களுடைய கருத்துக்களை, தங்களுடைய கொள்கைகளை நேரான வழியில், சன்மார்க்க வழியில்—போதிக்க முடியாதவர்கள்தான் இம்மாதிரியான செயல்களில் இறங்குகிறார்கள். தங்கள் கருத்துக்களை நல்ல முறையில் மக்களிடம் தெரிவிக்க முடியும். என்று எண்ணமுள்ளவர்கள் இம்மாதிரியான வசைபுராணம் செய்வதில் இறங்கமாட்டார்கள். அவ்விதம் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் நேரிய முறையில் எளிய முறையில் மக்களிடம் தங்கள் எண்ணங்களைச் சொல்ல முன் வந்திருப்பார்கள். கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், "கிருஷ்ண லீலா" படத்திலும் ஆபாசங்கள் இருக்கின்றன என்றும் "திருவண்ணாமலை தீபம்" அறியாமையால் நடக்கப்படுகிறது என்றும் சான்றுகளாக எடுத்துக்காட்டினார்கள். கிருஷ்ண லீலா-வில் இருக்கும் கருத்தை சீர்தூக்கி பார்க்கின்றவர்களுக்குத்தான் தெரியும். தாயைப் பார்க்கின்ற கண்ணால் தாசியைப் பார்ப்பதில்லை. தாயை நோக்குகின்ற உள்ளம் வேறு, தாசியை பார்க்கின்ற உள்ளம் வேறு. இரண்டையும் ஒரே கண்ணால்தானே பார்க்கிறோம் என்று நினைத்துவிடக்கூடாது. தாயின் உள்ளம் வேறு, தாசியின் உள்ளம் வேறு, இதைச் சாதாரண மக்களும்கூட அறிவார்கள். இந்த வித்தியாசத்தை உணர்ந்தவர்கள் யசோதாவையும் ருக்மணியையும் சினிமா ஸ்டார்களாக நினைத்துக்கொண்டு பார்ப்பதில்லை. அதேபோன்று கண்ணப்பர் என் சிவலிங்கத்தைக் காலால் மிதித்தார் என்பதை சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் தகுந்த மேற்கோளோடு, தகுந்த ஆராய்ச்சியோடு எடுத்துக்காட்டினார்கள். கண்ணப்பர் என்பவர் 63 நாயன்மார்களில் மிகவும் சிறந்த பக்தர். அவர் ஆறாவது நாளிலேயே அவரது லட்சயத்தைப் பெற்றார். ஆறாவது நாளிலேயே முக்தி பெற்ற ஒரு சிறந்த பக்தர் கண்ணப்ப நாயனார் என்பவர். அவருடைய பக்தியைப்பற்றி அறிந்தவர்கள் அவர் சிவலிங்கத்தைச் செருப்பால் உதைத்தார் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கமாட்டார்கள். அவரது பக்தியைப்பற்றி பார்ப்பார்கள். அதே போன்று திருவண்ணாமலையில் ஏராளமான மக்கள் டின் டின்னாக எண்ணெயைக் கொண்டுபோய் தீபத்திற்கு ஊற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். நான் புராணம் சம்பந்தப்பட்ட வரலாற்றை சொன்னால், அவைகள் எல்லாம் வெறும் புரட்டு என்று சொல்லித் தள்ளிவிடுவீர்கள், விஞ்ஞான ரீதியாக ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். பல நோய்க்குக் காரணம் கிருமிகள். இந்த நோய்க் கிருமிகள் தண்ணீரிலே விருத்தியாகின்றன, தரையிலே விருத்தியாகின்றன, காற்றிலே பரவுகின்றன. இந்த மாதிரி இருக்கிறது என்று அவர்களும் ஒத்துக்கொள்வர்கள். அந்த முறையிலே "ஸ்டெம் போரர்" என்ற பூச்சி ஒன்று இருக்கிறது. இந்த விவசாயப் பயிர்களிலே வருகிறது இந்த நோய்க்கிருமி. இதைக் குருத்துப் பூச்சி என்று தமிழிலே சொல்லுவார்கள். இந்தப் பூச்சியை அழிப்பதற்கு எந்த விதமான மருந்தும் பிரயோசனப்படாது. "போலிடால்" போன்ற விஷ சத்துள்ள—காற்றிலே கலந்து வந்து அந்தக் காற்றை சுவாசித்தாலே கெடுதலைச் செய்யக் கூடிய சத்துள்ள—மருந்துகூட ஸ்டெம் போரரை அழிப்பதில்லை. ஏனென்றால் அந்தப் பூச்சி குருத்தைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டே பயிரின் உள்ளேயே வேருக்குச் செல்கிறது. ஆகையினால் எந்த மருந்தும் அதை உள் சென்று பாதிக்காது. விவசாயத்திலே ஜப்பானியர்கள் நவீனமான முறைகளைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் இந்தப் பூச்சிக்கு

என்ன மருந்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இது பறக்கக்கூடிய பூச்சி—விட்டில் போன்ற பூச்சி இந்த "ஸ்டெம்போரர்". அதை ஒழிக்க அவர்கள் அந்தப் பூச்சி முட்டையிடுகிற பருவ காலத்தில்—நாய்கள் குட்டி போடுகிற காலம் என்பது போல ஒவ்வொரு மிருகத்திற்கும் குட்டி போடுகிற பருவ காலம் உண்டு, அதே போல பூச்சிகளுக்கும் ஒரு பருவ காலம் உண்டு—அந்தக் காலத்தைக் கண்டு பிடித்து, அப்போது வயல்களிலெல்லாம் அகல் விளக்குகளை வைக்கிறார்கள். ஜப்பானியர்கள் விவசாயத்தில் பெயர் பெற்றவர்கள். கார்த்திகை தீபம் போட்டால் எப்படி வெளிச்சம் இருக்குமோ, அதே மாதிரி அந்த வயல்களைப் பார்த்தால் தோன்றும். ஸ்டெம் போரர் கார்த்திகை மாதம் பௌர்ணமியில்தான் முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொறிக்கும்—அது தான் குஞ்சு பொறிக்கக்கூடிய காலம். அதை நம் முன்னோர்கள் விஞ்ஞான ரீதியில் எப்படி அறிந்தார்களோ, அந்த கார்த்திகை மாதம் பௌர்ணமியன்று நாடு முழுவதும்—வீடு வாசல் முழுவதும்—ஆலயங்கள் முழுவதும்—உயர்ந்த இடங்களிலெல்லாம் வெளிச்சத்தை வைத்தால் விட்டில் போல் அந்தப் பூச்சிகளெல்லாம் பறந்து விழுந்து மடிந்து விடும் என்ற காரணத்தினால்தான் வைக்கிறார்கள். திருவண்ணாமலையில் மலை உச்சியில் ஏன் வைக்கிறார்கள் என்றால் கண்ணுக்கு எட்டிய தூரத்தில் இருக்கும் கிருமிகளெல்லாம் வந்து விழுந்து கிருமி நாசத்தைச் செய்வதற்காகத்தான் வைக்கிறார்கள். அதோடுகூட அட்மாஸ்பியரிக் டிஸ்இன்பெக்ஷன் செய்ய அகில் போன்ற வஸ்துக்களைப் போடுகிறார்கள். இந்தப் புகை எத்தனையோ கஜ தூரத்தில் வாயுமண்டலத்தில் இருக்கிற கிருமிகளையெல்லாம் நாசம் செய்கிறது என்று அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். அறிவுத்திறனோடு—சாஸ்திரத்தை—சிறந்த விஷயங்களை நமது தர்மத்திலே சுகாதார விதிகளை சாஸ்திரத்தோடு இணைத்து, வேறு சட்டங்கள் பிரயோசனப்படாது, சாஸ்திரம் என்று சொன்னால்தான் மக்கள் பக்தி காரணமாக ஒவ்வொருவரும் தவறாமல் கட்டுப்படுவார்கள் என்று அதை சேர்த்து நம் மத தர்மங்களாக விதித்திருக்கிறார்கள். எனவே நூற்றுக்கணக்கான டின்கள் எண்ணெயைக் கொட்டுவதும் நெய்யை ஊற்றுவதும் வியர்த்தமாகவில்லை, வீணாகவில்லை என்று அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இந்த உண்மையைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கும் ஜப்பானிய நாட்டிலே ஸ்டெம் போரர்களை அழிக்க வயல்களில் தீபம் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே கண்டுபிடித்து, கிருமிகளை நாசம் செய்ய வழி செய்திருப்பதை ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளாமல்—எதையும் தவறு என்று சொல்வது சுலபம்—நன்கு சூழ்ந்து ஆராயாமல் அப்படி எந்த விஷயத்தையும் சொல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாதிரி ஆபாசமான விஷயங்களை இது கண்டிக்கிறதேயல்லாமல் எதிர்க் கட்சியை இந்த மாதிரி தவறான முறையில் அடக்கவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள், அது பெரும் தவறு என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த மாதிரி இவர்களுடைய பேச்சு உரிமையை, செய்கிற காரியங்களைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் முக்கியமான சட்டம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடையாது. நம் ஜனநாயகத்தில் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு அளித்திருக்கிற உரிமை இங்கே மந்திரிகளை எப்படி வேண்டுமானாலும் திட்டலாம், அதற்கு எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்ற விஷயத்தை அவர்களே நன்கு அறிவார்கள். ஒரு சிறிய சம்பவத்தை நான் கூறவேண்டுமானால் தேசீய மொழி விசாரணைக் குழு இங்கே வந்தது எல்லோருக்கும் நினைவிருக்கலாம். அதிலே மந்திரிகள் இருந்தார்கள், மாஜி மந்திரிகள் இருந்தார்கள், பார்லிமெண்ட் பிரதிநிதிகள் இருந்தார்கள், எல்லோரும் சேர்ந்து வந்தார்கள். அந்த தேசீய மொழி விசாரணைக் குழு வந்தபோது "நாம் அதை எதிர்க்கவேண்டும், கருப்புக் கொடி பிடிக்கவேண்டும், கோ பாக் என்று சொல்லி எங்கள் எதிர்ப்பு உணர்ச்சியை கோஷங்கள் மூலமாகக் காட்டவேண்டும், ஊர்வலம் மூல

17th February 1959] [Sri A. Vedarathnam]

12-10 p.m.

மாகக் காட்டவேண்டும்" என்று எதிர்க்கட்சியினர் கேட்டார்கள். அப்போது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்து, இந்த நாட்டு சர்க்கார் நியமித்த அந்தக் கமிஷனை எதிர்க்க நம் சர்க்கார் அவர்களுக்குப் பெர்மிஷன் கொடுத்திருக்குமானால், அதைக் காட்டிலும் சிறந்த ஜனநாயகச் செய்கையை நாம் காண முடியாது என்ற விஷயத்தை நான் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் செய்த குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டி பிரசாரம் செய்வதிலே எந்தவிதத் தடையும் கிடையாது. எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் அவர்களுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கலாம். அவர்கள் கூறுவதை காட்டிலும் அதிகமாகக் கூற முடியும். அப்படிக் கூறினால்கூட அதைத் தடுக்கச் சட்டம் கிடையாது என்ற விஷயத்தை நினைவூட்டி, இதெல்லாம் இந்தக் கட்சிகளைத் தடுக்க மறைமுகமாகச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது நீதியல்ல—நியாயமல்ல—தர்மமல்ல; இப்படி நியாயமில்லாமல் பேசுகிறார்கள் என்று நான் கூறுவேன். அந்த மாதிரி நீதியோடு, தர்மத்தோடு, நியாயமாகச் செய்கிற பிரசாரத்தை இந்தச் சட்டம் தடுக்காது. காந்தியடிகளின் பரம்பரையிலே வந்தவர்கள்—காந்தியடிகளின் வாரிசாக வந்தவர்கள்—கடைசி ஆள் இருக்கும் வரையில் அந்த மாதிரி முறையைக் கையாள மாட்டார்கள் என்று நினைவூட்டி, அதற்கல்ல, இங்கே பிற நாட்டிலிருந்து எத்தனையோ பேர்கள் வருகிறார்கள், அவர்களெல்லாம் பார்த்தால் சகிக்க முடியாத அளவுக்கு, நம் நாட்டு மக்களே, கொஞ்சம் நாகரீகம் உள்ளவர்கள் அண்ணாந்து பார்க்க முடியாத அளவுக்கு இன்றைய தினம் சுவர்களில் விளம்பரங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.' அந்த மாதிரி இருப்பதை எந்த நாகரிக சர்க்காரும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க முடியாது. இந்த முறையில்தான் ஒரு கட்சி வளரவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்த மாதிரி நினைக்கும் ஸ்தாபனமானது வாழ்வதற்கு லாயக்கற்றது—தகுதியற்றது—என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி நிலையை இத்தனை ஆண்டுகள் பிரசாரம் மூலமாகக் கட்டுப்படுத்த முடியாத காரணத்தினால் இப்படி ஒரு மசோதா இந்தப் பிரதேசத்தில் வர நேர்ந்திருக்கிறது. இதை எந்த முறையில் கட்டுப்படுத்துவது என்று புரியவில்லை. இதையெல்லாம் தடுக்க இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் வந்தது விசனிக்கத் தகுந்த விஷயம். இதை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன்

SRI C. N. ANNADURAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தகாத முறையிலே ஒட்டப்படுகிற விளம்பரங்களைத் தடுப்பதற்காகவும், அப்படிப்பட்ட விளம்பரங்கள் ஆபாசத்தைத் தூண்டுவனவாக இருக்குமானால் அவைகளைப் தடுப்பதற்காகவும் ஒரு சட்டத்தைத் தனியாகக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் ஆளாக்கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை அவர்கள் விசனப்பட்டதைப் போலவே, ஆபாசத்தைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தைக் கூறிக் கொண்டு, அந்த நோக்கம் நல்ல விதத்திலே நிறைவேற்றப்பட முடியாத முறையில், ஒரு சட்டத்தை அவர்கள் கொண்டு வருகிறார்களே என்று நானும் விசனப்படுகிறேன். அப்படி ஆபாசம் இந்த நாட்டிலே அதிகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகவும், அதை அடக்கியே தீரவேண்டும் என்றும் ஆட்சியாளர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற பொறுப்பு—ஆபாசம் எது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருப்பது போலவும், ஆபாசத்தைப் பல வகைகளிலும் தடுக்கின்ற பொறுப்பு ஆட்சியில் இருக்கின்ற இவர்களிடம் தரப்பட்டிருப்பது போலவும், வேறு யாரோ பல பேர்கள் ஆபாசத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற மனப்பான்மையிலும் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆபாசம் என்பது அவரவர்களுடைய மனப் போக்கிற்குத் தகுந்தபடியும், காலத்திற்குக் காலம் மாறுபட்டும் வருகிறது என்பதை நாம் இன்றைய தினம் உணர்ந்து பார்ப்போமானால், கருத்துக்கள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய சட்டங்களைப் போடுவது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது என்பது மட்டுமல்ல—பகுத்தறிவு வளர்வதற்கு அது பெரும் தடையாகவும் இருக்கும்.

இருபது, இருபத்தைந்து ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே ஆலயத்திற்குள் பழங்குடி மக்கள் நுழைவது ஆபாசம் மட்டுமல்ல, பெரிய பாவம் என்று கருதப்பட்டது. ஆலயத்திற்குள் பழங்குடி மக்கள் போக வேண்டும் என்று பேசப்பட்ட நேரத்தில், நுழைந்தால் ஆலயத்தில் இருக்கும் புனிதத்தன்மை போய்விடும் என்று கற்றறிந்த மேதைகளெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட கற்றறிந்த மேதைகள் சொன்னது, கற்றதைச் சொன்னார்களே தவிர, உலகத்தையொட்டிச் சொல்லவில்லை என்ற காரணத்தால், ஆலயப் பிரவேசச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து பழங்குடி மக்களுக்கு நல்ல உரிமைகள் தரப்படவேண்டும் என்ற நல்ல நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டது.

எந்த நேரத்தில் புதுமை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டாலும், அது ஆபாசமாகத் தான் முதலிலே கருதப்பட்டு, அதனாலே பல்வேறு வகையான அனர்த்தங்கள் ஏற்படும் என்று ஊரிலே உள்ளவர்கள் பேசி, அதற்குப் பிறகு Survival of the fittest என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வது போல், எதற்கு நல்ல உயிரூட்டம் உள்ள வலுவு இருக்கிறதோ அந்தப் பிரசாரம் நிலைக்கும், மற்றப் பிரசாரம் தோற்கும்.

ஒரு கனம் அங்கத்தினர் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல, “ இவர்கள் ஏதோ எழுதிவிடுகிறார்கள் ; ஆனால், மக்கள் அவைகளிலே எதும் மயங்கிவிடவில்லை ; மக்கள் ஏமாந்துவிடவில்லை என்பதை எங்கள் எண்ணிக்கையைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் ” என்று குறிப்பிட்டார்கள். மக்கள் அந்தப் பிரசாரத்தை நம்பவில்லை என்று நீங்கள் வாதமாகக் காட்டுகிறபோது, எதற்காகச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

இதற்கு ஏற்கனவே உள்ள சட்டம் இடம் அளிக்கிறது என்று எங்கள் தரப்பிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லிய நேரத்தில், நம்முடைய லால்குடி தொகுதி அங்கத்தினர், “ 295 (எ) செக்ஷன் அதற்குப் போதுமானது அல்ல ” என்று சொன்னார்கள். சொல்லிவிட்டு, அவர்கள் “ இண்டியன் பினல் கோட் ” ஐத் தேடினார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக அது அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை ; அதிருஷ்டவசமாக அது எனக்குக் கிடைத்தது. கிடைத்த காரணத்தாலே, ஏற்கனவே உள்ள சட்டம் இதற்குப் போதும் என்பதற்கேற்ற வாசகங்கள் இருப்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“ 295—A. Whoever with deliberate and malicious intension of outraging the religious feelings of any class of citizens of India, by words, either spoken or written, or by visible representations insults or attempts to insult the religion or the religious beliefs of that class, shall be punished with imprisonment. . . . ”

என்று அந்தப் பிரிவு இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தைப்பற்றி அறியவேண்டுமென்றால், இந்த மசோதாவுக்குப் பின்னாலே இருக்கும் ஒரு சிறு வரலாற்றை இந்த மன்றத்திலே நான் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். 1956-ல் இந்த மசோதாவினுடைய ஒரு சுருக்கம் ஒரு தனிப்பட்ட அங்கத்தினராலே தரப்பட்டது. தனிப்பட்ட அங்கத்தினரால் 1956-ல் தரப்பட்ட மசோதாவில், “ சுவர்களையும் ஊர்களையும் அசுத்தப்படுத்துகிறார்கள், அதனால் ஆபாசமாகக் காட்சியளிக்கிறது, வரைமுறையற்ற முறையில் விளம்பரத் தாளை ஒட்டுவதனால் ஊருக்கு இருக்கும் அலங்காரம் கெடுகிறது. அழகு பாழ் படுகிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டும் ” என்ற முறையிலே தான் இந்த மசோதாவை ஒரு தனிப்பட்ட அங்கத்தினர் கொண்டுவந்தார். இதை ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகக் கருதிக் கொண்டு ஆட்சியாளர்கள், “ நாங்கள் இதைச் சர்க்கார் மசோதாவாகக் கொண்டு வருகிறோம் ” என்று வாக்களித்து, அவரும், எதிர்பாராத அளவு—ஆனால் இன்றையதினம் அவர் ஆதரிக்கக்கூடும்—அவர் எதிர்பாராத

17th February 1959] [Sri C. N. Annadurai]

பல ஷரத்துக்களை இதிலே புகுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான், இந்த மசோதாவிலே இருக்கும் ஷரத்துக்களைப்பற்றி ஆராய்வதற்குக்கூட எனக்கு மனம் இடம் தராமல் இந்த நோக்கத்தை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

ஆபாசத்தைத் தடுப்பதற்கு நீங்கள் யார் என்று உங்களை உலகம் என்றையதினம் கேட்கும் என்றால், ஆபாசம் எது என்று அறிவதற்கு நீங்கள் அருகதை பெற்றவர்கள் என்று உலகம் ஏற்றுக்கொண்டால், இது ஆபாசம், இது ஆபாசம் அல்ல என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடும்.

சினிமா விளம்பரங்களைப் பார்த்து, இது ஆபாசம் என்று கருதப்படுவதை பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன்—தமிழ்நாட்டிலே தயாரிக்கப்படுகிற சினிமா விளம்பரங்களுக்குத் தமிழ்ப் பெண்களை விளம்பரத் தாள்களிலே போட்டால் அது எந்த அளவுக்கு ஆபாசமாகக் கருதப்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்கு மற்ற இடங்களில் கருதப்படுவது இல்லை. அதே நேரத்தில் வட நாட்டுப் பெண்களை சினிமா விளம்பரத் தாளிலே போட்டால் தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்கள் அதை அந்த நாட்டினுடைய பழக்கத்தில் ஒன்றாக இருக்கிறது என்று கருதிவிடுகிறார்கள். தமிழ் இலக்கணத்தில் " இடக்க ரடக்கல் " என்று ஏற்கெனவே சொல்லிவைத்திருக்கிறார்கள். கெட்டதை நாம் அடக்கியே பேச வேண்டும் என்ற " இடக்க ரடக்கல் " என்னும் இலக்கணத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு, நீங்களே யூகித்துக்கொள்வீர்கள் என்று சொல்லாமல் விட்டுவிடுகிறேன். நாட்டுக்கு நாடு, காலத்திற்குக் காலம் மாறுபாடு கொண்டிருக்கும் பல்வேறு கருத்துக்களை நீங்கள் தடுக்க வேண்டும் என்று விரும்புவது—எங்கள் தரப்பிலே உள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல், அவலை நினைத்துக் கொண்டு உரலை இடித்த கதையாக, எதை எதைச் செய்தால் எதிர்க்கட்சிப் பிரசாரத்தைத் தடைபடுத்த முடியும் என்ற எண்ணத்திலே நீங்கள் செய்கின்றீர்கள் என்று உங்கள் பேரிலே பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். ஆபாசத்தை அடக்குவதற்கு இவர்களுக்கு இருக்கும் ஆற்றல் பயன்படவில்லையா என்று நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன். இன்னது ஆபாசம் என்று பொது மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி, இதுவரை தாரால் எழுதப்பட்ட எந்தச் சுவற்றில், எத்தனை சுவற்றில் வெள்ளை அடித்தார்கள் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள்? வெள்ளை அடித்து அந்த ஆபாசத்தை மூடினார்கள். எந்த வீட்டிலே எழுதப்பட்டதோ, அதை அந்த வீட்டுக்காரர்களோ மற்றவர்களோ, ஊரிலிருக்கும் பொதுநலத் தொண்டர்களோ பார்த்து, இது எழுதப்பட்டிருப்பதால் ஊருக்கு ஆபாசம் விளைகிறது, பலாத்கார உணர்ச்சி தூண்டப்படுகிறது, ஆகையால் இதை அழிப்போம் என்று அழிக்கப்பட்ட சுவர்கள் எத்தனை ?

Sri M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : ' I rise on a point of order, Sir. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்னை எழுப்புகின்றேன். நண்பர் அவர்கள், "எந்த இடத்திலே காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆபாசத்தை அழித்தார்கள் ? " என்று கேட்கிறார். நான் அவருக்குச் சொல்கிறேன்—சேலம் ஜில்லாவில் பல இடங்களில் அம்மாதிரி ஆபாசங்கள் சுவற்றில் எழுதப்பட்டதாகப் புகார் வந்து, அவை அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இல்லை என்று மறுப்பதற்கில்லை. ஆகையால், அவர் சொல்வது தவறு.

Mr SPEAKER : This is not a point of order. The Hon. member is giving information.

Sri M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் அங்கத்தினர் தவறாகச் சொல்லுகிறார் அதற்காகத்தான். . . .

Mr. SPEAKER : The Hon. member cannot say that.

[17th February 1959

SRI C. N. ANNADURAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அதற்கு ஏற்ற விதத்திலே ஒரு தொண்டர் படை நாட்டிலே அமைக்கப்பட்டிருக்குமானால், அமைக்க இன்றையதினம் ஆட்சியாளர் முற்படுவார்களானால், நாங்கள் சார்ந்திருக்கும் கழகத்தின் சார்பில், அந்தத் தொண்டர் படையில் எத்தனை பேரைச் சேர்க்க முடியுமோ அத்தனை பேரைச் சேர்த்து வைப்பதற்கு கழகத்தின் சார்பில் தயாராக இருக்கிறேன். ஆபாசம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் அக்கறை இல்லாமல் போய்விடாது. ஆனால், எது ஆபாசம் என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்கு, அந்தந்த இடங்களிலேயுள்ள விருப்பு வெறுப்புக்குத் தக்கபடி, அந்தந்த இடத்திலுள்ள அரசியல் மாச்சரியங்களுக்குத் தக்கபடி வழக்குகள் ஜோடித்துத் தொடர்வதற்கும் வழிவகை செய்து, நீங்கள் ஏற்படுத்துகிற இந்தச் சட்டம் மறைமுகமாக—நீங்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும்—எதிர்க்கட்சிப் பிரசாரத்தைத் தடுக்கத்தான் பயன்படும். ஆங்கிலத்தில் உள்ள வார்த்தையை இங்கே கவனப்படுத்தினால் ஆட்சியாளர்கள் என்பால் கோபப்படமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். "Writing on the wall" என்பது அகராதியில் அனுமதிக்கப்பட்ட வார்த்தைகளாகும். சுவற்றிலே எழுதப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துத்தான் நாட்டு மக்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்பதை ஆட்சியாளர் அறிந்துகொள்ளமுடியும். ஜூலியஸ் ஸீஸர் ஆண்ட காலம் முதற்கொண்டு மாக்மில்லன் பிரபு ஆளும் இந்தக் காலம் வரை மேல்நாடுகளிலே அவ் வார்த்தைகளை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, சுவற்றிலே எங்கோ எழுதப்பட்டிருந்தால், அதைப் பார்த்து மனம் பதறி, " இது தடுக்கப்பட வேண்டும் " என்று இவர்கள் ஏன் பதற வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

உங்களுக்கு நான் மற்றொரு உதாரணத்தைச் சொல்ல முடியும். எங்களுடைய கழகம் இருக்கும் ராயபுரத்திலே " அறிவக "த்திற்கு எதிரில் ஒரு பெரிய சுவர் இருக்கிறது. அந்தச் சுவற்றில் எங்களைப் பிடிக்காத கட்சியார், " காட்டிக்கொடுத்தவன் கலைஞன "? என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் அந்தச் சுவற்றில் வெள்ளை அடிக்கக்கூடாது என்று சொல்லி, அதைப் பார்த்து பொது மக்கள் எங்களைப் பற்றித் தவறாகக் கணக்கெடுத்துவிட்டால், பொதுமக்கள் கருத்துக்குத் தலைவணங்க வேண்டும் என்று சொன்னேனே தவிர, இது இருக்கும் வரையில் கழகத்திற்கு இழுக்கு என்று சொல்லவில்லை. இவர்களுக்கு ஏன் அந்த விஷயத்தில் துணிவுடைமை இல்லை ? ஆபாசத்தைப் பிரசாரத்தால் தடுக்க முடியும் என்று இவர்கள் ஏன் கருதவில்லை ? இவர்களிடம் பிரசார பீரங்கிகளுக்குக் குறைவா ? சுழல் துப்பாக்கிகள் இல்லையா ? இவர்கள் எத்தனை வகையான பிரசார வகைகள் வைத்திருக்கிறார்கள் ; ஏன் அவைகளை விட்டு அந்த ஆபாசங்களை அகற்றியிருக்கக்கூடாது ? இதைப் பற்றிச் சொல்லும் நேரத்தில், இது எந்த எந்த இடத்திற்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும் என்பதை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய சாமி சகஜானந்தா அவர்கள் கொஞ்சம் கண்ணீரோடு பேசிய போது நான் மெத்த வருத்தப்பட்டேன். அவருக்கும் அவர் போன்றோருக்கும் ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன். நீங்கள் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையோடு வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பல கொள்கைகள் எதிர்காலத் தலைமுறைக்கு ஏற்றதல்ல என்று உலகம் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. உங்களுக்கு எவ்வளவு தான் அதில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை இருந்தாலும், அந்த நம்பிக்கைகளெல்லாம் நசித்துக்கொண்டு வருகின்றன. உலகத்தில் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வரும் மாறுதல் காரணத்தால், இதைச் சொன்னால் மனம் புண்பட்டுவிடும் என்று எண்ணுவதைவிட்டு, இதையெல்லாம் காட்டிலும் கொள்கையிலே உறுதியிருந்தால் மனம் புண்படாது என்று சொல்வேன். சர்தார் வேதரத்னம் அவர்கள் சொன்னதுபோல், நீங்கள் அப்படியே கருதி, மனம் புண்படுகிறதே என்ற எண்ணத்தில் இப்படிப்பட்ட முறையிலே உலகம் மாறிக்கொண்டு வருகிறது என்று; ஒன்று, நீங்கள் மாறுதலைத் தாங்க வேண்டும் ; அல்லது மாறுதலுக்கு நீங்கள் உட்பட வேண்டும் : அல்லது அந்த மாறுதலிலிருந்தே ஒதுங்கி நிற்கவேண்டும். இது முறையே தவிர

17th February 1959] [Sri C. N. Annadurai]

இதைச் செய்யாதே, அதைச் செய்யாதே என்று எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது முறையாகாது என்று மறுபடியும் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

இவர்கள் நினைத்தால் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற எண்ணிக்கை பலத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே தான் இவர்கள் செய்யும் சட்டத்திலே அடக்க உணர்ச்சி அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இவர்களுக்கு எண்ணிக்கை பலம் அதிகமாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் தான் "நாங்கள் விரும்பியிருந்தால் இந்தச் சட்டத்தைச் செய்ய முடியும்; ஆனால், நாங்கள் எங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த விரும்பாத காரணத்தால் சட்டங்களைக் கொண்டு வரவில்லை" என்று இவர்கள் சொல்வது தான் இவர்களுக்கும் இவர்கள் சார்ந்திருக்கும் கட்சிக்கும் கீர்த்தி அளிக்குமே தவிர, ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னது போல, "பத்து ஆண்டுகள் விட்டு பிடித்தோம்; இவர்கள் போகிற பாதை சரியாக இல்லை" என்று ஏதோ உலகத்தில் யாரும் தராத உரிமையை, உலகத்தில் யாரும் தராத ஜனநாயகத்தைக் கடைந்தெடுத்து, தேர்ந்தெடுத்து, பக்குவப்படுத்தி, தகாதவர்கள் மத்தியிலே தந்தது போலவும், அவர்கள் நிச்சயமாகப் பயன் படுத்தவில்லை என்பது போலவும் கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதைக் கேட்டு, அவருடைய அரசியல் வரலாற்றைப் பற்றி நான் மனதிலே எண்ணிப் பார்த்த நேரத்தில், உரிமைகள் உருவாக்கப்பட்ட 12 20 p.m. நேரத்தில் அவர்கள் எந்தப்பக்கத்தில் இருந்தார் என்பதை எனக்குள்ளாக நினைத்துக்கொண்டேன். இந்த விதத்தில் பத்து ஆண்டு காலம் உரிமைகளைக் கொடுத்தோம், அதை நாங்கள் சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்று நீங்கள் சொல்வது சர்வாதிகாரத்தை உணர்ந்து நீங்கள் சொல்வதாக இருக்கிறது. அந்த மனப்பான்மை வளர வளர இதைச் செய்யலாம், அதைச் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லுகிற மனப்பான்மையில் தான் ஸ்ரீ லால்குடி அங்கத்தினர் ஒன்று சொன்னார். "இது மட்டும் போதாது, இப்படியெல்லாம் பேசக்கூடாது" என்று சட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் ஒரு யோசனையையும் குறிப்பிட்டார். கட்டை விரலை வாங்கி விட்டு நாக்கை அறுத்து விட்டால் நீங்கள் நிலைக்க முடியும் என்றால் தாராளமாகச் செய்யுங்கள். உங்களுக்கும் கட்டை விரல் இருக்கிறது, நாக்கும் இருக்கிறது. ஆபாசத்தைப் போக்க அறநெறி அறிந்த சர்தார் வேதரத்னம் இருக்கிறார், உங்களிடத்தில். அவர் இருப்பதால் தைரியமாக இருக்கலாம். இத்தகைய ஆபாசங்கள் நாட்டில் நடைபெறாமல் இருக்க, சட்டம் மூலமாக இல்லாமல் சர்தார் வேதரத்னம் அவர்களுடைய சன்மார்க்க மூலமாகவும், சர்தார் வேதரத்னம் அவர்கள் சொன்னது போல் அறநெறி காட்டுவதன் மூலமாகவும், சர்தார் வேதரத்னம் சொன்னது போல் வள்ளுவப் பெருந்தகை குறள் வழி காட்டுவதன் மூலமாகவும் அவைகளை ஏன் தடுக்கக்கூடாது? போலீசுக்குப் புது அதிகாரத்தைத் தருவது என்பது ஜனநாயகத்திற்கு உலை வைப்பதாகும். அறிவாளிகள், அரசியல் வாதிகள் போலீசிடத்தில் இந்த அதிகாரத்தைத் தருகிறார்கள். சுவற்றில் எழுதப்பட்டிருப்பது எந்த வகையில் இருந்தாலும் குற்றம் உடையனவா அல்லது குற்றம் உடையனவாக இல்லையா என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. சட்டத்தையும் அமைதியையும் காக்கும் பொறுப்பு, இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் இதற்கு நல்ல விளக்கம் தந்திருக்கிறார். மதத்திற்கு மாறுபடாமல் மனம் புண்படாமல் எழுதினால் குற்றம் இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார். யாரிடத்தில் இந்த அதிகாரத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அநேக போலீஸ் காவலர்கள் சுவறுகளில் எழுதப் பட்டவுடன் இது ஆபாசமானது, இது ஆபாசமானது அல்ல என்று பாகுபடுத்துவதற்கு முடியாத நிலையில் வழக்குத் தொடருவார்கள். அந்த வழக்கு சட்ட மன்றத்திற்குச் செல்லும் நேரத்தில் இது எப்படிப்பட்ட பலாத்காரத்தை தூண்டலாம் என்று வழக்கு அறிஞர்கள் வாதாடக் கூடும். "பார்ப்பனர்களே வெளியேறு" என்று எழுதி இருப்பதை திரு. சகஜாநந்தம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அதை நான் ரசிக்கவில்லை, வரவேற்கவில்லை. அதற்கு விளக்கங்கள் தரப்பட வேண்டுமானால், இரண்டு

விளக்கங்கள் கொடுக்கலாம். சட்ட மன்றத்தில் இரண்டு தரப்பிலும் பேசலாம். "பார்ப்பனர்களே வெளியேறு" என்று எழுதுவதற்கு காரணம் "பார்ப்பனர்கள் இந்நாட்டில் அக்கிரமம் செய்கிறவர்கள், அவர் அந்நியர், ஐயா, நீங்கள் வெளியேறுங்கள், வெளியே போய் விடுங்கள்" என்று அர்த்தம் கொடுத்து சொல்லலாம். ஆனால் மற்றொன்று அப்படி எழுதி இருப்பது தூண்டுதலை உண்டாக்குகிறது என்று சர்க்கார் தரப்பிலுள்ள வழக்கறிஞர் வாதாடலாம். மற்றும் "வெளியேறு" என்ற வார்த்தையை எப்படி "முடுக்காக இருக்கிறது பாருங்கள்" என்று சொல்லலாம். "வெளியேறுங்கள்" என்று எழுதாமல், "வெளியேறுகிறீர்களா இல்லையா" என்று கேட்காமல் "வெளியேறு" என்று எழுதியிருப்பது "வெளியேறாவிட்டால் வெளியேற்றி விடுவோம்" என்ற உள் அர்த்தம் தொக்கி இருக்கிறது என்று இப்படியெல்லாம் வழக்கு மன்றத்தில் வழக்காடலாம். இந்த நிலையில் புதிய சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் என்ன?

பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள்; ஏராளமான மகஜர்கள் வந்தன என்று. ஆளும் கட்சிக்குத் தரப்படும் மகஜர்களையெல்லாம் அவர்கள் கவனித்தார்களா? இப்பொழுதுள்ள ஆட்சியாளர்கள் இதை நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். குளம் இல்லை என்று மகஜர் கொடுத்தால் அதை குப்பை தொட்டியில் போட்டு விடுகிறார்கள், எரு இல்லை என்றால் அதை எடுத்தும் பார்ப்பதில்லை, மற்றப் படி பாசன வசதி இல்லை என்று மகஜர் வந்தால் அதற்கு அக்கறை காட்டுவது இல்லை. ஆனால் இதற்கு மகஜர் வந்தவுடன் ஆட்சியாளர்கள் அதில் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு வருவதற்கு அவர்களுடைய திறமையைக் கண்டு பாராட்டுகிறேன்.

இப்படி அச்சத்தின் காரணமாக இதைச் செய்து வருகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற ஐ.பி.சி. பிரிவின் கீழ், எழுதப்பட்டிருப்பதற்கு, எத்தனை வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. யாரையும் இந்த வகையில் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அதைத் தடுக்க ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? இதைச் செய்யாததற்குக் காரணம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை என்பதுதான். இப்பொழுது எத்தனையோ எழுதப்படுகிறது. சில எழுத்துக்கள் சிலருக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையே அதனால் தவறு, அது புண் படுத்தக்கூடியது என்று சொல்வது தவறு. பிடிக்காதது எல்லாம் தவறு என்று சொல்லு சிற வாதம் தவறான வாதமாகும். பிடிக்காத வார்த்தைகள் அநேகம் வரத்தான் செய்யும்.

இப்பொழுது ஒன்றை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு பழைய தலைமுறை வேகமாக மறைந்து கொண்டும் புதிய தலைமுறை கருவிலே உருவாகிக் கொண்டும் வருகிறது. இடைக் காலத்தில் இருக்கும் தலைமுறை பழைய விஷயத்தில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இடை காலத்தில் வாழும்போது பல்வேறு கருத்துக்கள் பல்வேறு முறையில் பிரசாரங்கள் நடைபெற்று வரும்போது நல்ல கருத்துக்கள் நிலைக்குமே தவிர மற்ற பழைய கருத்துக்கள் நிலைத்து நிற்காது.

பல அங்கத்தினர் ஒழுக்கம் வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒழுக்கம் என்பதைப்பற்றி ஒன்றை நான் குறிப்பிட்டுக் கொள்வேன். ஒழுக்கம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்கள் தான் ஒழுக்கத்தை விரும்புகிறவர்கள் என்றும், ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டுவதாக சொல்லுகிறவர்கள் அதுதான் முறை என்று சொல்லுகிறவர்கள் ஒழுக்கம் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது தவறான ஜாதி என்பதை அவர்களே நினைத்துக் கொள்வார்கள். ஒழுக்கம் என்பதற்கு அவரவர்கள் கொடுக்கிற அபிப்பிராயம்தான். காலத்திற்குத் தக்கபடி அதற்குப் பொருள் மாறிக்கொண்டே வரும். சமீப காலத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்து ஒன்றை பத்திரிகையில் படித்தேன். சிறு பெண்கள் இரட்டைப் பின்னலை பின்னிக் கொண்டிருந்தால் அதை தாம் ஆபாசமாகக் கருதியதாகவும், ஆனால், இப்பொழுது பார்த்தால் அது கூட அழகாக இருக்கிறது என்றும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள்

சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். முதன் முதலில் க்ராப் வைத்துக் கொண்டால் அது ஆபாசம் என்றும், அதைப்போல் ஆங்கில பாஷை பேசிய காலத்தில் அது நீச பாஷை என்று கருதியதாகவும் சொன்னார்கள். நம்மிடையே பலர் ஆங்கில நடையுடை பாவனையை இப்பொழுது வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் இலக்கியத்தில் வல்லுனரான கனம் வேலூர் அங்கத்தினர் பேசும்போது பழைய நாகரீகத்திற்கு முரணாக இருப்பதெல்லாம் ஒழுக்கக்கேடு என்று சொன்னார். அது ஒழுக்கக்கேடு இல்லை என்பதை உலகம் இன்று உணர்ந்திருக்கிறது. என்னைக் கேட்டால் நான் சொல்வேன், எது ஒழுக்கக்கேடு என்றால் சமுதாயத்தில் கஷ்டத்திலும் நஷ்டத்திலும் வெளியேயும் உள்ளேயும் தான் வாழ்ந்து மற்றவர்கள் வாழ்வைக் கெடுக்கக்கூடிய சில முறையில் யார் நடந்து கொள்ளுகிறார்களோ, அந்த முறையை யார் கையாண்டு கொண்டிருக்கிறார்களோ அவற்றைத்தான் ஒழுக்கக் குறைவு என்று கருதலாம். எனக்குப் பிடிக்கிறதெல்லாம் ஒழுக்கம் என்றும் எனக்குப் பிடிக்காததெல்லாம் ஒழுக்கக்கேடு என்றும் சொன்னால் அது எந்த அளவில் பொருத்தமாக இருக்க முடியும்?

பழைய கதைகளை எடுத்துச் சொல்லி அதில் இருக்கும் பழைய கருத்துக்கள் பகுத்தறிவுக்கு ஒத்ததாக இல்லை என்பதை மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஏ. கோவிந்தசாமி எடுத்துச் சொன்னார். திருவண்ணாமலை தீபத்தைப் பற்றியும் கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்தைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். சர்தார் வேதரத்னம் அவர்களும் அதற்கு ஒரு விளக்கம் கொடுத்தார். அதையும் அவர் தயக்கமில்லாமல் தான் கொடுத்தார். அதைக் கேட்டு உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். திருவண்ணாமலை தீபத்தைப்பற்றி சரித்திரக்காரர்கள் சொல்லுகிற விளக்கம் போதாது என்று சர்தார் வேதரத்னம் உணர்ந்திருக்கிறார். சர்தார் வேதரத்னத்திற்குத் தோன்றியிருக்கலாம், திருவண்ணாமலை கார்த்திகை தீபத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது புராணக் கருத்தைச் சொன்னால் இந்தக் காலத்தில் அதைக் கேட்டு கை கொட்டி நகைப்பார்கள் என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. புராண கருத்தாகிய, பரமசிவனுடைய அடிமுடியைக் காண மகா விஷ்ணுவும் பிரம்மாவும் சென்றார்கள் என்ற கதையைச் சொன்னால் நம்ப மாட்டார்கள் என்றும் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அதை ஏற்க மாட்டார்கள் என்றும் அதற்காக விஞ்ஞான விளக்கத்தை அவர் கொடுத் தந்திருக்கிறார். அதற்கு அவருடைய திறமையை நான் பாராட்டுகிறேன். பழைய காலத்துக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னால் அந்தக் காலத்தில் அது நிலைத்து நிற்கும். ஆனால் நாம் இப்பொழுது எந்த தலைமுறையில் வாழ்கிறோம் என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே புதிய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு தாராளமாக இடம் அளிக்கவேண்டும். புதிய கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது ஐ.பி.சி. யில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல் அவைகள் பலாத்காரத்தைத் தூண்டுவதாக இருக்கிறது என்று பல வழக்குகளை தாராளமாகத் தொடரலாம். அதனைச் செய்தால் அப்படிப்பட்ட வழக்குகள் எப்படித் தடுக்கப்படும் என்பதை முன் கூட்டியே கையைக் கட்டுவதுபோல் இப்படிப்பட்ட சட்டம் போட்டு விட்டால் சுவற்றில் எழுதாமல் இருந்து விடுவார்கள் என்று நினைப்பதற்கு இல்லை. இப்படிப்பட்ட சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன் அதிகப்படியாக எழுதத்தான் கிளம்புவார்கள். சட்டம் போட்டு விட்டால் எழுத வேண்டும் என்று கருதுகிறவர்கள் எழுதாமல் விட்டு விடுவார்கள் என்பதில்லை. இதற்கு முன் நிறைவேற்றிய சட்டத்தைப் பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரியவரும். கொடியைக் கொளுத்தக் கூடாது என்று சட்டம் செய்தவுடன் அதிகப்படியான கொடிகளை கொளுத்தினார்கள் என்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அது சர்க்காருக்கு அனுபவத்தில் தெரிந்திருக்கிறது. அதைப்போலவே . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கொடி கொளுத்துகிற விஷயத்தைப் பற்றி எல்லோரும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், சட்டம் போட்டதினால் என்ன ஆயிற்று என்று.

Sri C. N. ANNADURAI : நம் கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ் பாஷையில் பேசியிருக்கிறார். நான் சொல்வது சட்டம்போட்டு விட்டால் அதை அடுத்து குற்றம் செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு வரவேண்டும். அப்பொழுது தான் சட்டத்திற்கு நல்ல மதிப்பு உண்டு, இருக்கும். அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இயற்றினால் தான் நாம் செலவழிக்கும் நேரம் வீண் நேரமாகாது. அப்படி இல்லாமல் இப்படிப் பட்ட சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் இவ்வளவு காலத்தை வீணாக செலவிட வேண்டியதில்லை. இப்படிப்பட்டச் சட்டத்தை ஒரு பக்கத்தில் கொண்டு வந்து விட்டு அதை மீறினால் அப்படி மீறுகிறவர்களை தண்டிப்போம் என்று இருந்தால் அதற்கு முடிவே இருக்காது. ஆகவே சட்டத்தை செய்யும் நேரத்தில் பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் நீங்கள், எண்ணிக்கை பலம் பெற்ற நீங்கள், அனாவசியமான சட்டங்களை அவசர அவசரமான முறையில் கொண்டு வந்து எதிர் கட்சிக்காரர்களை மறைமுகமாக
12–30 p.m. பாதிக்கக்கூடிய வகையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது ஆகாது. கொடியைக் கொளுத்துவதை தடுக்கச் சட்டம் செய்ததால் என்ன விளைவுகள் ஏற்பட்டன என்பதை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நன்கு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் சொன்னதைப்போல இவ்வளவு கடுமையான சட்டத்தைப் பிறப்பித்தும் கூட பலர் கொடி கொளுத்தினார்கள். கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று சொல்லியும் கூட கொடியைக் கொளுத்த ஐயாயிரம் பேர் இருந்தனர் என்ற நிலைமை உலகத்திற்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பெருமை தேடிக் கொள்ளும் காரியம் அல்ல.

இந்தச் சட்டம் தேவையற்றது என்பதனையும், நிறைவேறாது என்பதனையும், நோக்கம் நிறைவேறத்தக்க பிரச்சார முறைகளைக் கையாளுவார்களேயானால் எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரை முழு ஒத்துழைப்பையும் தர நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதனையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வரத்தேவை இல்லை என்று பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல நாடுகளில் இந்தச் சட்டம் இல்லையென்பதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இந்த முறை இருக்கிறதா என்றால்—பல நாடுகளிலும் ஏழு, எட்டு ஆண்டு காலம் இருந்து விட்டு வந்தவரைப் போல் நான் சொல்லுவதற்கில்லை. நான் வெளி நாடுகளுக்குப் போனவன் இல்லை. பல்வேறு கிளர்ச்சிகளைப் பற்றி வருகிற விளம்பரத் தாள்கள், நம்முடைய பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றைப் பார்க்கிறேன். இங்கு நடக்கும் கிளர்ச்சிகளுக்கு எள்ளளவும் குன்றாத அளவுக்கு அங்கும் நடைபெறுகின்றன. அமெரிக்க நாட்டுத் துணைத் தலைவர் மெக்சிகோ நாட்டிற்குப் போனபோது "வரக்கூடாது" என்று பல்வேறு வகையில் கிளர்ச்சி நடத்தினர். அன்றைய தினம்—சிறிது நாட்களுக்கு முன்பு ரஷ்ய நாட்டுப் பெரும் தலைவர் அமெரிக்க நாட்டுக்குப் போயிருந்தபோது அவரைப் பிடிக்காதவர்கள் தங்களுடைய அதிருப்தியைத் தெரிவிக்க பல்வேறு கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டார்கள். ஜனநாயகத்தில் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு ஒரு கட்சி ஆட்சி என்ற நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால், இடைக் காலத்தில் மக்கள் எதிர்க்கட்சிகள் தங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவிக்க வழி வகைகள் இருக்க வேண்டும். அந்த வழி வகை இருக்க வேண்டுமென்பதையும், அந்த வழி வகைகள் செலவு இல்லாத வகையில், எளிதான வகையில், எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் ஏற்ற விதத்தில் இருக்க வேண்டுமென்பதையும் கருதித்தான் இந்த முறை நம் நாட்டில் மட்டுமின்றி வெளி நாடுகளிலும் கையாளப்படுகிறதே யல்லாமல் ஒழுக்கம் தவறியோ அல்லது வேறு காரணங்களினாலோ அல்ல. பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த சிறு பிள்ளைகள் என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு சிறு பிள்ளைகளாக இருந்தவர்கள் யார் யார் என்று எண்ணிப் பார்த்தேன். ரஷ்ய நாட்டில் பெரிய புரட்சியை நடத்திய லெனின் தன்னுடைய ஜோபியில் எப்பொழுதும் ஒரு கரித் துண்டை வைத்துக்கொண்டு சுவர் இருக்கின்ற இடத்தில் எல்லாம்

17th February 1959] [Sri C. N. Annadurai]

தான் காண விரும்பிய புரட்சியைப் பற்றிச் சுவற்றிலே எழுதினர் என்று ஏட்டிலே படித்திருக்கிறேன். லெனில் போன்ற பெரியவர்கள் எல்லாம் அந்தக் காரியத்தை அ சியலிலே கையாண்டு வந்திருக்கிறபோது "சுவற்றிலே எழுதுவது சிறு பிள்ளைத் தனமான காரியம்" என்று சொல்லுவதற்கு நீங்கள் ரொம்பப் பெரிய மனிதர்களாகி விட்டீர்களோ? சுவற்றிலே எழுதுவது ஒன்றும் சிறு பிள்ளைத் தனம் அல்லது ஆபாசம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் பிரச்சார வழி வகைகளைச் செய்து கொள்ள வேண்டுமே தவிர, இந்த மாதிரிச் சட்டம் தேவையில்லை. ஆகவே இந்தச் சட்டத்திலே மிகுந்த கடுமையான முறைகளைப் புகுத்தி இருப்பதன் கா ணமாக எதிர்க்கட்சிகளின் பிரச்சாரம் தடைப்படும் என்ற எண்ணத்தில் கொண்டு வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆபாசம் ஒரு பக்கத்தில் இருக்க, அழகான தமிழை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. வேறு ஒரு நேரத்தில் பேசுகிற போது அடுக்கு மொழி பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்கள். திட்டமாக "நீங்கள் பேசாதீர்கள்" என்று சொல்லி விடுங்களேன். "நாங்கள் சக்தியுள்ளவர்களாக இருக்க நீங்கள் அரசியலில் இருக்காதீர்கள்; நாங்கள் பிழைத்து இருக்க வேண்டுமானால் நீங்கள் பேசாதீர்கள்; நாங்கள் ஆட்சியில் இருக்க நீங்கள் எழுதாதீர்கள்;" என்று சொல்லி விட்டால் மிக சுமுகமான முறையில் முடிந்து விடும். எங்களுக்கும் தொல்லை இருக்காது. ஜனநாயகத்தின் பேரால் கொண்டு வரப்படுகிற இந்தச் சட்டம் உண்மை ஜனநாயக உணர்ச்சியைப் பாழ்படுத்துவதாகும். கொடும்பாவி கட்டி இழுப்பது, அதைக் கொளுத்துவது கூடத் தவறு என்று சட்டத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கும் இந்த நாட்டில் மழை பெய்யவில்லை என்றால் கூட கொடும்பாவி கட்டி இழுத்து அதைக் கொளுத்துகிறார்கள். எந்த நோக்கத்திற்காகச் (intention) செய்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டுமே தவிர அந்தக் காரியமே கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. வழக்குத் தொடரப்பட்டால் சட்ட நுணுக்கமறிந்த நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் நோக்கம் இன்னது என்று கூறி விளக்குவதைப் பொறுத்து யார் குற்றவாளி என்று தீர்மானிக்கலாம். அவரைப் போல் எல்லோரும் அதை எடுத்து விளக்குவதற்கேற்ற வசதி படைத்தவர்களா? நல்ல நாவன்மை படைத்தவர்களா? நல்ல சொல் வன்மை படைத்தவர்களா? ஒருவன் தன் கொள்கையை எழுதினால் அவன் மேல் வழக்குத் தொடர்ந்து நீ எழுதியது இன்ன முறையில் குற்றம், அதைப்பற்றி விளக்கிச் சொல் என்று கேட்டால் அவன் என்ன சொல்ல முடியும்? அனைவருமா தொல்காப்பியத்தைப் படித்தவர்கள்? அனைவருமா புறநானூறு, அகநானூறு கற்றவர்கள்? அனைவருமா சட்ட நுணுக்கத்தை அறிந்திருக்கிறார்கள்? ஆகவே அவர்கள் வழக்கறிஞர் துணையை நாட வேண்டி யிருக்கிறது. அப்படி அவ களைப் பெரும் செலவுக்கு உள்ளாக்கினால் இந்த மாதிரிக் காரியங்களில் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்று கருதுவது மறைமுகமாக எதிர்க் கட்சிகளின் பிரச்சாரத்தைத் தடுக்க முனைவதாகும். அடியோடு தடுக்கின்றீர்கள் என்று குற்றம் சாட்டவில்லை. ஜனநாயகத்தை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற வரையில் எதிர்க்கட்சிகளின் பி ச்சாரத்தை நீங்கள் தடுக்க முடியாது. தாராள மனப்பான்மையினால் நீங்கள் எதிர்க்கட்சிகளின் பிரச்சாரத்தைத் தடுக்காமல் இருக்கிறீர்கள் என்று அர்த்தமல்ல. ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் இருக்கிற வரையில் நீங்கள் எங்கள் பிரச்சாரத்தைத் தடுக்க முடியாது. உங்களிடம் ஒரு "அயூப்கான்" தோன்றினால் தடுக்கலாம். ஒரு சர்வாதிகாரி தோன்றினால் தடுக்கலாம். அப்படித் தோன்றினால் பிரச்சாரம் நின்று வெடி குண்டு தோன்ற ஆரம்பிக்கும். ஆகவே ஜனநாயகத்தில் தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ள எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உரிமை தருவதே தவிர, ஏதோ தர்ம சத்திரத்தை வைத்திருப்பது போலவும், அற நிலையப் பாதுகாப்பை வைத்திருப்பது போலவும் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு உரிமையை நீங்கள் இரண்டு கரங்களாலும் வாரி வாரி வழங்குவதைப் போல நீங்கள் செய்கின்ற பாவனை வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஆகையால் ஜனநாயகத்திற்கு மறைமுகமாக ஊறு தேடுகின்ற இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாகக் கை விட வேண்டுமென்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆபாசத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்பது அவருடைய நோக்கமாக இருக்குமானால், அதைத் தடுக்க ஒரு இரண்டாண்டு காலம் அல்லது ஐந்தாண்டு காலம் எல்லாக் கட்சிகளையும் கொண்ட ஒரு கூட்டணியை வைத்துப் பரீட்சித்துப் பாருங்கள். அதற்குப் பிறகும் பலன் ஏற்படவில்லை என்று கருதினால் "நாங்கள் சட்டம் கொண்டு வருகிறோம்" என்று சொன்னால் ஒரு சமயம் கொஞ்சம் பாவனை நியாயமாவது கிடைக்கும். இப்பொழுது பாவனை நியாயம் கூடக் கிடைக்காது. சாதாரணமாக இதைப் பிரச்சாரத்தால் தடுக்க முடியும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் வேறு எங்கோ பேசியதைப் பார்த்தேன். ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து படித்தால் ஆபாசம் என்று கருதுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அது ஆபாசம் அல்ல; அதுதான் நாகரிகத்தின் சின்னம் என்று கருதுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆடவர்கள் ஒரு பக்கத்திலும், பெண்கள் ஒரு பக்கத்திலும் உட்காருவதுதான் பண்பாடு என்று கருதுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அல்ல, அல்ல. ஆடவர்கள் பக்கத்தில் உட்காருவதால் ஆபாசம் ஏற்படாது என்று கருதுகிறவர்களும்—இந்த மன்றத்தில் அல்ல, வெளியில்—இருக்கிறார்கள். எது ஆபாசம்? எது அருவருக்கத்தக்கது? என்பது அவ வர்கள் ஒழுக்கத்திற்கு வைத்திருக்கக்கூடிய "standard" அளவுகோலைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. ரோம் நாட்டில் "காடோ" என்பவனுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார்களாம். அதிகாரத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அவன் கொடுத்த ஒழுக்கத் திட்டத்தில் "தங்க நாணயத்தை வைத்திருக்கக்கூடாது" என்பது ஒன்று; "தங்க நாணயத்தின் பளபளப்பில் மயங்கி மக்கள் பணத்தாசை பிடித்தவர்களாக ஆகிவிடுவாராம். ஆகவே இரும்பில் நாணயம் இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் அதைக் கண்டு மக்கள் அருவருப்பு கொண்டு பணத்தாசையை விட்டு விடுவார்கள்." பணத்தைப் பிடிக்காத ரோம் நாட்டுப் பெரிய தலைவன் இப்படி ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தான் என்று நான் படித்திருக்கிறேன். ஒழுக்கத்தைக் காப்பாற்ற முயற்சித்தவர்கள் எல்லாம் தோற்றுத்தான் போயிருக்கிறார்கள். ஆண்டவனால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிற திருத் தூதுவர்களைப் போலும், நீங்கள் இந்தத் தடவை ஒழுக்கத்தைக் காப்பாற்றி விட்டால் ஒழுக்கம் இந்த நாட்டில் இன்னும் பத்தாண்டுகளுக்கு அப்பழுக்கில்லாமல் இருக்குமென்றும் உங்களைப்பற்றி நீங்கள் போட்டிருக்கிற அதிகக் கணக்கு காட்டுகின்றது. ஜனநாயகத்தில் உள்ளவர்கள் அதிகக் கணக்குப் போட்டால் அது சர்வாதிகாரத்திற்குத்தான் இழுத்துச் செல்லும். ஆகவே அதிகக் கணக்குப் போடாதீர்கள்; சர்வாதிகாரத்தை நோக்கிச் செல்லாதீர்கள். அளவறிந்து கணக்குப் போடுங்கள்; திறன் அறிந்து சட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்; அவசியமறிந்து மசோதாவைத் தயாரியுங்கள்.

சட்டத்தைப் போடாமலே சன்மார்க்கத்தின் மூலமாக இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்று சர்தார் வேதரத்தினம் அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதைப் போல, நீங்களும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை பெற வேண்டும். ஆகையால்தான் இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை என்பதை நான் என்னுடைய கழகத்தின் சார்பில் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிச் சொல்லுகின்ற காரணத்தால், இந்தச் சட்டத்தில் இவ்வளவு கடுமையான முறைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் எங்களுடைய கழகத்தின் பிரசாரம் தடைபடும் என்று ஒரு துளியும் பயப்படவில்லை. நாங்கள் எந்த நேரத்திலும் அப்படிப்பட்ட ஆபாசமான எழுத்துக்களை எழுதியவர்கள் அல்ல. அருவருக்கத் தக்க விதத்திலே நாங்கள் காரியத்தைச் செய்வதும் இல்லை. இது கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். மற்றவர்களுக்கும் தெரியும். யாரை எண்ணிக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதும் பல அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். நான் இதைச் சொல்லுகின்றகாரணத்தினால் ஆபாசமே இல்லையென்று சொல்வதாக யாரும் கருதாதீர்கள். ஆனால் ஆபாசத்தைத் தடுக்க வேறு பல வழிகள் இருக்கின்ற நேரத்தில் நீங்கள் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து வீணாக புதிய குற்றவாளிகளை உண்டாக்கி, ஜனநாயகத்திற்கு உலை வைக்காதீர்கள்.

17th February 1959] [Sri C. N. Annadurai]

இதற்கு முன் பல பிரச்னைகளில் பல்வேறு கட்சிகளையும் கூட்டி வைத்து முடிவு எடுத்ததைப் போல், இந்த ஆபாசத்தைப் போக்குவதற்கான வழி முறைகளை ஆ ராய்வதற்காக என எலலாக் கட்சிகளையும் கூட்டி வைத்துப் பேசி இருக்கக் கூடாது ? கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றிக் கலந்து பேசவல்லை லையா ? பஞ்சாயததுச் சட்டத்தைப் பற்றி எல்லோரும் கலந்து பேச வில்லையா ? அதைப போல் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும், உறுப்பினர் களையும் கூட்டி அவர்களோடு கலந்து ஆலோசித்து இதை எப்படி எபபடி நீக்கலாம் எனபதற்கான வழி வகைகளை வகுக்க ஆட்சியாளர்கள் எப போது முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாரகள் ? எப்பொழுதாவது அததகைய முயறசி எடுத்துக் கொண்ட நோததில் நாஙகள அதறகுக குநதகமாக இருந்தோமா ? இனியும் அப்படிப்பட்ட முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படு மானால், நாங்கள் அதற்கு ஆதரவாக இருப்போம் என்ற உறுதியைத் தொிவித்துக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை வலியுறுத்தாமல் இருக்க வேண் டும என்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, I have not got much to say on this Bill except that it is a Bill with a laudable object. No doubt, obscene advertisements should be prevented. There should be some kind of protection. It is all true. But, on this account, the Government should not get themselves armed with powers, and try to absue those powers. That is the fear in the minds of certain sections of the Members of this House. We have got so many problems to tackle.

(The Deputy Speaker occupied the Chair)

Now, I am anxious to know whether such a Bill is at all necessary at this juncture. As I have already stated, obscene advertisements should be prevented. How far the Government will be able to achieve this object is to my mind rather doubtful. These things are done at the dead of night and in the early mornings. On many occasions, when I happen to come from my village to the City, I have myself seen such writings taking place at 1 a.m. and 2 a.m. Have we got the necessary machinery to prevent such things? That is my doubt. By introducing this Bill, the Government should not curb the rights of the Opposition parties if they want to make genuine advertisements with regard to their propaganda, and other things. The Government should try as far as possible to proceed with caution so far as such Bills are concerned.

As for clause 4 of the Bill, protection is sought to be given to the individual persons, and imprisonment, fines, etc., are provided. I do not know how far the Government are justified in coming forward to protect the individual's rights. So, my submission is that so far as section 4 is concerned, the Government should reconsider it and see whether it is necessary at all. I would request the Hon. Minister to try to have this Bill postponed if it is possible. If, however, they are very keen in introducing the Bill, they should see that the provisions of the Bill are not abused in favour of the ruling party. That is all my submission, Sir.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா பற்றிப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்கள் இது மயக்கத்தை உண்டாக்கும் மசோதா என்று கூறினார்கள். அதைநான் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது என்றாலும் இந்த மசோதா சில கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் காணுகிறேன். ஆனால் இந்த மயக்கம் ஏதோ சில கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, நாட்டில் ஏற்படாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் அவர்கள் இந்த மசோதாவை வருணித்தார்கள். விகார மசோதா என்று சொன்னார்கள். சொல்வது சுலபம். ஆனால் இம்மாதிரி ஒரு மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த மசோதாவின் மீது இந்த மன்றத்தில் நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம். ஆனால அப்படிப்பட்ட வார்த்தையை நான் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் என் வாயில் வராது. சொன்னால் உடனே அதை நீங்கள் "அன்பார்லிமெண்டரி" என்று சொல்வீர்கள். அதுவும் எனக்குத் தெரியும். இந்த மசோதாவின் மீது இந்த மன்றத்தில் ஓரளவு தான் பேச முடியும். அதற்குமேல் ஏதாவது கூறவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் அச்சம் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக இந்த மசோதாவைக் கண்டித்து பேசியவர்களிடத்தில் இரண்டுவித மனப்பான்மையைக் காண்கிறோம். ஒன்று அச்சம். தங்களை எந்த விதத்தில் இந்த மசோதா பாதிக்குமோ, தங்களுடைய கட்சிக்கு என்ன பாதகம் ஏற்படுமோ என்கிற அச்சம். தாங்கள் செய்து வருகிற புரட்சியை, தாங்கள் பரப்பி வருகிற புதிய கருத்துக்களை இம்மசோதா பாதிக்கக் கூடாது என்கிற நோக்கத்தில் வெளியிடுகிற எதிர்ப்பு ஒருபுறம். மற்றொரு பக்கத்தில் இன்னொரு மனப்பான்மை. ஏதோ அரசாங்கம் கெட்ட எண்ணத்தோடு, யாரையோ, எந்தக் கட்சியையோ வீழ்த்துவதற்குக் கெட்ட எண்ணத்தோடு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்ற தப்பான கருத்து அதற்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது. இப்படி இரண்டுவித மனப்பான்மையில் எதிர்ப்பை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் எல்லோரிடத்திலும் ஒரு பொதுமை காண முடிகிறது. அதாவது இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அரசாங்கம் யோசித்தது. அதற்குக் காரணம் நம் நகரங்களின் அழகுகளைப் பாழ்படுத்தும் வகையில் சில சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பது. அந்தச் சுவரொட்டிகள் ஆபாசமாகவும் இருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதை எப்படித் தவிர்ப்பது என்பதில் தான் அவர்களுக்கும், அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் இடையேயுள்ள அபிப்பிராய பேதம். ஆபாசமான சுவரொட்டிகளுக்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதுதான் இந்த மசோதாவின் கருத்து. அதோடு வேறு சில தடைகளும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது பலாத்காரத்தைத் தூண்டும் வகையில் செய்யக் கூடிய விளம்பரங்கள். இதையும் தடுக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம். சிலருக்கு உடனே இதுபற்றி ஏன் ஆத்திரம் வருகிறதென்று எனக்குப் புரியவில்லை. இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் ஆபாசமான கருத்துக்கள் எழுதப்படுவதைத் தடுக்க இந்தச் சட்டம் அவசியமா, பிரசாரம் மூலமாகவே தடுத்து விடலாமே என்கிறார்கள். ஆபாசமான முறையில் செய்கிற பிரசாரம் வெற்றி அளிக்கும் என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. மக்களுடைய கருத்தைத் திரட்ட முடியாது. மக்களுடைய அருவருப்பு உணர்ச்சி தான் அதிகமாகும். ஆனாலும் சமுதாய ஒழுக்கத்தை குலைக்கக் கூடிய வகையில் செய்யப்படுகிற பிரசாரத்தைத் தடுப்பது கூடாது என்று சொல்லலாமா? அதோடு இன்னொன்று ராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்களை போலீசை சேர்ந்தவர்களை தவறாக தூண்டக்கூடிய வகையில் விளம்பரம் செய்யக் கூடாது என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அப்படித் தூண்டுவதைத் தடுக்கக் கூடாது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. பழங்காலச் சரித்திரம் நன்றாகத் தெரியும். அதைத் தெரியாதவர்கள் வேண்டுமானால் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வார்கள். இந்தச் சட்டத்திலே ஆட்சேபகரமானது என்று தடுக்கப்படுகிற செயல்கள் என்ன என்ன? கொலை, அழிவு,

17th February 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

முற்றும் பலாத்காரத்தைச் சார்ந்த குற்றங்களைச் செய்யத் தூண்டுகிற சுவரொட்டிகள், இரண்டாவது ராணுவ போலீஸ் படையைத் தவறாக, கட்டுப்பாட்டை குலைக்கச் செய்யும் சுவரொட்டிகள்—இவைபிரசாரம் அல்ல, பேச்சு அல்ல. மற்றொன்று ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் மீது பலாத்காரத்தைத் தூண்டக் கூடிய சுவரொட்டிகள் அல்லது கரியினால் எழுதப்படுபவை. மற்றொன்று மத விஷயங்களில் பிறர் மனம் புண்படக் கூடிய வகையில் இருக்கக் கூடிய சுவரொட்டிகள். . . இன்னொன்று ; " **which is grossly indecent, or is scurrilous or obscene or intended for blackmail** ". இது போதாது என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். அவர்களை தீவிரமான அபிப்பிராயங்களைத்தெரிவித்தார்கள்."டெலிபெரேட்லி" என்ற வார்த்தையை நீக்கிவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த ஷரத்து இன்னும் கடுமையாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தின் சட்டத்தையோ கொள்கையையோ மாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பிரசாரம் செய்யும் முறையில் குற்றம் குறைகள் கூறும் போஸ்டர்கள் இந்த ஆட்சேபணைக்கு உட்படாது. அவைகளுக்கு இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமூகத்திலுள்ள பழக்க வழக்கங்களையோ மத சம்பந்தமான பழக்க வழக்கங்களையோ மாற்ற வேண்டுமென்று சிரிய நோக்கத்துடன்—கெட்ட எண்ணத்துடன் இல்லாமல்—பிரசாரம் செய்யும் முறையில் உள்ள போஸ்டர்களும் இந்த ஆட்சேபணைக்கு உட்படாது. இவ்வளவு விதிவிலக்குகளும் அளித்திருக்கிறோம். " டெலிபெரேட்லி " என்ற வார்த்தை இருந்தால், குற்றவாளிகள் தப்பித்துக்கொள்வார்கள் என்று, தீவிர அபிப்பிராயம் தெரிவித்த கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். " ஒரு கையால் கொடுத்து மற்றொரு கையால் திரும்ப வாங்கிக்கொள்கிறீர்களே " என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். தடுப்புச் சட்டம் முதலில் கடுமையாக இருக்கக்கூடாது. அதில் விலக்களிக்கும் அம்சங்கள் இருக்க வேண்டும்.

பழக்க வழக்கங்களை மாற்ற வேண்டுமென்று நல்லெண்ணத்துடன் பிரசாரம் செய்யும் வகையில் உள்ள சுவரொட்டிகள் மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆட்சேபணைக்கு உட்படாது என்று விதித்திருக்கிறோம். அது நல்லெண்ணத்துடன் செய்யப்பட்டதா அல்லது கெட்ட எண்ணத்துடன் செய்யப்பட்டதா, அதில் குற்றம் இருக்கிறதா அல்லது குற்றம் இல்லையா என்று யார் சொல்வது என்றால், அதற்கு நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள். நமக்கெல்லாம் நீதி மன்றத்தில் நம்பிக்கை உண்டு. இந்த மசோதாவில் நீதிபதிகளுக்கு அதிகமான " டிஸ்க்ரிஷன் " கொடுத்திருக்கிறோம். நமக்கு வக்கீலே வேண்டாம். நமக்கு வக்கீல் இல்லாவிட்டாலும் நீதிபதிகள் நமக்கு சரியான நீதி வழங்குவார்கள். அந்த நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு, இந்த அரசாங்கத்திற்கும் உண்டு ; அது கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் இருக்க வேண்டும். நமக்கு வக்கீலே வேண்டாம் என்று நான் சொல்லும்போது வழக்கறிஞர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது. வழக்கறிஞர்களே இல்லாமல் போனால்கூட குற்றவாளிக்கு நீதி மன்றத்தில் நீதி கிடைக்கும். நீதிபதிக்கு அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது.

நாட்டு மக்களுடைய இன்றைய ஒழுக்கத்தை மாற்ற வேண்டும், அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டிருப்பதாக யாரும் நினைக்க வேண்டாம். அந்த நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படவில்லை. ஆட்சேபகரமான காரியங்களைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம். கட்சிகளின் பிரசாரத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனோ, எதிர்க் கட்சிகளை பலஹீனப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனோ இது கொண்டு வரப்படவில்லை.

Sri A. V. P. ASAITHAMBI : ஆபாசத்தைத் தடுக்க வேண்டும் என்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் கோவில்கள் போன்ற பொது இடங்களில் இருக்கும் பல சித்திரங்கள் ஆபாசமான முறையில் வரையப்பட்டிருக்கின்றனவே ! இந்த மசோதா சட்டமானால் அவைகளுக்கு ஆபத்து வருமா, வராதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[17th February 1959

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் எத்தனை கோயில்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள சித்திரங்களைப் பார்த்திருக்கிறரோ, எனக்குத் தெரியாது. கோயில்களில் ஆபாசமான சித்திரங்கள் ஏதாவது இருந்து, அவை எவை என்று எனக்கு கனம் அங்கத்தினரால் தெரிவிக்கப்பட்டு, அவை ஆபாசமானவை என்று எனக்கும் தோன்றினால், ஒரு சட்டமும் இல்லாமலேயே அவைகளை நான் மாற்றுவேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : எல்லா கோவில் கோபுரங்களிலும் ஆபாசமான சித்திரங்கள் இருக்கின்றன ; எல்லாச் சித்திரங்களும் மோசமாக இருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் அவைகள் எல்லாவற்றையும் மாற்ற ஆரம்பித்தால் அவர் எங்கள் கட்சியில் சேர்ந்துவிட்டார் என்று ஜனங்கள் சொல்வார்கள். எனவே இந்த விஷயத்தில் அவர் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று அவரிடம் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப் பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. ஆபாசம் இருக்கிறது, ஆனால் அதைத் தடுப்பதற்கோ போக்குவதற்கோ சட்டம் அவசியமா என்று திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் தலைவர் கூறினார். "சட்டத்தை இவ்வாறு அனாவசியமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாதீர்கள்" என்று அவர் எங்களுக்கு உபதேசம் சொன்னார். அந்த உபதேசத்தை நான் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். சட்டங்களை அனாவசியமாகக் கொண்டுவந்து மக்களுக்கு தொந்தரவுகள் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. ஆனால் அவசியமான புதிய சட்டங்களை இந்த அரசாங்கம் இயற்றிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

சுவரொட்டிகள் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். சுவரொட்டியில் ஏதோ ஒரு பூதத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் கண்டார்கள். இப்போது சில ஆபாசமான பத்திரிகைகள்—மஞ்சள் பத்திரிகைகள்—ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. அவைகள் சம்பந்தமான சில கேள்விகள் கூட இந்த சபையில் போடப்பட்டன. சில பத்திரிகைகள் அவதூறுகவும், அக்கிரமமாகவும் எழுதுகின்றனவே, இதைத் தடுக்க ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் கூட என்னிடம் கூறியிருக்கிறார். அதை எப்படிச் செய்வது? எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் பத்திரிகை சுதந்திரம் இருக்கிறது. மஞ்சள் பத்திரிகைகளை தடுப்பதற்கான மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று அரசாங்கத்தின் சார்பாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மசோதா வேண்டாம் என்று யாராவது சொல்வார்களா ? இந்த மன்றத்திலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட மஞ்சள் பத்திரிகைகளினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதை எவ்வாறு தடுப்பது ? இதற்காக, மஞ்சள் பத்திரிகை நடத்தக்கூடாது என்று நாம் பிரசாரம் செய்துகொண்டிருக்க முடியுமா ? மஞ்சள் பத்திரிகைகளைப் போல ஆபாச விளம்பரங்களும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் உட்பட எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ராஜ்யத்தில் ஆபாச விளம்பரங்கள் வருகின்றன என்றால், அது நமக்கு இழிவை—இழுக்கை—உண்டுபண்ணக்கூடியது. பார்ப்பதற்கு ஆபாசமாக இருக்கும் விளம்பரங்கள் எல்லோருடைய கண்களிலும் படும்படியான இடங்களில் ஏன் இருக்க வேண்டும் ? சினிமாவில் ஆபாசமான காட்சிகள் இருந்தால், அவைகளை, டிக்கெட் கொடுத்துப் பார்ப்பவர்கள் சினிமாக் கொட்டகைக்குள் பார்க்கட்டும். ஆபாசமான விளம்பரங்கள் தெருவில் நம் கண்களில் படுகின்றன. நம் கண்கள் ஏன் தெருவில் உள்ள ஆபாசமான விளம்பரங்களால் பாதிக்கப்பட வேண்டும் ? எது ஆபாசம் என்று கேட்கப்பட்டது. எதை ஆபாசம் என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்களோ அதைத் தான் ' ஆபாசம் என்று நான் கருதுகிறேன். எதையாவது ஆபாசமானதல்ல என்று எல்லோரும் கருதினால், அதை ஆபாசமானது என்று நான் கருதமாட்டேன். "எது ஆபாசம்" என்று இங்கே நான் விளக்கமாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தால், அது "அன்பார்லிமெண்டரி" ஆகிவிடும். ஆகவே நான் அவ்வாறு விளக்கமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

17th February 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

"ஆபாசமான சுவரொட்டிகள் இருந்தால், எங்கள் கட்சிக்காரர்களைக் கூப்பிட்டுக் காண்பியுங்கள்" என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் சொன்னார். இவ்வாறு செய்ய ஆரம்பித்தால். . .

Sri C. N. ANNADURAI: சுவரொட்டிகளில் எழுதப்பட்டுள்ள ஆபாசமான வார்த்தைகளை நீக்குவதற்குத் தொண்டர் படைவேண்டுமென்றால், நாங்கள் தொண்டர் படையினராக வருகிறோம் என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

* **The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM**: ஆபாசமான சுவரொட்டிகள் இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமானால், அதற்கு தொண்டர் படை இருப்பது போதாது. தொண்டர் படையைக் கொண்டே ஆபாசமான சுவரொட்டிகள் இல்லாமல் செய்துவிடலாம் என்று சொல்லமுடியாது. இருந்தாலும், ஆபாசமான சுவரொட்டிகள் இல்லாமல் செய்யும் விஷயத்தில் ஒத்துழைப்பை அளிக்க முன்வந்ததற்கு அவருக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிலர் இரவில் சுவர்களில் ஆபாசமாக எழுதினால் மறுநாள் அதை அழிப்பதற்கு நாம் தொண்டர் படை வைத்திருக்க வேண்டும் என்னும் திட்டம் சரியல்ல. இதற்காக ஒரு தொண்டர் படையை வைத்துக்கொண்டு அந்தப் படையினருக்கு நாம் சாப்பாடு போடுவதா? (சிரிப்பு).

Sri C. N. ANNADURAI: நகரத்திலுள்ள குப்பை கூளங்களை நாட்டிலுள்ள பெரியவர்கள் ஒரு நாள் அகற்றுவதன் மூலம் சுத்தத்தின் அவசியத்தை மக்களுக்கு உணர்த்துகிறார்கள். அதே போல ஆபாசமாக எழுதப்பட்டுள்ளதை ஒரு நாள் தொண்டர் படை அழித்தால், ஆபாசமாக எழுதக்கூடாது என்ற உணர்ச்சி பிறருக்கு வரும் என்ற கருத்தில் நான் அவ்வாறு பேசினேன். நிரந்தரமாகத் தொண்டர் படை வைத்திருக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை.

* **The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM**: தெருவில் இருக்கும் குப்பைகளை சில பெரியவர்கள் கூட அகற்றுகிறார்கள். அதைப் பார்க்கும் மக்கள் தெருவை அசுத்தம் செய்ய மாட்டார்களாதலால், "நியூஸென்ஸ்" சட்டமே வேண்டாம் என்றும், யாராவது நடுத் தெருவில் அசுத்தம் செய்தாலும் அப்போதைக்கப்போது சுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கலாம் என்றும் சொன்னால், அதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. (சிரிப்பு).

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர், அவருடைய கட்சிக்கும் அவருடைய கட்சி செய்துவரும் பிரசாரத்திற்கும் பாதகம் விளைவிக்கும் நோக்கத்துடன்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னார். இதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையோ, அதன் பிரசாரத்தையோ நாங்கள் அவ்வளவு பெரிதாகக் கருதவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பேசுவதையும் மற்ற எதிர்க் கட்சிகள் பேசுவதையும் பற்றி நாங்கள் கவலைப் படவில்லை. நான் அடிக்கடி பல கூட்டங்களிலும் ஒன்று சொல்லி வருகிறேன். நான் சொல்வதைக் குறைவாகக் கொள்ளக்கூடாதென்று—கருதக்கூடாதென்று—எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்களுக்கு பலமான எதிர்க் கட்சி இல்லை என்று பல கூட்டங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். எனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பிரசாரத்திற்கு நாங்கள் அஞ்சவில்லை. இதனால் எங்களை ஒன்றும் அசைக்க முடியாது, இவ்வாறு நாங்கள் சொன்னால் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு ஆத்திரமும் கோபமும் வருகிறது. எனவே நாங்கள் இது சம்பந்தமாக அதிகம் பேசாமல் இருக்கிறோம். ஆனால் நாங்கள் பேசாமல் இருந்தால், நாங்கள் பயந்துபோய் விட்டதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

சென்ற பொதுத் தேர்தலின்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 1 p.m.
வித விதமான சுவரொட்டிகளைத் தயாரித்திருந்தது. அவைகளில் வித விதமான அடுக்குமொழிகள் இருந்தன. அவைகளெல்லாம் இந்த

மசோதாவில் ஆட்சேபணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவா ? ஆட்சேபகரமான விஷயங்களைக் குறிப்பிடும் ஷரத்தின் கீழ் அவைகள் வருகின்றனவா? ஒருக்காலும் வராது. . அதெல்லாம் இதில் வருகிறதா ? ஒருக்காலும் வராது. அப்படி வரும் என்று யாராவது சொல்வார்களா ? அடுக்கு மொழிகள் வராது. ஆபாசம்தான் வரும் அல்லது பலாத்காரத்தைத் தூண்டிவிடுவதுதான் வரும் (கைதட்டல்). ஆகவே அங்கத்தினர்கள் ஏன் இந்த மசோதாவைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டும். ஒன்று சொல்லி கிறேன், எங்களுக்கு எதிர்கட்சிகள் மேல் வெறுப்பும் இல்லை, பயமும் இல்லை. அதையெல்லாம் ஒரு விளையாட்டாகத்தான் எடுத்துக் கொள்கிறோம். (கைதட்டல்). திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பிரசாரங்களை எல்லாம் நாங்கள் தமாஷாகத்தான் எடுத்துக் கொள்கிறோம். சட்டமன்றத்தில் இது உயர்வாக நடக்கிறது. வெளியில் உள்ளதைப் பற்றி சொல்கிறேன். வெளியில் பெரிய பிரசாரம் நடக்கிறதே, இதற்கு என்ன செய்வது என்று மறைமுகமாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அதை அடக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. அப்படி எதிர்க்கட்சிப் பிரசாரங்களைக் கண்டு பயப்படுவதற்கு, அரசாங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள் அவ்வளவு பயித்தியக்காரர்கள் அல்ல. அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள், தனிப் பட்ட வீடுகளில் உள்ள சுவற்றில் ஒட்டினால் என்ன ? ஏன் ஒட்டக் கூடாது ? " பில் ஸ்டிக்கர்ஸ் வில் பி ப்ராஸிக்யூட்டட் " என்று எழுதியிருந்தால் அங்கு ஒட்டவில்லை, அப்படி எழுதப்படாத இடங்களில் ஒட்டினால் ஏன் அதை தடை செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். பெரிய பங்களாக்களில், பெரிய " காம்பவுண்ட் வால் " உள்ளவர்கள் தான் அப்படி போர்ட் போடுவார்கள். சாதாரண மக்கள் வசிக்கும் வீடுகளில், அவர்கள் பொங்கலுக்காக வெள்ளை அடித்திருப்பார்கள், அங்கு கரியால் எழுதுவதா என்று கேட்கிறேன். " தூங்குகிறவன் தொடையில் கயிறு திரிப்பது " என்று சொல்வார்களே, அதேபோல் பொது ஸ்தாபனம் அல்லவே, இன்னொருவர் வீடுதானே அங்கு என்ன வேண்டுமானாலும் எழுதலாம் என்று சொல்வது நியாயமல்ல. ஒருவரது வீட்டின் சுவரில் எழுதுவது என்றால் அவன் அனுமதி பெற வேண்டும். மத விஷயம் அல்லது அரசியல் பிரசாரம் செய்வது தடைபடுமா என்றால் தடைபடாது. ஹோர்டிங்ஸ்-ஐப் பற்றி சொன்னார்கள். அது, முனிசிபல் சட்டத்தில் கொண்டு வர வேண்டியது. அதுதான் பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்டது. நகர சபைகளில் ஹோர்டிங்-குக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி வெளி ஊர்களிலும் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்றொன்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது சட்டம் இல்லையா ? என்று கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது இருக்கிறது, சட்டம். அந்தப் பிரிவை மாற்றவேண்டுமென்று யாரும் சொல்லாததைக் கண்டு நான் திருப்திபடுகிறேன். இதற்கு ஒரு சட்டம் வேண்டுமென்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஆபாசங்களை தடுப்பதற்குள்ள ஒரு சட்டம் வேண்டுமென்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அதை யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், ரோடுகளில், தெருக்களில் இப்படி நடப்பதைத் தடுக்க இதில் போதிய இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே விரிவானதாகவே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், மற்ற ராஜ்யங்களில் செய்தார்களா ஏன் நமக்கு மாத்திரம் அவசியம் என்று கேட்டார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களைப் பார்த்துத்தானா நாம் சட்டங்கள் செய்ய வேண்டும் ? மத்திய அரசாங்கத்தைப் பார்த்துக் கூட நாம் சட்டம் செய்ய வேண்டியதில்லை. நமக்கு எது அவசியம் என்று தோன்றுகிறதோ அதை நாம் செய் வேண்டும். மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு எவ்வளவோ காரியங்களில் நாம் வழிகாட்டியாக இருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கூட நாம் வழிகாட்டியிருக்கிறோம். நாம் செய்திருக்கும் அல்லது எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகள் பற்றி, அதன் நகலை எங்களுக்கு அனுப்புங்கள் என்று மற்ற ராஜ்யங்களில் உள்ளவர்கள் நம்மிடம் கேட்கிறார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களில் உள்ளவர்களை சந்திக்கும் போது நீங்கள் நல்ல சட்டம்

17th February 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

செய்திருக்கிறீர்கள், அதன் நகல் எங்களுக்கு வேண்டும், அதை அனுப்புங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, நமது சென்னை ராஜ்யம் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழி காட்டியாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது தவறு என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்வது விந்தையாகத்தான் இருக்கிறது. இரண்டு விதமான அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்பட்டன. இந்தச் சட்டமே வேண்டாம், இதை விட்டு விடலாம் அல்லது தொண்டர் படையைச் சேர்த்து ஆபாசங்களை அழித்து விடலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தை கடுமையானதாக ஆக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த இரண்டும் வேண்டாம். ஒன்று, நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்கட்சி பலமாக இருக்கிறது என்று நினைத்தால் கூட இம்மாதிரி ஒரு மசோதா கொண்டு வந்துதான் நிலையைச் சமாளிக்க வேண்டுமென்ற நிமித்தம் இல்லை. எதிர்க்கட்சிகளைப் பற்றியோ அல்லது அரசியலைப்பற்றியோ மனதில் ஒன்றுமே எண்ணவில்லை. உண்மையாகச் சொல்கிறேன், இந்த மசோதாவை தயாரிக்கும் நிலையில் இருந்தவர்களோ, என்னைப் பொறுத்த மட்டிலோ அல்லது மற்றவர்களைப் பொறுத்த மட்டிலோ இன்றையதினம் இங்கு வந்து இப்படி பேசுவதுதான் முதல் தடவையாக காதில் விழுகிறதே அல்லாமல் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் கொஞ்சம் கூட இல்லை. என் நாங்கள் பயப்பட வேண்டும் ? ஆபாசத்தை தவிர்ப்பதற்கு ஒரு மசோதா வருகிறது என்றால் என் அதற்கு ஆட்சேபனை சொல்ல வேண்டும் ? எத்தனையோ சட்டங்கள் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுகிறோம். அப்படி சட்டங்கள் வேண்டியதில்லை என்றால், சர்தார் வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னதுபோல், 'இந்த மன்றத்திற்கே அவசியமில்லையே ? இது, கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆபாச சுவரொட்டிகளை தயாரிப்பவர்கள் எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. சட்டத்தை கடுமையாக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இருந்தபோதிலும் இரண்டிற்கும் மத்தியில் அமைந்திருக்கக் கூடிய ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு அச்சத்தை தெரிவித்தார்கள். அப்படிப்பட்டதொரு அச்சம், இந்தச் சட்டம் தவறுதலான முறையில் உபயோகிக்கப்படும் என்ற அச்சத்திற்கு கொஞ்சம் கூட இடமில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958), as passed by the Council, be taken into consideration."

The motion was put and declared carried.

(Mr. Speaker in the Chair.)

A poll was demanded and the House divided thus :

(வோட் எடுக்க ஆரம்பித்தவுடன் எதிர் தரப்பிலிருந்து ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சபைக்குள் நுழைத்தார்.)

SRI T. KARIA GOUNDER : பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார், வோட் எடுக்க ஆரம்பித்த பிறகு சபைக்குள் அங்கத்தினர் நுழையலாமா ? எதிர்ப்பக்கத்தில் மூன்று கனம் அங்கத்தினர்கள் இப்பொழுதுதான் வந்தார்கள்.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது வரக்கூடாது.

(ஸ்ரீ எ. கோவிந்தசாமி எழுந்திருந்தார்.)

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ஸார், அந்தப் பக்கத்திலிருந்து மட்டும் அங்கத்தினர் வரலாமா ? இப்பொழுது அந்தப் பக்கத்தில் ஒரு அங்கத்தினர் வந்திருக்கிறார்.

MR. SPEAKER : வோட் எடுக்கும்பொழுது, எந்த அங்கத்தினரும் சபைக்குள்ளே வரக்கூடாது. சாதாரணமாக கதவை மூடுவது வழக்கம். ஆனால் இப்பொழுது இச்சபையில் அம்மாதிரி செய்வதில்லை. ஆகவே, வோட் எடுக்க ஆரம்பித்த பிற்பாடு யாராவது அங்கத்தினர் சபைக்குள் வந்திருந்தால், அவர்கள் தயவு செய்து வெளியேற வேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : கனம் அங்கத்தினர் டேனியலுக்கு முன்னால் இருப்பவர் இப்பொழுது வந்தவர்.

SRI T. KARIA GOUNDER : ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பிக்கு பின்னால் இருப்பவர் இப்பொழுது தான் வந்தார்.

Ayes.

1 Sri B. Bhaktavatsalu Naidu.
2 ,, M. J. Jamal Moideen.
3 ,, M. Alagirisamy.
4 ,, P. Appavu.
5 ,, V. S. Arunachalam.
6 ,, A. E. Chandrasekhara Nayagar.
7 ,, N. P. M. Chinniah Kounder.
8 ,, A. Chinnasami.
9 ,, T. T. Daniel.
10 The Hon. Sri K. Kamaraj Nadar.
11 ,, M. Bhaktavatsalam.
12 ,, P. Kakkan.
13 Sri P. G. Karuthiruman.
14 ,, D. Dasarathan.
15 ,, N. Ekambara Mudali.
16 ,, T. P. Elumalai.
17 ,, G. Gomathi Sankara Dikshitar.
18 ,, P. Jayaraj.
19 ,, R. Kandasami.
20 ,, M. R. Kandaswami Mudaliyar.
21 ,, T. Karia Gounder.
22 ,, S. Khader Sheriff.
23 ,, V. K. Krishna murthy
24 ,, R. Krishnasami Naidu.
25 ,, P. Kuppusami.
26 ,, S. Lazar.
27 ,, T. Manavalan.
28 ,, K. Marappa Gounder.
29 ,, A. Mariappan.
30 ,, M. K. Mariappan.
31 The Hon. Sri V. Ramiah.
32 The Hon. Srimathi Lourdhammal Simon.
33 Srimathi T. N. Anandanayaki.
34 ,, Hemalatha Devi.
35 ,, Kamalambuja Ammal.
36 ,, Kolanthai Ammal.
37 ,, P. K. R. Lakshmikantham
38 ,, A. S. Ponnammal.
39 ,, Rajathi Kunchithapatham.
40 Sri M. Muthuswamy Nayagar.
41 ,, S. Nagaraja Monigar.
42 ,, T. M. Nallaswami.
43 ,, K. P. Palaniswami.
44 ,, K. G. Palaniswamy Gounder.
45 ,, M. P. Periasami.
46 ,, K. Ponnian
47 ,, A. Raja Gounder.
48 ,, M. Ramachandra Reddiar
49 ,, S. Ramalinga Padayachi.
50 ,, K. L. Ramaswami.
51 ,, S. Sadasivam.
52 ,, S. C. Sadayappa Mudaliar.
53 ,, Sami Sahajananda.
54 ,, T. Sampath.
55 ,, S. Sangili.
56 ,, V. Sankaran.
57 ,, M. S. Selvarajan.
58 ,, T. Sivagnanam Pillai.
59 ,, M. K. Somasundaram.
60 ,, R. Srinivasa Iyer.
61 ,, T. K. Subbiah.
62 ,, S. Thangavelu.
63 ,, P. Urkavalan.
64 ,, A. Vedarathnam,
65 ,, V. Vedaiyan.
66 ,, A. Samuel Nadar.

Noes.

1 Sri P. S. Chinnadurai.
2 ,, A. R. Marimuthu.
3 ,, V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
4 ,, T. S. Ramaswamy Pillai.
5 ,, C. N. Annadurai.
6 ,, A. Govindasamy.
7 ,, M. Kalyanasundaram.
8 ,, S. Pakkirisami Pillai.
9 ,, M. P. Subramaniam.
10 ,, K. Anbazhagan.
11 Sri N. K. Palanisami.
12 ,, K. R. Nallasivam.
13 Dr. Srimathi. Sathiyavanimuthu.
14 Sri A. V. P. Asaithambi.
15 ,, V. K. Kothandaraman.
16 ,, S. M. Annamalai.
17 ,, M. P. Sarathi.
18 ,, T. Ilasappan.
19 ,, V. Subbiah.
20 ,, A. Perumal.

17th February 1959]

(At this stage, Sri V. Subbiah was seen canvassing Sri A. Perumal.)

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, is not canvassing within the Chamber for or against a motion out of order?

MR. SPEAKER : Whatever is done behind the Speaker's eye is all right.

Ayes : 66. *Noes* : 20. *Neutral* : Nil.

The motion was carried.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I suggest that the 'clause-by-clause' consideration of the Bill may be taken up tomorrow.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I agree.

MR. SPEAKER : All right. I adjourn the House to meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B.—Reports and other papers.

26. *Report of the Committee on Estimates* (1958–59) (*Fourth Report*).

27. *The Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts)* **Bill 1959.**